વચુલીઆને અમતી અલ્લયકા વઅલ્લા આલે યાકુબ

જંગનામએહઝરતઅલી

યાની

કીસ્સાએ મકાતીલો કનદોરી

ઓર

જંગગે હબીરૂલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે જીન.

છપાનેવાલે ઓર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Dook-seller Sakerlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઇ શકરાભાઈ ગાંધીએ છાપ્યું ખાડીઆ અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી. સને ૧૯૧૭ · પ્રત ૨૦૦૦

Price 0—8—0.

વયુતીમાને અમતી અલ્લયકા વઅલ્લા આલે યાકુબ

જંગનામએહજરતઅલી

યાની

કીસ્સાએ મકાતીલો કનદોરી

ઓર

જંગગે હબીરૂલ અલમ.

યાની

જંગગે અઝ કોમે જીન.

છપાનેવાલે ઓર પ્રસિદ્ધ કરનેવાલે,

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

Book-seller Sakerlal Bulakhidas.

Richey Road-AHMEDABAD.

શ્રી સત્યપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ડાહ્યાભાઇ શકરાભાઈ ગાંધીએ
છાપ્યું ખાડીઆ અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨ જી. સને ૧૯૧૭ પ્રત ૨૦૦૦

Price 0—8—0.

બીસમીલ્લા હીર રહેમા નીરરહીમ.

ઈલાહી તુહી સબકાહે બાદશાહ, કે હે દોજહાં પર કરમકી નીગાહ.
નહી તુજસા હાકીમ કોઇ દુસરા, હો આલમ પે તાબે તેરે હુકમકા.
તેરી ઝાત બે મીસલો બે અયબ હે, અયાં હે કે તુ આલે મુલ ગેબ હે.
નહી તુજસા રોઝી રસાં કોઇ ઓર, તુહી દોનો આલમકી કરતાહે ગોર.
કીયા કુનસે કોનો મકાંકાં ઝુહુર, હે ઝાહીર તેરા ઝરરે ઝરરે મે નુર.
હએ કાયમ તેરે હુકમસે દો જહાં, તુહે સારે મખલુક કા મેહરૂબાં.
જીધર દેખતે હએ તુ મોજુદ હે, તુહી સારી ખલકતકા મઅબુદહે.
જીસ ઇનસાં પે તુ મહેરૂબાની કરે, ફરીશતા સર ઉસકે કદમ પર ધરે.
કીસીપર અગર કેહેર નાંઝીલ હુવા, તો દફતર મે વો ફરદ બાતીલ હુવા.
ઝમાને કોં ઝાહીરહે શયતાંકા હાલ, દીયા તોક લાનતકા ગરદન મે ડાલ.
નહી ફઝલકી તેરે કુછ ઇનતેહા; ન તુજસા કોઇ હે ન હોગા નથા.
ગરીબોંકા હે કઓન તુજસા રફીક, ફકીરોંકા હે કઓન તુજસા સફીક.
શાહે હફત કીશવર હે તેરા ફકીર, ગદા હે તેરે દરકા હર એક અમીર.
તેરી મદદ અફઝું હેહરીર સે, તેરા વસફ બાહીર હે તકરીર સે.
બયાં કયા કરૂ હમદ મે મુશતે ખાક, કહાં યે ઝબાં ઓર કહાં હમદે પાક.
ખીરદ કો વહાંતક રસાઇ નહી, ખુદીમે સમાઈ ખુદાઇ નહી.
નશાં મુખતલીફ હએ તેરે નામકે, હએ અફલાક ઝીને તેરે બામકે.
તેરા ભેદ પાએ હે કીસકો શઉર, યે ઇસરાર અકલો ખીરદ સે હએં દુર.
કરે વસફ તેરા મે કયુ કર રકમ, કહાં હે યે તાત ઉઠાઉ કલમ.
ફરીશતે હએં હયરાન અય કીબરીયા, તેરા ભેદ કીસકો મીલાહે ભલા.
ફરીશતોંકો તાકાત નહી યે કભી, જો ઝાહીર કરે બાત કુછ ભેદકી.
ફરાસતહે આજીઝ તગો તાઝસે, નહી કોઈ વાકીફ તેરે રાઝસે.
ઝબાને કલમકો યે તાકત કહાં, કરે જો તેરે વસફકા કુછ બયાં.
તેરા ભેદ પાએ યે કીસકી મજાલ, કે હએં વેહમમે યાં ગુમાનો ખીયાલ.
કે કી ઉસને પાનીપે કાયમ ઝમી, ઈહાતા કીયા ઉસપે ચરખે બરીં.
ફરીશતે કીયે ખલક અફલાક પર, શરફ આદમી કો દીયા ખાક પર.
ફલક કો સીતારોંસે ઝીનત મીલી, ઝમી કોભી ઇનસાંસે ઇઝઝત મીલી.
કીયા ખલક લોહો કલમ અશરકો, સફર ઓર જીનાં ઓર ઝમી ફરશકો.
કીયા હુકમસે અબરે રહેમત નુરુદ, કે ઝાહીર હો મખલુક પર ફઝલોજુદ.
તેરા ભેદ ખુલતા નહી મુતલકન, કરૂ કયા તેરે રાઝમેં સુખન.

કીયા ખલક આદમકો બે વાલેદેન, કે હએં જીસરે દુનયામે સબ નુરેએન.
દીયા યે શરફ઼ ઉસકો અય ગુલ કીરમ, હુવા વો સઝાવારે લવહો કલમ.
ઉસે મરતબા અયસા આલી દીયા, ફ઼રીશતોં ને ભીજીસકો સીજદા કીયા.
નબીયોં ને ભી જીસકી તાઝીમકી, ઝમીં ઓર ઝમાં સબને તસલીમકી.
અઝા ઝીલને જો તઅમમુલ કીયા, કે સીજદા કરૂંગા મે આદમકો કયા.
તકબ ખુરસે ચાહા જો આદમપે ફ઼ોક, પડા ઉસકી ગરદન મે લાનતકા તોક.
જો કી હુકમે બારીમે ઉસને દલીલ, હુવા સબ ફ઼રીશતો મે ખારો ઝલીલ.
બનાથા ઇનાઅતસે આઝાદવો, કે થા સબ ફ઼રીશતોંકા ઉસતાદવો.
કીયા અમરે હક જબન ઉસને કુબુલ, ખુદાકા હુવા કેહર ઉસપર નુઝુલ.
યે થી ઉસકી કીસમતમેં ખારી લીખી, કે સીજદે કે કરનેમેં યું દેરકી.
લીખીથી મુકદદરમેં નારે સક્ર, હુવાથા જો મગરૂર વો ઇસકદર.
બોહોત મોંમીનો ખોફ઼રબકા કરો, કરો બન્દગી ઓર ખુદાસે ડરો.
ઇબાદત ખુદાકી કરો રોઝો શબ, નહો તુમપે તા ઉસકા કેહેરો ગઝબ.
સબ અવકાન સીરફ઼ે ઇઆઅત કરો, મુદામ ઉસકે કેહેરો ગઝબસે ડરો.
કીયા ખાક પર ઉસને એસા કરમ, કે તાબે હુવે જીસકે લવહો કલમ.
હુઇ ઉસકી રહેમતયે ઇનસાન પર, ધરા તાજે શાહીકા બાલાએ સર.
બનાએ ઉસી ખાક સે અમબીયા, પયમબર બોહોત ઓર બોહોત અવલીયા.
હુવે ખલક ઉસસે રસુલે ઝમન, અલી ફ઼ાતમા ઓર હુસેનો હસન.
ખુદાને દીયા હે બડા મરતબા, કહાંતક કરૂં ઉનકા વસફ઼ો મનાં.
વો હએં બાદશાહ ઓર આલમનવાઝ, જીસે ચાહેં ઉસકો કરેં સરફ઼રાઝ.
ઝમાનાં હે કાલીબ તો વો જાનહે, દો આલમ હએં દીદા વો ઈનસાનહે.
બને નુરે હકસે રસુલે ઝમાં, હુવા નુરસે ઉનકે પયદા જહાં.
હે દોનોં જહાંકા વોહી બાદશાહ, ઉસીને બનાંએ હએં યે મેહરો માંહ.
ઉસી મેહરકાહે યે ઝરરોમેં નુર, ઉસી નુરકા હર તરફ઼ હે ઝુહુર.
અજબ શાનસે તુ છીપા સબમેં હે. નમુદાર જલવા તેરા સબમેં હે.
કહાંતક કરૂં મદહ તેરીબયાં, ઝબાંકો મેરી હે યે તાકત કહાં.

નાંતે સરવરે કાએ નાંત.

મોહમ્મદ બને ખાતીમુલ અમબીયા, શફ઼ી ઉલ ઉમમ ઓર શફ઼ીકુલ વરા.
અજબ મરતબા હે અજબ ઉસકી થાન, કે જીસકે લીયે હએ ઝમીનો ઝમાન.
વોહે ચતરે લવલાકકા સરફ઼રાઝ, હે મેહબુબીયત સે ઉસે ઇમતીયાઝ.
કીયે ખલક ઉસકે લીયે દોજહાં, વોહે અરશ ઓર આસમાનોંકીજાં.
કરી મુસસબા યા જમીલુસ શીયમ, નહો ઉસકી ઉમમતકો મેહશરકાગમ.
શફ઼ાઅત કરેંગે બવજહે હસન, નવાસે ભી ઉનકે હુસેનોં હસન.

બનાયા સમજ્ ખુબ કર ખુબ ઉસે, ખુદાને કીયા અપનાં મેહબુબ ઉસે.
નહી હે કોઇ ઉસકા સાની બશર, ઉસીકે લીયે હઅં યે શમસો કમર.
અજબ પાક ઝાત ઓર અજબ શાંનહે, જો મુનકીર હઐં કબ ઉનકા ઈમાંનહે.
નહી ઉસકી તારીફકા કુછ બયાં, બને ઉસકી ખાતીર યે કોનો મકાં.
કીયા ઉસકો અલલાહને અરજુમંદ, કીયા ઉસકા દરજા સબોં સે બલંદ.
અજબ ખાસ ઉસકે લીયે ચાર યાર, ખુદા ઓર નબીકા હુવા ઉનપે પયાર.
ખુદાકે હએં મકબુલ વો ચાર યાર, કીયા ખુલદકો ઉનકા દારૂલ કરાર.
મુહી બનદએ બારગાહે ખુદા, બડે મુતતકી ઓર બડે પારસા.
અબુબકર અઉવલ તેરે યાર ગાર, ઉમર દુસરે ઉનકે હઐં દોસતદાર.
સુયમ સદકે જાઊમેં ઉસમાંનકે, વો કાનીબ હઐં આયાતે કુરઆંનકે.
ચહારમ અલી મુરતુઝા શાહેદીં, હુવે જીનકે તાએ ઝમાંનો ઝમીં,
મોહમદકે દામાદ ઓર દોસતદાદ, ખુદા ઓર પયંબરકાહે ઉનપે પયાર.
ઈમામતકે ગુલઝારકે ગુલ હઐં વો, વીલાયતકે સુમબુલકે ગુલશનહઐં વો.
અલી દો જહાં કે હએં મુશકીલ કુશા, કે હઐં જીનકે પાબોસ સબ અવલીયા.
ઇતાઅત કરો દીલસે ઉનકી કુબુલ, વો હઐં રાતદીન જાં નીસારે રસુલ.
કીસીસે જો તરકે ઇતાઅત હુઇ, ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
નબીકે નવાસે હએં દોનુરે એન, ઈમામે તરીકત હસન ઓર હુસેન.
અસરસે હુવે ઝેહરકે એક શહીદ, દુયમકી શહાદતકા બાઈસેયઝીદ.
શહીદે તઝલલુમ હસન ઓર હુસેન, અલી ફાતમાકે જોથે નુરે એન.
રસુલે ખુરાકે થે વો લાડલે, કે દો ગુલ વો બાગે નુબુવતકે થે.
હબીબે ઇલાહીકે નુરે નઝર, અલીકે થે દીલ ફાતમાકે જીગર.
વો રાહે રઝામે થે સાબીત કદમ, કીયા શુકરે હકકા.ઉઠાકર સીતમ.
ખુદાને ઉને મરતબા જો દીયા, નુબુવતકા યેભી બડા જુઝવ થા.
અગર ઉનકો કોઈ ન હો માનતા, અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
ખુદાકાભી દુશમન હે ઉનકા ઉદુ, કે હોગા દુઆલમમે બે આબરૂ.
ખુદાવનદ મુલકે ઇમામત હએં વો, શહનશાહે મુલકે શહાદત હએં વો.
ઉનીસે હએં સબ ખાનવાદા ઈમામ, ઉનીસે હે રોશન મોહમમ્મદકા નામ.
રહો દીલસે ઝયનુલ ઇબાકે ગુલામ, સીવા ઉનસે બાકર હએં જાફર ઈમામ.
જો હએં કાઝીમો શાહ મુસા અલી, હવે બાદ ઉનકે તકી ઓર નકીં.
હસન અસકરી હાદીયે દો જહાં; હએં મકબુલ મેહદીયે આખીર જહાં.
અલીસે યહાં તક હએં બારા ઈમામ, અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
કરૂં ખાનવાદોંકા કયુંકર બયાં, હે ખામેકો મેરે યે તાકત કહાં.
નહીં મુજમેં તાકત જો મેં કુછ લીખું, કે હે ઈજઝસે યાં કલમ સર નીગું.
મુજેહ વીરદ રેહતે તએં દીનરાત નામ, ઇલાહી હો સબ તર દુરદો સલામ.

સુનાઉ સુજાઅતકી એક દાસતાં, કરૂં જંગનામા અલીકા બયાં.
કીસીને અગર ઇસમેં કુછ શક કીયા, તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
કરેગા અગર કોઇ વીરદે ઝબાં, તો હોંગે બોહોત પનજતન મેહેરબાં.
સુને જો કોઇ ગોશે દીલસે તમામ, તોહો ઉસપે દોઝખકી આતીશ હરામ.
મુહીબઓ અગર તુમ મુસલમા, બોહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
સુનાતા હું ઉરદુમેં વો માજરા, કે થા ફારસીમે વો અબનક લીખા.
શુજાઅતકા હઝરતપે હે ઇખતીતામ; મકાતીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

આગાઝ દાસનાને જંગ.

મેં કરતાહું અહવાલ સબપર અયાં, કે જંગગે અહદકા હે યે સબ બયાં.
કે ઇમ જંગમેં યે હુવા માજરા, અબુ જેહલ બદકાર કા સર કટા.
ગયા જબ જહનનમકો વો બેહયા, તો સબને દુગાનાં પડા શુકરકા.
કે હુયમે ખુદાવનદ ઝાહીર હુવા, અબુ જેહલ કાફીર સકરકો ગયા.
ગયા જબ જહનનમ કો ઘો બદલઇ, તો મકકે શે સબ ઉઠ ગયા કુફરોદી.
મગર ઉસકા બેટાથા તકકાલ નામ, કીયા ઉસને ભયદર સે દાવા તમામ.
ગલા દાદખા ઓર ઇનસાફ જો, શહન શાહ વાલીયે કનદોરકો.
કે થા એક કાફીર વહાં શેહર યાર, નથા ફોજો લશકરકા જીસકે શુમાર.
મોહઇયાથા સામાને જોહો હશમ, સમજથા વો ઓર શાહોંકો કમ.
બજાતે થે હુકમ ઉસકા શેહબેદ રંગ, ઇસીઝોરપર કરતા સબસે કરતાથા જંગ.
ભરેથે બોહોત લાલો યાકુતો દુર, ખઝાના જવાહીરસે થા ઉસકા પુર.
અજબ બાદશા થા વો કનદોરકા, કે થા હુકમરાં શેહર બનદોરકા.
રઇયત ગની ઓર લશકર અમીર, નથા શેહરમેં કોઇ ઉસકે ફકીર.
બોહોત પહેલવાનાંને લશકર શીકન, બોહોત ઝોર આવુરથે યકલાએ ફન.
કરોડોંસે કમ ઉસકા હાંસીલ ન થા, રઇઅતકા શેહસે બુરા દીલ ન થા.
મુલાઝીમ થે ઉસકે બોહોત પહેલવાં, ઉઠાલેં જો કુવતસે કોહે ગીરાં.
જો લાખોંથે પેદલ તો લાખોં સવાર, ન થા ઉસકે લશકરકા કોઇ શુમાર.
બલંદીમેં કીલઓંકી કયુંકર લીખું, કે થા જીસકે આગે ફલક સરનીગું.
વો કીલએકે થે સાતોં કુલઝાતકે, બનાંએ ગએથે વો સબ ધાતકે.
મહેલ ઓર મકાં ઉસકા ગુલઝારથા, હરએક સીમત ચોપડકા બાઝારથા.
અજબ શેહર ઉસકા અજબવો મુકામ, મકાતીલથા ઉસ શાહ કાફીરકા નામ.
બોહોત બાદશા ઓર અમીરો વઝીર, થે ઉસ શાહ કાફીરકે હુકમી અસીર.
કે ઇતને મેં તકકાલ પોંહચા વહાં, મકાતીલથા જીસહેરમેં હુકમરાં.
બરાબર જો દો માંહકી કીતઆ રાહ, હુવા ખારજી દાખીલે તખતે ગાહ.

જો દેખા અજબ શહેર ગુલઝાર હે, હર એક સીમત ચોપડકા બાઝાર હે.
ઓર ઉમ શેહરકે ગીરદ હએં કોહચાર, બલંદીસે જીસકી ફલક શરમો સાર.
થા એક સબઝ રંગ એક સુરખી અયાં, સીયા એક ઓર એકસે ઝરદી અયાં.
રવાં ઉસકે હર સીમત દરીયાએ નીલ, કે થા હરતરફ ફાસલા મીલ મીલ.
મુખાલીફકા હરગીઝ નથા વાં ગુઝર, ન ખોફે ગનીમ ઓર ન દુશમનકા ડર
ન જાતી વહાંતક નઝર તેઝરો, હરએક પર બને બુરજથે સાતસો.
હરએક બુરજપર ફોજથી એક હઝાર, બરાએ નીગેહબાનીયે શેહર યાર.
અજબ ગરદ કીલઓંકે એક શેહરથા, નમુનાંથી જનનતકી જીસકી ફીઝા.
ઈમારત નફીસ ઓર ઉમદા મકાં, ગલી ઓર કુચેમેં નેહરેં રવાં.
ગયા શેહર મેં જબ વો તકકલ બદ, ગયા રૂબરૂએ શહે પુર હસદ.
કીયા જાકે ઉસ બાદશા કો સલામ, કીયા અરઝ રોરોકે અપનાં કલામ.
કીયા શેહને દરીયાફત અય નવજવાં, કહાં હે તુ રેહતા કહાં હે મકાં.
તુ આયાહે કીસમુલક સે સચ બતા, તુહે કીસ ચમો રનમેં મુબતીલા.
મકામ ઓર નાંમ ઓનાં બતલા મુજેહ, તુહે કઓન યે બાત સમઝા મુજેહ.
તો કેહને લગા રોકે વો નવ જવાં, કરૂં કયા મુસીબતકા અપની બયાં,
કે મેં ભીહું મુલકે અરબકા અમીર, હું મકકે કે મેં બાદશાહકા વઝીર.
અરબમેં મોઅઝઝીઝથા મેરા પીદર, અબુ જેહલકા ખાસહું મેં પીસર.
હે મકકે મેં શાહે મોહમમદ લકબ, નુબુવતકા કરતે હએં દાવા વો અબ,
હએં સાઈ બોહોત અપને મઝહબમેં વો, બોહોત ચાક હએં અપને મતલબમેં વો.
કે મકકા હુવા ઊનકે બાઈસ ખરાબ, હે દીન રાતકા ઇસવજેહ સે અઝાબ.
જો થે લાતો ઉઝઝા હમારે ખુદા, કીયા તોડકર હે ઉનોંને જુદા.
કે ઉનસે હુવે બુતકદે સબ તબાહ, હે વો ઝુલમ જીસસે ખુદાકી પનાંહ.
ખરાબીકા બાઈસ તુ એક દુસરા, બીરાદર નબીકા અલી મુરતુઝા.
સમજતે હએં વો પેહલવાં આપકો, ઉનોંને હે મારા મેરે બાપકો.
અલીસા જોહે પેહલવાં ઉનકે સાથ, સીતમકા કીગાહે દરાઝ ઉસને હાથ.
હએં જીતનેકે સરદાર ઊસ મુલકકે, હએં સબ તંગ ઉસ શખસકે ઝુલમસે.
અલીને ઉખાડાહે ખયબરકાદર, અલીકા બોહોત સબકે દીલમેં હે ડર.
અલીને હએં મારે બોહોત પેહલવાં, ખરાબીમેં ડાલે હએં મુલકો સીપાહ.
કીયા હે હમારાતો દમનાકમેં, વો દીનરાત હે અબ તેરી તાકમેં
વો અબહે તેરી ફીકરમેં રાતદીન, કરેગા ચઢાઇ ઝુરૂર એક દીન.
હે કહેતા કરૂંગા મકાતીલકો કેદ, મુસલમાં કરૂંગા બુલા ઉગા દેદ.
નહો ઊસસે ગાફીલ તુ અય બાદશા, કે તઇયાર રખ અપની ફોજો સીપાહ.
સતાએગા એકદીન ઝુરૂર આપકો, કે જીસને હે મારા મેરે બાપકો.
મેં આયાહું તેરે યહાં દાદખાહ, કર ઇન્સાફ મેરા તુ અય બાદશાહ.

અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ, અલીકો પકડલા તુ અય નેક નાંમ.
રવાનાંકર ઉસ સીમત એક પેહલવાં, ચીરફ તાર કરલાએ ઉસકો યહાં.
કરઇનઆમકા વાદા અય બાદશાહ, ઈઆનતકો કર સાથ ફોજે સીપાહ.
અગર ઝીનદા લાએ બોહાત ખુબ હે, વગરનાં ફકત સરહી મતલુબહે.
સુની જબ મકાતીલને યે ગુફતગુ, લગા કેહને તકકાલસે દુબદુ.
ન ઘબરાઇયો અપને દીલમે કભી, કે કરતાહું મેં ફીકર ઇસકી અભી.
સુનાંથા યે મેંને કઇ સાલસે, મેં વાકીફ હું સબ ઇસકે અહવાલસે.
કે પયદાહુવારે અરબમેં રસુલ, બોહોત ઉસસે ખલકે ખુદાહે મલુલ.
સુનાંહે અલીહે પયમબરકા યાર, કીયે જીસને લાખોં તહે ઝુલફીકાર.
યે કેહકર ઉસેદી તસલલીં તમામ; દીયા ઉસકે રેહેનેકો ઉમદા મકામ.
કીયા ફીર મકાતીલને દરબાર ખાસ, કે હાઝીદહોં ઇસિખાસઝી ઇખતે સાસ.
તલબ કરકે બીડા ધરા પાનકા; બુલાકર વઝીરોં સે ઉસને કહા.
કે હે તુમમેં કોઈ બહાદુર જવાં, જો લાએ અલીકો પકડકર યહાં.
કોઇ લાએ સર યા પકડવર ઉસે, તો હું મેં બોહોત લાલો ગવહર ઉસે
જો લે મુલક આધા તો મેં ઉસકો હું, જો દુખતર વો માંગે હવાલે કરૂં.
મુજેહ લાતો ઉઝઝાકે સરકી કસમ, મેં હું અપને વાદે પે સાબીત કદમ.
હુવે સુનકે ખામોંશ સબ યે વઝીર, કહા એકને અય શહે મુલક ગીર.
અલીકો યે કેહતે હુએં એટલે જહાં, નીહાયત કવીહે બડા પેહલવાં.
નહિ ઝોરકી ઊસકે કુછ ઇનતેહા, જો ચાહે ઊખાડે વો અરઝો સમા.
ઉનકી તો સબ મુર તુઝા કેહતે હુઅં, ઉનીકો તો શેરે ખુદા કેહતે હુએં.
ઉને જાનતે હુએં ખવાસો અવામ, હે મશહુર હઝરત અલી ઊનકા નાંમ
નહી મું મુકાબીલ કોઇ આસકે, ભલા ફતહ કયું કર કોઇ પાસકે.
યે હેરાં હુએં તદબીર હમ કયા કરેં, નહી હમકો તાકત જો ઊનસે લડેં,
સુનાં જબ મકાતીલને ઉમકા જવાબ, હુવા અતીશે કેહર સે વો કબાબ.
કહ ફીર વઝીરોં સે તીવર ચઢા, નમક મેરા ખાયા હે તુમને સદા.
કરૂંગા અભી કતલ હર એકકો, ચઢા ઉગા સુલી બદો નેકકો,
સુનાં જબ વઝીરોંને યે માજરા, કે ગુસસાહે સબપર બડા શાહકા.
ઊઠા એક વઝીરોં મેં સે તેઝગામ; બડા પેહલવાં ઓર મયકદથા નાંમ.
હુવા દસ્તા બસ્તા અદબસે ખડા, કહા હુકમહો ગર મુજેહ શાહકા.
નઆએ મેરે હાત ઝીનદા અગર, તો લાઊ અલીકા મેં સર કાટકર.
કહા શાહને તુ યકીં જાનીયો, કસમ લાતો ઊઝઝાકી સચ માનીયો.
કે મેં મુલક આધા તુજેહ દે ચુકા, કરૂંગા તુ જેહ એક દુખતર અતા.
કલામ ઊસકા મયકદને જીસદમ સુનાં, તહે દીલસે તબ શાહકો દી દુઆ.

ઉઠા કરકે બીડેકો ચાબા શીતાબ, કહા ફોજસે જલદ કરલો ખીઝાબ.
કે હો જલદ તઈયાર સબ ખાસોઆમ, અરબ મીસર તાતાર ઓર રૂમો શામ.
વહીં હુકમ નક્કાર ખાને ગયા, લડાઈ કા નકકારા બજને લગા.
લરઝને લગા હોલસે સબકા દીલ, ગઇ સલતનત શોર સે ઉસકે હીલ.
છુટે ઘોડે ઊમદા પએ કારઝાર, કે થે ફેહલવાં જીનપે બારા હઝાર.
કીયા કુચ મયકદ ને કનદોરસે, ચલા આઝીમેં જંગ બનદોરસે.
કીયા જબ કઇ માહ ઊસને સફર, તો યસરીબકા મયદાંન આયા નઝર.
તો બાહમ હુવા અફસરોંમેં યે ઝીકર, અલીકે પકડને કી હો કોઈ ફીકર.
કહા તબ મુશીરોંને અયસા કરો, કે આંડો મેં ઈસ દશતકે છીપ રહો.
અલી ખેલતાહે બોહોત યાં શીકાર, કે આહુ હુએ ઇશ દશતમેં બે શુમાર.
જો વાં સબકા યે મશવીરા હો ગયા, હુવા ઇતતીફાક ઊસપે હર એકકા.
વો કાફીર ઊસી બનમેં રેહને લગે, કે શાયદ અલી ઇસ તરફ આ ફસે.
વો રેહને લગે રાતદીન દશતમેં, કે બરગશતા કીસમત રહે ગશતમેં.

આગાઝ અહવાલે જંગ.

સુનોં મોંમીનોં તુમ ઝરાગોર સે, યે કીસસાહે તહરીર ઈસ તોરસે.
શફીઉલ ઊમમ વો નબીએ ઝમાં, થે આરામમેં આએશા કે યહાં.
વો શબ જુમઅકી હોગઇ જબ તમામ, રહે સુબહમેં જબ ધરા ઊસને ગામ.
અઝાં ફીર બીલાલે મોઅઝઝનને દી, હુવે આશનાં ઊસસે ગોશે નબી.
ઊઠે ખાબસે સરવરે અમબીયા, શફી ઊલ વરા, વો રસુલે ખુદા.
ચલે ઘરપે ઉઠકર શફીઊલ ઊમમ, વુઝુ કરકે મસજીદમેં રખાશ કદમ:
થે મસજીદમેં અસહાબ હાઝીર તમામ, હુવે સબકે આકર મોહમમદ ઈમામ.
કીયા ફરઝકો જબકે અપને અદા, બજાલાએ દીલસે વો શુકરે ખુદા.
હીદાયતકે અકદે લગે ખોલને, વો લાલો જવાહીર લગે તોલને.
સહાબાસે બાદ ઉસકે બોલે રસુલ, જો દાવત કરે આય હોગી કુબુલ.
સીપાહીહે અયસા કોઈ ખુશ ખીસાલ, કરે આજ દાવતકા મેરે ખીયાલ.
કરે જોકે દાવતકા મેરી કરાર, વો કરલાએ જાકર હરનકા શીકાર.
હરનકા મુજેહ ગોશત મરગુબહે, અગર યે ગીઝાહો બોહોત ખુબહે.
યે સુનકર સીપાહી હુવે શાદ શાદ, કે બરઆઉ સબ આજ દીલકી મુરાદ.
જીસે હુકમહો અય રસુલે ખુદા, ખુશીસે વો લાએ યે ખીદમત બજા.
ગરઝ યે સુખન થા અભી તમામ, કે આદમને ભી સનલીયા યે કલામ.
બસદ આરઝુ અરઝ કી અય રસુલ, કરો આજ બનદે કી દાવત કુબુલ.
નબીને કહા અય અખી ગૈહરૂબાં, કે તુમહો ચચાકી તરેહ મેઝબાં.
જો કરતેહો તુસ મેંઝબાની કા કાર, કરો આજ જંગલમેં જાકર શીકાર.

હુવા હુકમે હઝરત જા ઈસ તોર પર, ઉસી વકત અયમ ને બાંધી કમર.
કમર સે લગા ખનજરે આબદાર, હુવા અસપે તાઝીકે ઉપર સવાર.
નબીકો કીયા ઉસને ઝુકકર સલામ, અલય હીસ સલાતો અલય હીસ સલામ.
ઉઠા બાગ ઘોડેકી વો નવજવાં, હુવા સીમત જંગલ વહાંસે રવાં.
તો પોહચા જરા દેરમે વો વહીં, છીપે થે જહાં ઘાતમે વો લઈ.
બઢાયા જો ઘોડેકો એક આનસેં, પડા આકે ઈસરનકે મયદાનમેં.
જો દેખા કેહે એક લશકર પડા, તો આદમકો ઉસક તરદદુદ હુવા.
યે લશકર હે કયસા કહાંકા અમીર, કહાં કાંહે શેહ ઓર કહાંકા વઝીર.
કે લશકરને આદમ થે નરગા કીયા, વો પરકાર લશકરકા નુકતા બનાં.
કહા ઉનસે આદમ ને હો કઓન તુમ, ઓર આએહો કયું કયા હુઇ રાહ ગુમ.
કહા ઉસસે લશકરને તુ કેઓનહે, અકેલા તુ કરતાહે કયું રાહ તય
હે આયા કહાંસે કહાં જાએગા, કોઈ બાબ પુછે તો બતલાએગા.
કહા ફીર યે મયકદને અય નવજવાં, હે માલુમ તુજકો અલીહે કહાં.
કીયાહે મહીનોં મેં યાં તક સકર, અલીકા હમઆએ હુએં લેનેકો સર.
બોહોત ખલકકો તંગ કરતાહે વો, દમ ઇતનાં શુજાઅતકા ભરતાહે વો
ઝુરૂર ઉસકા એક રોઝ કાટેંગે સર, બતાહે તુ ઇતના અગરહે ખબર.
સુના જબકે આદમથે ઉસકા કલામ, લગી આગ ગુસસે સે તનમેં તમામ.
કહા તબ યે આદમને અય બાદગોહર, નહીહે અલીકા તુજેહ કુછ ખતર.
અલી દોનોં આલમકા સુલતાન હે, યે દોનોં હુએં તન ઓર વો જાન હે.
તુ અય કાફીરે બેહયા નાંબકાર, નહી જાનતા કુછ અલીકા વીકાર.
મેંહીં હું અલી મેરાહી નાંમહે, બતા મુજકો તુ કયા તરા કામહે.
સુનાં જબકે મયકદને ઊસકા કલામ, કહા અપને લશકર કો હો તેઝગામ.
અરે કયા ખડે દેખતે હો ઈધર, નહો દેર ઊતારો અભી ઈકસા સર.
બઢા જબકે લશકર વો બારા હઝાર, લગી હોને હર ગાંમત સે માર માર.
ગરઝ જબકે લશકરને ઘેરા ઊસે, નથા ઝીનદગી કા ભરોસા ઊસે.
તો આદમને ઉસવકત દીલમેં કહા, કો આ પોંહચી ઈસવકત મેરી કઝા.
હુવા તબ વો મસરૂફ દુએ ખુદા, કે યારબહે હાલા તું ઇસલામકા.
ઇલાહી મેં હું મુબતીલાએ અલમ, હમેશાં સે તેરા રહાહે કરમ.
કહા અમલદદ અય રસુલે ખુદા, દો આલમકે સરદાર યા મુસતુફા.
હે ઈસ વકત મુજપર યે અનદોહગામ, કરો મેરી ઇમદાદ અય ઝુલ કીરમ.
વોહોગા જો તગદીર મેં હે લીખા, મગર સાથ ઇમાં કે હો ખાતીમા.
કીયા યાદ ઊસને અલીકો વહી, પરેશાંહું ઇસવકત યા શાહે દી.
કરો કુછ મદદ મેરી મુશકીલ ,કુશા, કે હું દરદો ગમમેં બોહોત મુબતીલા.
ખુદાસે કરો મેરે હકમેં દુઆ, લડાઈ હાકીઝહે વો શરમકા.

મુકાબીલ જો સમઝા વો કુફ્ફારકો, લીયા ભીંચાન સે ઉસને તલવારકો.
ભર નારા લેકર પયમબર નાંમ, કીયા તેઝ ઘોડે કો કસકર લગામ.
વહી ઉસને ઘોડે કોડા દીયા, કે તેઝીમેં હોજાએ સીસલે હવા.
ઊદુપર ગીરા ટુટકર મીસલે બરક, સદા મેં હુવા જાકે દુશમનકે ગરક.
ચલી તેગ અદહમ ટી જીસદમ વહાં, હુવે હરતરફ ખુંકે દરીયા રવાં.
રવાં ઓર દવાં કરદી યાં ફોજકો, કીયા કતલ હર એક ઝીઓજકો.
પડા જીસપે શમશીરો નેઝેકા વાર, હુવા એકસ દોસે વોચાર.
પડા સરપે જીસકે વો ગુરઝે ગીરાં, હુવા મગઝ બીનીસે ઊસકા રવાં.
મગર તીરથા ઊસકા તીરે કઝા, હદફ શે ન કરતાથા હરગીઝ ખતા.
ન છોડા થા સર તનપે શમશીરને, મુશબ્બક કીયે થે બદન તીરને.
ઓર ઊડતાથા વો રખશ મીસલે હવા બોહોત બરક રખશાં સે થા વોસીવ.
પડી જીસકે સરપર દુપારા કીયા, કહીં તનકા સરકો ઊતારા કીયા.
સફેં કાટતી થી વો શમશીર તેઝ, કયામતકા શાદીન યે થી રસતખેઝ.
કહાં વો સીતમગાર બારા હઝાર, કહાં એક યે દીનકા સેહ સવાર.
ગીરાએ થે આદમને જો પેહલવાં, પડે થે વો કુતતોંકી સુરત વહાં.
લીખું હાલ ઉનકી સુજાઅતકા કયા, કીયે બારા સોકે સરો તન જુદા.
થે દેખા જો લેયકદકા આદમ કાહાલ, કહા સરરો ધુનકર બરાહો જલાલ.
નહી કામ ઇનસાંકાં અયસા લડે, જો જરરાર લશકર સે તનહા લડે.
નહી અયસા ઇનસાંન દેખા કોઇ, નહી આદમી હે ફરીશતા કોઇ.
કહા તબતો મયકદને અય નવજવા, હે તુજપર ફરીશતેકા મુજકો ગુમાં.
બતા સેહર તુ જાનતા હો અગર, કે કીસતરહા લડતાહે તુ બે ખબર.
દકાં સુનકે આદમને અય બદ થકીં, યે કુદરતકે અલ્લા કી જાદુ નહીં.
પયમ બરકા હું એક અદનાં ગુલામ, લકબ મુર તુઝાહે અલી મેરા નાંમ.
જલાં અયસા મલઊન ઇસ નાંમસે, કહાં અપને લશકરકો દુશનાંમસે.
યે કેહને લગા સબસે વો જંગ જો, કે ઇસકો હરએક સીમતસે ઘેરલો.
ઊતારો શીતાબીસે તુમ ઇસકા સર, ન જાએ કીસી રાહસે ભાગ કર.
તો ગયરત સે એકબાર લશકર તમામ, ગીરા સીધા ઘોડાં કી લેકર લગામ.
ગરઝ ફોજને ઉપને હમલા કીયા, હઝારોં ને તનહાથે નરગા કીયા.
તો અદહમને ઊસવકત દીલમે કહા, તુહે વહદહુ લાશરીક અય ખુદા.
કરૂં અરઝ કયા તુજસે અયઝુલ જલાલ, તુજે આશકારા હે સબ મેરા હાલ.
તમનનાંહે મુજકો કે અય કીબરીયા, નહો કામકોઇ સીવાએ રઝા.
હયાતે દુરોઝાહે કયદે ગીરાં, મેં ઇમાંન સે જાઊં સુએ જીનાં.
જો સખતી મેરે દીલપે ભારી નહો, તેરે સામને શરમો સારી નહો.
ફહે સર મેરા જમ ઇલાહી યહાં, શહાદતકા કલમાં હો વીરદે ઝબાં.

દુઆ કરકે અદહમને ખીચા જો તેગ, પડા ફોજે કુફ્ફાર પર બે દરેગ.
યહાંતક કીયા કતલ કુફ્ફાર કુ, હુહા ખુંદા દરીયા રવાં ચારસુ.
કીયા ઉસને યું ફોજે કુફાફીરકો ઝેર, દબાતાહે જીસતરહા આહુકો શેર.
યે કરતા મા હરએક બાહમ કલામ, શુજાઅતકા અદહમ પે હે ઇખતીતામ.
ભરા ખુનમે જંગલ ઓર ઝાડીયાં, પડા શોર તબ ફોજકે દરમીયાં
કહીં તનપડાથા કહીં સર જુદા, સરે ખાકથા કોઇ ઘાયલ પડા.
પશેમાંથે અદહમ સે સબ પેહલવાં, કે બેકારથે સબ વો ગુરજે ગીરાં.
કીયામતકા દીનથા કે વો રોઝે જંગ, કે હર એક કાફીરથા જીનેસે તંગ.
નથા ઝખમીયોંકા વહાં કુછ શુમાર, ખુદા જાને મકતુલથે કંઈ હઝાર
હુવે કતલ કાફીર હઝારોં વહાં, કે લાશોંસે જંગગલ હુવા ખુંપ્રીશાં
ગરઝ રેહગએ વાંપે કુફ્ફાર નીસર, હુએ ઝખમ ખાખાકે ફીનનાર નીસફ.
મેં અદહમકા અહવાલ અબ કયા કહુ, ન ધીખનેકી તાકત જો કુછ લીખ સકું.
ન ખાનેસે રગબત નપીનેસે કામ, વો લેતાથા હર વકત અલલાકા નાંમ.
તને પાકપર તીનસો ઝખમથે, કોઇ ઇસકી તશરીહ કયુંકર લીખે.
હુવા ચુર જીસવકત ઝખમો હે તન, તો કી ઉસને યાદે ખુદાએ ઝમન.
કીયા મું સુવે કાબા બેહરે સુજુદ, કહાં અયખુદા હો તેરા ફઝલો જુદ.
ઉતકર ઝુંમી પરજો સીજદા કીયા, ખુદાવનદે આલમસે રોક રઝહા.
કે અયરબતુ સતતારો ગફ્ફારહે, તુહી બેકસોકા મદદગાર હે.
મેરી આરઝુહે યેહી અય કરીમ, કે મેહસરમેં ઉઠહું મેં બે ખોફો બીમ.
કટાતાહું મેં સર તેરી યાદમેં, જહાં સેહું જાતા બોહોત શાદમેં.
ઇલાહીહો પુરી મેરી ઇલતીજા, નહો ખોફ ઊંમમત કો રોઝે જઝા.
ઇલાહી યેહી આખરી હે દુઆ, કે ઊમમતકો હઝરતકી તુ બખશનાં.
ઈલાહી બહકકે શાફીઉલ ઉમમ, ન દેનાં તું ઉમમત કો મેહશરમેં ગમ.
યે કેહનેકો એક લેહઝા ગઝરા નથા, કે કાટા લઇનોં ને સર શાહકા.
વુવા સર જો અદહમકા તનસે જુદા, હર એક ઝખમસે કલમા જારી હુવા.
હુઇ યે કરામત જો તનસે અદા, તો કુફ્ફારને હેહર ઉસકો કહા.
સરે શાહ નેઝેપે જીસદમ ધરા, તો મસરૂફ રોને મેં ઘોડા હુવા.
નગે ઝખસ ઘોડે કે ગરચે ગીના, મગર તીનસો શે ઝાંપા દાહીથે.
કહા તબ સવારોં સે મયકદને યું, બજા લાઓ ઉસકો જો મેં કુછ કહું.
કીયા હુકમ ઘોડે કો પકડો શીતાબ, કે હે વો રવાં સુરતે મોજે આબ.
પડે ઉસકે પીછે બોહોત સે સવાર, ન આયા મગર હાત વો રાહવાર.
યે આખીરકો હયરાન હોકર તમામ, ગયે વાપીસ ઉસજા જહાંથા મકામ.
કીયા ખોફ દીલમેં ફીર ઇસબાતકા, કે કાટાહે હમને સરે મુરતુઝા.
ચલેં કુચ કરકે બોહોત તેઝગામ, નીહાયત હે અનદે શોકા યે મકામ,

અગર જલદ ઈસ સરકો હમલે ચલેં, મકાતીલકી ખીદમતમેં હાઝીર કરેં.
થી ઈનઆમ લેનેકી ઉજલત તમામ, કે લે મુલક ઓર દુખતરે નેક નાંમ.
ચલે અયસે ઘબરા કે વો બદયકીં, નહોતે થે ઝીનહાર મનઝીલ ગુઝી.

ખબર રશીદન ઈનતીકાલે અદહમ બ મુરતુઝા અલી શેરે ખુદા.

યહાંકાતો કીસસા હુવા ખતમ યાં, મદીનેકા સુનીયે ઝરા અબયાં.
અબુબક્રસે યે નબીને કહા, કે દાવતકી અદહમ કો થી ઇલતીજા.
હુવા વકત કુતબેકા સારા તમામ, નહી આયા અદહમહુવા વકતે શામ.
સહાબાકો સુનકર તરદદુદ હુવા, કે અદહમકો યારબ હુઇ કયા બલા.
યે મસજીદમેં હોતાથા બાહમ સુખન, કે કમબર સે બોલે અલી જાને મન.
મેં ઈસવકત હું પયાસસે બે કરાર, પે લબપર મેરે અલઅતશ બારબાર.
દીયા જામ કમબરને ભરકર શીતાબ, તો પીનેસે ઊસકે હુવા દીલ કબાબ.
વો પાની લગા તલખ માંનીનદે નીબ, તો સમઝે કે હોતીહે આફત નસીબ.
કહાઓર લાઓ બોહોત સરદ આબ, દીયા જામ કમબરને લાકર શીતાબ.
પીયા જબ અલીને બોહોત તલખથા, હો જીસ તરહ સે જાં કનીકા મઝા,
કહા આજ કુછ ખેર હરગીઝનહીં, ફસાહે મુસીબત મેં અદહમ કહી.
યે કેહકર વહાંસે અલી નેકઝાત, ચલે જાનીબે મસજીદે બાસીફાત.
વહાંસે વો પોંહચે જો દરવાઝે પર, લુહુકી પડી બુંદ બાલાએ સર.
બરાબર ગીરે તીન કતરે મગર, બહા ખુન હઝરત કે રૂખસાર પર.
જો ફેરા વહાં હાત રૂખસારપર, પડી ખુંનપર આપકી તબ નઝર.
જો દેખાતો મું પર પડા ખુંનહે, રૂખે પાકમેં સબ ભરા ખુંનહે.
અલી હો ગએ રનજમેં મુબતીલા, કે અદહમકો થેશઆઈ કોઈ બલા.
ચલે વહાંસે રોતે હુવે વો મલુલ, ગએ આકે મસજીદમેં પેશે રસુલ.
કહા તબ મોહમદને અય મુરતુંઝા, રૂખ આલુદએ ખુંહે કયું આપકા.
કહા કયા કહું અય રસુલે ખુદા, લગા તલખ પાની જો મેં પીયા.
ફીર આયા જબ ઉઠકર મેં ઘરસે ઈધર, યકાયક ચીરા ખુંન રૂખસાર પર.
મોહમમદને ફરમાયા તબ યે કલામ. નહી ખેર અદહમકી અય ને નાંમ.
હુવા આજ આજ બેશક વો બેસર કહી, ખબર કુછબી અદહમકી મીલતી નહીં.
યકીં હે કે વો આજ મારા ગયા, સંર ઊંસ નાંમવરકા ઊતારા ગયા.
યે કરતે હયારોંસે હઝરત કલામ, તો રોતે થે અસહાબ સુનકર તમામ.
યેહી શોરો ગોગા મદીને મેં થા, કે રોતાથા હરએક છોટા બડા.
કહા ઇબને અમ અદહમે મેહરૂબાં, તેરે ગમમેં રોતાહે સારાં જહાં.
યેહીકેહ રહેથે વો એક બારગી. ઉડી બનગી જાનીબસે એક ગરદસી.
નઝર જબગઇ સબકી ઉંસ સીમતકો, કે અછછાહે અદહમ જો આતાહીહો.

જો દેખા તો ઘોડા લુહુમંદે તર, ન આયા કોઇ પુશતે ઝીં પર ન ર.
હે ગીદતાં બ ખું ઓર આંસુંરવા, સભી તનહે ઝખમોંસે બસ ખું ચકાં.
યે દેખ ઉસકા અહવાલ ઓર માજરા, લગા દેખને ઉસકો છોટા બડા.
કે દંતનેં મેં ઘોડા કરીબ આ ગયાં, નબીકે કદમ પર દીયા સર ઝુકા.
તન ઉસકાથા મજરૂહ ઓર બેકરાર, વો બેચારા રોનેલગા ઝારઝાર.
લગા કરને ઘોડા ઈશારત સબ, મોહમમદ સમજ ન લગે બાત સબ.
કહા તબ મોહમમદ ને ઇસદમ પુકાર, કે મારા ગયા અદહમે નામદાર.
યે સુનેતેહી એકબાર વો ગુલ પડા, કે સારે મદીને મેં ગોગા હુવા.
કહું કયા મોહમમદ કીહાલત જો થી, સહાબાકે દીલપર મલાલત જો થી.
કીયા સબને ઇસતરહકા રનજોગમ, કે સુનનેં સે હોતાથા જીસકે અલમ.
વહાં ચાર અદહમકે આએ પીસર, લગા ખાક પર લોંહને સરબસર.
હર એ નેં કીયા વાં ગરેબાંન ચાક, હરએક રનજો ગમસે હુવા દરદ નાંક.
અલી મુરતુઝા શાહે દુલ દુલ સવાર, મુસલ લેહ હુવે ઓર લી ઝુલફીકાર.
કીયા વાસે દુલદુલકો જલદી રવાં, સુને દામને દશત ફેરી ઇનાં.
અલી મુરતુઝાકા જો ઘોડા ચલા, તો અદહમકા ઘોડા ભી પીછે હુવા.
વોથી રાત કાલી વો જંગગલ બડા, દીખાઇ નદેતાથા જુઝ મુતુલાકા.
જો કી શાહે દીને બોહોત જુસતજુ, તો મયદાંને જંગ ગયા આ રૂબરૂ.
હુવા શાહ અદહમકા ઘોડા રવાં, ચલા તીરકી તરહસે ખુશ ઇનાં,
ગરઝ જબકે પોંહચે વો મયદાનમેં, તો કુછ જાનસી આગઇ જાનમેં.
જો દેખા બરસતાહે હર સીમત નુર, બોહો તગરદ હૈઅં ઉસકે ગીલમાંનો હુર.
લીયે હાતમેં હવઝે કવસરકા જામ, થીં ઉસ નાંશકે પાસ હાઝીર તમામ.
બીછીથી જોવાં કુરસીયે ઝરનીગાર, થી ઉસપર અજબ મોંતચોંકી બહાર.
જડે ઉસપે થે લાલો હીરે તમામ, હઝારો ફરીશ તોં કા થા અઝદહામ.
ઓર ઉસપર વો અદહમકા લાશા ધરા, મગર ચોદવી રાતકા ચાંદથા.
બરસતાથા ઉસ દશતમેં બસકે નુર, હઝારોં ફરીશતે થે નઝદીકો દુર.
જીધર દેખો ખુંકાથા દરીયા બહા, હર એક સીમત લાશોંસે જંગગલ ભરા.
પડી લાશપર લાશ ચારોં તરફ, અદબસે ફરીશતે ખડે સફ બસફ.
અજબ તરહકી શબથી હયહાતવો, કયામતકા દીનથા નથી રાતવો.
જહાં લાશ અદહમકીથી જલ વગર, વહાં બારીસે નુરથી સર બસર.
જો કુરસીપે અદહમકા લાશા ધરા, ફકત જીસમથા ઉસકા ઓર સરનથા.
હઝારોં ફરીશતે બરાએ નમાઝ, ખડે સફ બસફથે બસદ ઇમતીયાઝ.
કે જા પોંહચે મુશકીલ કુશાભી વહાં, ફરીશતોંકી મજલીમથી કાયમ જહાં.
કહા લાશને ઉસે બદ અહ સલામ, કે અય શાહ ઝીજાહ આલી મકામ.

કીયાહે મુજેહ જીસલઈને શહીદ, વોહે ઝુલમમેં ઓસતાદે યઝીદ.
લકબ ઉસકા મયકદહે અયઝી કરમ, કીયા જીસને સજદેમેં સરકોં કલમ.
ચલારાહ કનદોરસે ત્તા દો માંહ, તો આયા તેરે કતલકો ર સીયાહ.
મગર મેરી તકદીરમેં થા લીખા, મુજેહ કતલ તીશનાં ગરીબનાં કીયા.
ખુદાકા મેં અબ શુકર લાઉ બજા, કે દફન આપકે હાતસે મેં હુવા.
જનાંઝેકી મેરે પડો તુમ નમાઝ, કરો મુજપે દરવાઝા રહમતકા બાઝ.
થે સુનતેહી વોહ દુલદુલ સવાર, ગીરે અપને ઘોડે સે બે ઇખતીયાર.
ગીરે જબ ઝમીપરતો બેહોશવો, રહે મીસલે મુરદાકે ખામોશવો.
લીયા ઉનકો કુરોંને ફોરન ઉઠા, દીયા લાકે કવસરકા પાની પીલા.
વો પાની જો તુશકીલ કુશાને પીયા, ગઇ બેખુદી હોશ ઉનકો હુવા.
કહા અય બીરાદર યે કયા હોગયા, વહાં મુનતઝીર હૈ૦ં તેરે મુસતુફા.
બોહોત દેરસે હે તેરા ઇનતીઝાર, યે કયા હો ગયા હાય પરવર દીગાર.
અગરમેં બીહોતા તુહામરે કરીબ, અકેલાહી કાફીથામેં વા નસીબ.
અગર મેં તેરે પાસ હોતા યહાં, તહે તેગ હોતે યે સબ બદગુમાં.
ઇસી બાતકા મુજકો અરથાંનહે, ઇસી ફીકરમેં જાન હયરાન હે.
અલીશે યે લાશેને સુનકર કહા, મુકદદરમેં જો કુછલીખાથા હુવા.
મુજેહ જલદ કર દફન તું અયઅલી, કે બસહે યેહી આરઝુએ દલી,
યે હુરો મલક તક કો હે ઇનતીઝાર, કરો તુમ ઇમામત શહે નામદાર.
કહા જબ યે ઉસ સાલીકે રાહને, નમાઝે જનાંઝા પડી શાહને.
ફરીશતોંને જબ કબર તઉયારકી, રખી લાશ ઉસ દુરરે શેહવારકી.
સુસ અઝદફન વો શાહે આલી મકામ, હુવે વાસે રૂખસત અલયહીસ સલામ.
વો ઘોડા જો અદહમકાથા બસ શકીક, હુવા રાત દીન ઉસલહદકા રફીક.
ગઝરદીનકો થા દશતકી કાહપર, યુજાવર થા શબકો વો દરગાહપર.
ગરઝ સુબહ સાદીક હુઈ જબ અયાં, મુનકૈવર હુવા નુરસે વો મકાં.
યે કે હકર ચલે શાહ વાલા મકામ, કેલેં ખુંને અદહમકા હમ ઇનતી કામ.
ગએ ઉસતરફકો જીધરથા વો દેસ, કીયા અપનાં હઝરતને ઝંગગીકા ભેસ.

અહવાલ શેહરે મદીનાં શરીફ.

યહાંકાતો કીસસામેં છોડા યહાં, સુનાંઊ મદીને કા અબકુછ બયાં.
મદીને મેં રોનાં પડાથા તમામ, ફસે થે મુસીબતમેં સબ ખાસો આમ.
નબ દરદો, ગમસે પરેશાંવથે, ઓર અસહાબ જીતને થે હયરાનથે.
હુસેનોં હસન આએ રોતે હુવે, ઓર અશકોં સે દામન ભીગોતે હુવે.
લીપટ કર યે હઝરતસે ફરીયાદકી, હમે દીજીયે દાદ બે દાદકી.
લગે લોટને વો સરે ખાકપર, પરે શાં હુવે સરબસર મુએ સર.

હુવે ગમસે હુસ્રસેન જબ દરદ નાક, કીયા દામને દીલ ફરીશતોં ને ચાક.
હુસેનોં હસન ને કીયા જબ ફુગાં, લરઝને લગે ગમસે કોનોં મકાં.
ઉધર કાથે લોહો કલમ ચકકલમ, ઉધર ચશમાં કવસરકાથા ચશમે નંમ.
હુવા શેર ચવદા તબક મેં તમામ, જો રોએ ઇમામેંને આલી મકામ.
લગે પુછને હઝરતે નામદાર, કે રોત હો કયું ઇસકદર ઝારઝાર.
મુહીતઅહે અય લખતેદીલતુમ પેકયા, જો એક લેહઝા આરામ જાતા રહા.
મેરીજાન ખોતે હો કયું જાનકો, રૂલાતે હો કયું ઇનસ ઓર જાંનકો.
લગે કેનેકે તબ યે હુસેનો હસન, ગરઝ અરઝ સુનલો બ વજસે હસન.
કહાંકો ગએ હસેં અલી મુરતુઝા, ચલે પર પતા કુછ ન ઉનકા ચલા.
કીધરકો ગએ શાહ દુલદુલ સવાર, કીધર ચલદીયે સુરતે ઝુલફીકાર.
પીદર ગુમ હુવે કીસ બયા બાનમેં, હુએં શેરે ખુદા કીસ નયસતાંનમેં.
સુનાં લખને દોલસે જો યે હાલ સખત, નબીકા જીગર હો ગયા લખત લખત.
ઉઠે હાત હઝરતકે બેહેરે દોઆં, મેરી શરમહે તેરે હાત અય ખુદા.
મેં હું બે ખબર ઓર ઝબીરો અલીમ, ખબરદે મુજેહ અય ખબીરો અલીમ.
યે કેહકર ઝુકે બેહરે સીજદા રસુલ, ખુદાને દુઆ ઉનકી કરલી કુબુલ.
હુવા હુકમે બારીકે અયજીબરઇલ, હે સીજદે મેં મશગુલ મેરાં ખલીલ.
શહાદતસે અદહમકી દે તુખબર, ઉઠા અય મેરે દોસ્ત સજદેસે સર.
ગયા સુનકે રૂહુલ અમીં શાદકાસ, ખુદાકી તરફ સે દીયા યે પયામ.
કે હુકમેં ખુદાહે તુજેહ અય રસુલ, ઉઠા સર દુઆમેંને કરલી કુબુલ.
જો મુઝદા સુનાં ઇઝદે પાકસે, ઉઠા સરનબીકા સરે ખાકસે.
ઉઠા સરકો દેખાતોહે જીબરઇલ, દીયા ઉસને પેગામેં રબએ જલીલ.
કહા તુમપર અય શાહે વાલા મકામ, હઝારોં દુરૂદ ઓર હઝારોં સલામ.
હુવા તેગે મયકદસે અદહમ શહીદ, હુઇ ઈસ શહાદત સે જનનતમેં ઈદ.
દવાનાં હુવે સુએ ખુલદે બરી, અલી ને કીયા દફન ઝેરે ઝમીં.
હે એક મુલકે કનદુર દો માંહ રાહ, મકાતીલહે કનદુરકા બાદશાહ.
સીપા ઉસકી હે હદો બે શુમાર, ચહલ લક પીયાદા ચહલવાં.
બોહોતહૈં બહાદુર બડે પહલવાં., વો સબ ગુરઝ રખતે હૈં બેહદગીરાં.
હે એક કીલ આ ઉસ શેહરકે આસપાસ, બલનદીસે જીસકી ફલકકો હીરાસ.
ઓર ઇસ શેહરકે ગરદહૈં ચાર કોહ, હે વાં તખત ગાસે શહે બા બીકોહ.
હે એક ઝરદ ઓર એકહે નીલગું. હે એક સબઝ ઓર એક સુરખીમેખું.
હે કોસોંકા લમબા વુહી કોહ કોટ, બલનદીસે જીસકી ફલક ભીહે લોટ.
હે ઉસ કોહકે ગરદ દરીયાંએ નીલ, રવાનીમેં જીસકી નહીં કાલો કીલ.
હઝારાઁ બુરજ ઉસકે ઓર ચારવર, સીપાહ હએ સો ઉસકે હર બુરજપર,
હરેક બુરજકે ગરદ એક નેહરહે, રવાં જીસમેં કીશતી અજબ શેહરહે.

ગની મોંકા હરગીઝ નહીવાં ખતર, ન ખોફે ઉદુ ઓર નદુશમનકા ડર.
હે આરાસતા ઉસકી ફોજો સીપાહ, નમુદાર હર શે સે ઇકબાલો જાહ.
નીહાયત બડા મુલકે કનદોરહે, ઇસી સેહરકા નામ બનદોરહે.
વહાંકા મકાતીલ જોહે શેહર યાર, વઝીર ઉસકે ઝીરક સીપા બે શુમાર.
હે ઉસકા જો મયકદર વઝીરે કલાં, ઉસીને કીયા કતલ અદહમકો યાં.
મીલા જાકે બુજેહલકાભી પીસર, લીયા કાટ મયકદને અદહમકા સર.
મકાતીલકો થા બસકે રનજે દરૂં, લીયા અપની ગરદનપે અદહમકા ખું.
ઉઠાયાથા મયકદને બીડા વહાં, કે લાઉંગા સરમેં અલીકા યહાં.
કહા નીસફ મુલક અપનાં ભખશુંગામેં, ઓર એક અપની દુખતર તુજેહ દુગામે.
વહીંકો ગએ હુએં અલી મુરતુઝા, શર અદહકા મુઝી જાહાં લે ગયા.
કીસીસે ન પોંહચેગા ઉનકો ઝરર, અલીકી તરફ સે રહો બે ખતર.
મેં હરઆંન ઊસકા નગેહબાનહું, મેં સબ બાદશાહોંકા સુલતાહું.
સલામતહુએં શેરે ખુદા અયરસુલ, સરે મુન ખાતીરકો કીજે મલુલ.
કરો તુમભી તઉયાર લશકર તમામ, મદીનેંકા વાકીફહો હર ખાસો આમ.
નબીને સુંનાં જબ પયાસેં ખુદા, દુગાનાં કીયા શુકરકા બસ અદા.
હુવા જીસઘડી હુકમેં ખયરૂલ અનાંમ, મુસલલેહ હુવે એહલે લશકર તમામ.
કમર બસતાથે જંગપર સરબસર, અબુબકરા ઊસમાંનોં હઝરત ઊમર.
હુવે મુરતુઝાકે પીસર સબ સવાર, દીલો જાંશે આમાદએ કારઝાર.
હુસૈનો હસન શાહે વાલા ગુહર, અલીકે દીલ ઓર ફાતમાંકે જીગર.
સીવા ઉનકે અબબાસ જાફર અકીલ, જોથે શાહે રાહે ખુદાકે દલીલ.
ઝબીરો અલી અકબરે નામવર, લડાઇ પે તઇયારથે સરબસર.
સીવા ઊનકે ઓર ફોજથી બેશુમાર, હઝારોં પીયાદા હઝારોં સવાર.
જીસે દેખો આમારએ જંગથા, હર એક પેહલવાં તાકતે નંગથા.
ન ખાનેંકા ધયાન ઓર નપીનેકા હોશ, લડાઇકા હરદીલમેં જોશો ખરોશ.
ગે ખનજર ઝબાનેં નીકાલે હુવે, સીપર ખોફસે કાન ડાલે હુવે.
બ દીલ કરતે થે જંગકા એહતીમામ, મદીનેં કે બાશીનદે સબ ખાસો આમ.
સવારાંને પયગમબર અસસીહાર, કમર બસતાથે સબ પએ કારઝાર.
વહાં જબકે ડંકા બજા દીનકા, તો લરઝા જીગર રૂમ ઓર ચીનકા.
ચલે કુચ કરતે હુવે રોઝો શબ, દીલેરો તનુમનદ ફોજે અરબ.
પડા મુલકમેં બસકે શોરો ખરોશ, જો કાફીરથે કાફુરથે ઊનકે હોશ.
ઊધરકાંતો અહવાલ ઇસતરહથા, સુનો શાહે મરદાકા અબ માજરા.
અકેલા ચલા વો શહે નેકનાંમ, ન ખાનેંસે મતલબ ન સોંનેં સે કામ.
અગર ભુક લગનીથી જબ બેકીયાસ, તો ખાથા નાંચાર જંગલકી ઘાંસ.
નમુદારથે સાત કીલએ જહાં, અલી એકહી દમમેં પોંહચે વહાં.

ફીરે હરતરફ શાહે મરદાં અલી, નહી રાહ જાને કો હરગીઝ મીલી.
નથે કારીગ ઈસ ઇસ ફીકરસે એકદમ, નજીનેકી શાદી નમરનેકાગમ.
ફીરે હરતરફવો શહેદીં પનાહ, વલેકીન પાઈ કીસી સીમતરાહ.
ખડે હોકે નાંરા કીયા એક બલંદ, તો એકબાર કાંપા વોસબ સોહરબંદ.
લગે કેહનેં આપસમેં વાં સબ લઇ, ન આયાહો લશકર અરબસે કહીં.
ચડે કીલએ પર દેખનેં દોજવાં, સવાર એક નઝર આગયાની ગહાં.
લગે પુછને ઉસસે વો નાં બકાર, કે આયાહે તુ કીસલીયે અય સવાર.
તેરાનાંમ કયાહે ઓર આયા કહાં, બતાદે તેરા કીસતરહ હે મકાં.
હમેં મુદદુઆ અપનાં બતલાવતુમ, કીધર આએ હો કુછવો ફરમાવ તુમ.
લગા કેહનેં તબવો બહાદુરવહાં, મેં ઈકલીંમે ઝંગગીસે આયાયહાં.
ફરીસતાદએ શાહ આયાહુંજ મેં, મકાતીલકો પયગામ લાયાહુંમે.
કે હમને સુનાંહે બોહોત મોંતેબર, અલીકા લીયા કાટ મયકદને સર.
યે સુનકર હુવાદીલ બોહોત મોંતબર, કીયા શાહે મરદાકા કીસસા તમામ.
ઓર એક શઝ મખફીભી અય બાશુઉર, મકાતીલ કો કેહનાંહે મુજકો ઝુરૂર.
સુનાં જબ મુખાતીલને યે માજરા, બયનાં મકાતીલસેં જાકર કહા.
મકાતીલ યે સુનકર હુવા શાદમાં, કહા જલદ લે આવ ઉસકો યહાં.
કીસી શકલ વો મું દીખાએ શીતાબ, કીયા આતીશે હીજરને દીલ કબાબ.
ઉસે નાંવપર લાવ કરકે સવાર, સરે મું ન તાખીરહો ઝીનહાર.
હે ઝંગી બીરાદર હમારા કદીમ, હરએક બાતમેંહે બોહોત મુસત્તકામ.
હમેંશા હમારા મદદગારહે, અભી જાન દેનેકો તઇયારહે.
હમારા કદીમા વોહે યારગાર, મોહબબતહે હમસે ઉસે ઉસતવાર.
હુવા જીસઘડી હુકમ ઉસે શાહકા, વહાં જલદ કીશતીકો વો લે ગયા.
ચડે તાવપર શાહે દુલ દુલ સવાર, હવાકી તરેહ હોગયે દમમેં પાર.
ગએ શાહે મરદાં મકાતુલકે પાસ, નજીકો ખતર ઓર નદીલકો હીરાસ.
સલામ એહલે મજલીસકો શેહનેં કીયા, જવાએ સલામ ઉનકો સબને દીયા.
લગે કરને આપસમેં સબયે કલામ, કે કયા ખુબ ઘોડા યે તેઝ ગામ.
કોઈ અયસા ઘોડા જહાંમેં નહી, ન અયશા સુનાંહે નહોગા કહીં.
હુવા દીલ મકાતીલકા દુલ દુલપે લોટ, મીલે મુજકો બસથી યેહી દીલપે ચોટ.
યે બોલાકે ઘોડા બોહોત ખુબહે, મેરી જાનો દીલકો યે મરગુબહે.
ઇસે બાંધદે જાકે ઝનજીરસે, બીગડ જાયગા કામ નાખીરસે.
નહો સાહબ અસપકો આગહી, ખબરદાર ઈસમેં નહો કો તહી.
ઈવઝ ઈસકે ઘોડે કે અપનેંકનામ, મેં દુંગા ઉશે તોસને છેઝગામ.
સુનાં જબ અલીનેં યે અહવાલ સબ, કહા કાંનમેં જાકે દુલ દુલકે તબ.
કે જીસવકત નાંરાનેં માંરૂં યહાં, તો આનાં સેરે પાસ ફોરન દવાં.

ન તાખીરહો ઇસમેં કુછઝીનહાર, | મુજેહ પુશતપર અપની કરના સવાર.
હુવે ઝીનસે આપજી સદમ જુદા, | તો ઘોડે કો લેકર કોઇ ચલદીયા.
લીયા ફાસ દુલ દુલકો તઝવીરસે, | મુક સદ કીયા ઉસકો ઝનજીરસે.
અસી મુરતુઝાકા હુવા દીલ ઉદાસ, | દીલેરાનાં બેઠે મકાતીલકે પાસ.
લગે આપનરમીંસે ફીર બોલનેં, | બરાબર જવાહીર લગે તોલનેં.
મકાતીલસે શેરે ખુદાનેં કહા, | કે તુ શાહ હે મુલકે કનદોરકા.
યે મશહુર હે મયકદે નાંમવર, | અલીકા કલમ કરકે લાયાહે સર.
હુવાહે બોહોત ઇસ ખબરકો ફરોગ, | ચવા તુ કે યે રાસતહે યાડરોગ.
મકાતીલ યે બોલાકે અયનેંકઝાત, | નહી કુછ દરોબ ઇસમેં સચચીહે બાત.
અલીકા જો ઇસને કીયા સર જુદા, | તો મંયને યે ઇનઆમ ઉસકો દીયા.
કીયા નીસફ ઇસલાંમકા બાદશાહ, | કરૂં અપની દુખતરસે મેં ઉસકા બયાહ.
કહા શાહે મરદાંને અય બે ખબર, | તેરે મુલકકો હે નીહાયત ખતર.
કરેંગે રસુલે ખુદા તુજસે જંગ, | તું આ જાએગા ઝીનદીગાનીં સે તંગ.
ખતરહે શબો રોઝ ઇસ શેહરકો, | નહીં દેર અલલાહકે કેહરકો,
અગર તુ કહે મુજસે અય બાદશાહ, | બુલાલું યહાં જલદ અપનીં સીપાહ.
મેં નાંમા લીખું સુએ ઇકલીમે ઝંગ, | ચલી આએ સાથ ઉસકે ફોજે ફરંગ.
કહા યે મકાતીલનેં અય મેહરબાં, | નહીં હે કમી ફોજકી કુછ યહાં.
નહીં ગમ મોહમદ અગર લાએ ફોજ, | મેંરી ફોજહે એક દરીયાકી મોજ.
તુહેં મેહરબાં ઓર મેંરા રફીક, | નહી કોઇ દુનયામેં તુજસા શરીક.
અલીકે લીયે ફીર મગાઇ શરાબ, | હુવા ખસમસે દીલ અલોકા કબાબ.
બીછાઇ ફીર એક કુરસીએ ઝરનીગાર, | જડે ગરદ ઉસકે દુરે શાહવાર.
અલીસે કહા જામેં મય પીજીયે, | કબાબ ઉસકે હમરાહ ખાલીજીયે.
યે સુનકર કહા દીલમેં યા ઝુલજલાલ, | ખુરો નોશ અયસા કહાંહે હલાલ.
યે કુરસીહે ઝેબા બરાએ નબી, | મેં ઇસપર ન બેઠુંગા હરગીઝ કભી.
મગર કોઇ હીલાલ કરૂં શાહસે, | વો હો જોએ માકોત કીસી રાહસે.
અલીને કહા સોચકર કયા કહું, | મેં બેચારા બીમાર શશમાંહીહું.
હકીમોંકો કયાં દુંગા ઇસકા જવાબ, | કહા થા ન ચખનાં શરાબો કબાબ.
તેરે રૂબરૂ અય શહે નાંમવર, | મેં કયા બેઠું બાલાએ કુરસીએ ઝર.
અદબસે યે હે દુર અય શેહરે યાર, | સીવા ઇસકે દીલકો ભીંહે નાં ગવાર.
કહા સાહને સુનકે અયનાંવર, | તરી બાત સનજીદાહે સરબસર.
અલીને કહા અય અય શહે નેંકખું, | સરે શાહ મરદાં જો મંગવાએ તુ.
અગર શાહે મરદાંકા હોગા વો સર, | તો પેહચાન લુંગા ઉસે સરબસર.
સુનીં જબ મકાતીલને યે ગુફતગુ, | કહા સરકો લાવો મેરે રૂબરૂ.
જો સરશાહકે રખખા ગયા સાંમને, | લગે શાહે મરદાં જીગર થામને.

હુવે સરબચાનું વો સર દેખકર, નીકલને લગા મુંસે દુદે જીગર.
જો થા જાંનપર સદમએ બે કીકાસ, સફર ગર ગએ સારે હોશો હવાસ.
અલી હોગએ ઇસકદર મુસમહલ, કે સીનેં સે અયા કલેજા નીકલ.
બલાકા અમલ દીલમેં થર કર ગયા, કીયામતકા માંતમ અસર કર ગયા,
કહા યે નહીં શાહે મરદાંકા સર, સરે ઘેરહે અય શાહે નાંમવર.
યે મયકદને કયસા કીયા તુસસે કેદ, તુ સૈયાદ હોકર હુવા ઉસકા સેદ,
યેહી તુજસે કેહતાહું અય નાંમદાર, નદે મુલકો દુખતર ઉસે ઝીનહાર.
સુનાં જબકે મયકદને યે માજરા, કે આયાહે એક આદમી ઝંગકા.
મકાતીલસે કેફતાહે યે બાર બાર, અલીકા યે સરહે નનીં ઝીનહાર.
લગી આગ મયકદકે તનમેં તમામ, ઉસે હોગયા ઝેહર અથરતકા જામ.
કહા અયસા કઓન આગયા અય ખુદા, કે યું જીસને બનદે કો રૂસવા કીયા.
કીયા મંયને સરકો અલીકે કલમ, મે કેહેતાહું સચ અપનેં સરકી કસમ.
યેહાંહે સરે શાહે ખયબરકુશા, ખબર ઈસકી તુજકો નહીં મુતલેકા.
કહા ફીર અલીનેં કે અય બદ ગુહર, તેરી બાત બેહુદાહે સર બલર.
યે કાઝીબ તેરા કોલહે સબ ફરોગ, નહીં તેરી બાતોંકો ઝરરા ફરોગ,
જો બાતેં હએં તેરી વો સબહએં ખીલાફ, તુ બકતા નહીં ગેર લાફો ગુઝાફ.
ખલી તુને દેખાનહીં હે કભી, જો દેખો તો ગુમહોં તેરે હોશભી.
વે એક હોહ રીફઅતહે તુ કાહડે, વો શેરે ખુદાહે તુ રૂબાહ હે.
કીસી તરહ મુમકીન નહીં ઝીનહાર, કે ખરગોશ સે શેરકાહો શીકાર.
કે ગેરોંકા સર કાટ લાએ શગાલ, તેરી બાતપર હે ત અજજુબ કમાલ.
યે સુયકર ગઝબનાંક મયકદ હુવા; શહેદીં સીનેંકો ઝખમી કીયા.
ભરા કેહરમેં ફીરતે શેરે ખુદા, પકડ હાતકો ઉસકે ઝટકાદીયા.
યદુલ લાહકા ઝોર શાનેં ખુદા, કીયા હાત શાને સે ઉસકા જુદા.
પડા વેહકા ધુંસા જો બાલાએ સર, દમાગ ઉસકા ટુકડે હુવા સરબસર.
ગઝબકાથા દસતે શાહે અરજુમંદ, હુવે સબ જુદા દસતો પા બંદ બંદ.
જો ગરદન પકડ કર ઝુકાયા બઝોર, તો ઝાંટા સીતમગારનેં રૂવે ગોર.
જો ટુકડે હુવા સરતો સબ દેખકર, લગે પીટનેં દોનોં હાતો સે સર.
હુવા શેહરમેં એક મેહશર બપા, ઝમીં કાંપી ઓર ચરખ થરરાગયા.
ચલાનેં લગે લોગ તેગો સીનાં, યહાં એક અલી વાં હવારોં જવાં.
કહાતબયે અય ખાલી કે દોસરા, બજુઝ તેરે હામી નહીં દુસરા.
યે કેહકર જો તલવાર લી મીયાનસે, ઉઠ્ઠ હાત ધોનેં લગે જાનશે.
હુવા જીસકી ગરદનપે ખનજર શવાર, સર ઉસકા કીયા એકદમમેં ઉતાર.
સરો તનકો બાહમ જુદા કર દીયા, ઝલાલતસે સબકો રહા કર દીયા.
હર એક ઝરબમેં દોહુવે પેહલવાં, થા ચારોં તરફ ખુંદા દરીયા રવાં.

લડે પેહલવાં નાંને લશકર શીકન, દીલેરો તનુમંદ ઓર પીતલન.
કીયા શાહે મરદાંને એક કતલે આંમ, જોનાં કામ આયા કીયા ઉસકાકામ
કીયે સાત હીમલે હમેં કારઝાર, ગીરે સર લઇનોંકે સતતર હઝાર.
મકાતીલ ન આકર મુકાબીલ હુવા, દીલાવર હયબતસે બેદીલ હુવાં.
કહા ઝંગગી અછછા મેરા દોસતથા, અયા ચમઝથા ઓર નીહાં પોસતથા
ગઝબકા જવાંહે બલાકાહે ઝોર, બોહો દુરદુર ઇસકાહે ઝોર શોર.
કોઇ જાકે પુછે કે અય પેહલવાં, તેદી કયા ગરઝહે જો આયા યહાં.
હમે સરદભરકર યે બોલ લઇં, ખતા કયાહે જો તુ હુવા ગરમકી.
તેરો નાંથકયા હે તેરા કામકયા, નદેગા હમેં અબભી આરામ કયા.
અલીને કહા હેફ અય એહલે શહર, અભીકત નહીં તુમકો મેરી ખબર.
નઝંગગીહુમેં ઓર નહુમેં અમીર, મોહમદકે દરકાહું અદનાં ફકીર.
ન હુંમેં સીપાઈ નહું પેહલવાં, મોહમમદ ડીવડીકાહું પાસબાં.
યહાં સર જો આયાહે અયએહલે કીં, વો અદહમકા સરહે અવીકા નહીં.
અલીકા મેં ભાઇ હું ઓર યાર હું, મે હમમરકા એક કફશ બરદારહું.
ઇવઝ લેનેં આયાહું મેં શાહ શાહ, યેહી મુદ દુઆહે યેહીહે મુરાર.
જો કુશતા હુવા એદહમેં નાંમદાર, મકાતીલકા સર મે ભીલુંગા ઉતાર.
જો આયા ઉદુકે મુકાબીલહુંમેં, ઇંલાહી મકાતીલકા કીનલહું મેં.
કહાં છીપયયા મયકો પુર ગુરૂર, કોઈ ઉસકો લે આવ મેરે હઝુર.
વુહી મુદદઈ હે ખુદાહે ગવાહ, કરૂ કતલ ઉસકો બહાલે તબાહ.
નેંરી ફોજભી આરહીહે યહાં, મોહમમદ નબીઓર અલીપેહલમાં
અલીકે જો અઠઠારા ફરઝંદ હએં, જીગર પારા હએં ઓર દીલબંદ હએં.
દીલો જાસે આમાંદાહએં જંગપર, વો તોડેંગે ઇસકીલએકો સરબસર.
અગર ઝીનદગી અપની મનઝુરહો, છો દીલસે મોહમમદકા કલમાં પછો.
કરો દીંનોં મઝહબ હમારા કુબુલ, કરો હમસે મીઝહબ નહોતુમ મલુલ
ખુદાકે લીયે કુધરહે તુમ બચો, ખુદાઓ મોહમમદકા કલમાપાઢો.
અગદ તુમ કરો ઉઉઝર ઈસબાતમેં, કરૂં કતલ તુમ સબકો એક શતમેં.
નજાનોં કે હું મેં અકેલા જવાં, મેરે સાયહે ખાલીકે દો જહાં.
ઝરા ગોરો દીલસે સુનોં મેંરીબાત, ન પાઓગે ઝીનહાર મુજહે ન જાત.
યે સુનકર લઇનોંકો તેશ આગયા, લગે કેહને આપસમેં વો બેહયા.
અરે કયા ખડે દેખતેહો યહાં, ઉતારો સર ઇસકા કદા ખુંરચાં.
યે કેહકર વો કાફીર લઈં એકબાર, લગે કરને હર સીમતસે ઠારઝાર.
લગે ગુરઝ ઓર તીર ચલને તમામ, હુવા શાહકે ગરદ એક અઝદહામ.
વો ખનજર બરાબર ચલાને લગે, હરેક સીતમસે તીર આને લગે.

ઇલાહી કયામતથી કા હરબથી, સીનાંપર સીનાં ઝરબપર ઝરબથી.
બલાયા થા બારાને તીરો તબર, ફૂટે જાતેથી સાફ અબરે સીપર.
કીયા તેગકો શાહને જબ અલમ, તો હોને લગે સર બરાબર કલમ.
ગલ્લે પર રલાં ખનજરે આબગું, ગલીકુંચા જારીથા દરીયાએખું.
જો તેગે અલી ગરમ પરખાશથી, જીધર દેખીયે લાશપર લાશથી.
ચડી ખોફસે ગરદ બાલાએ ચરખ, ગુંવાં બનગયાથા સરાપાએ ચરની.
અલીસે યે કેહને લગે બદનીહાદ, તુહે આદમીઝા યા દેવઝાદ.
ફરીશતાહે તુ યા પરીઝાદહે, હમારે લીયે એક જલ્લાદહે.
ન ખાતાહે તુ ઓર નપીતાહે તુ, ખુદાજાને કીસ તરહ જીતાહે તુ.
હે જાદુગરી યા કરીમાત હે. જો લડને મેં મશગુલ દી નરાતહે.
કઝાભી તેરે પાસ આતી નહીં, તુજેહ મોત ભી મું દીખાતી નહીં.
સરે મું નહીં ખોફે દુશમન તુજેહ, નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુજેહ.
બતાનં મેહે નાંમકે નંગ કયા, ન ઝીનહારનાંમ અપનાંહમસે છીપા
કસમ તુજકોહંતે હએં અય નામદાર, ખુદાકે લીયે નામ કર આશકાર.
યે સુનકર અલી મુસકરાને લગે, હસે ઓર ઉનકો રૂલાનેં લગે.
કહા તુમહો સબ દુશમનેં નંગગો નામ, અલી જીસકો કેહ તે હએં મેરાહે નાંમ.
જીસે ખલક કેહતીહે શેરે ખુદા, યે સુનલો વોહે નાંગ નાંમી મેંરા.
મેરે નાંમસે તુમભી આગાહહો, મેં હુ શેર તુમ ભીસલે રૂબાહહો.
મે તય કરકે આયાહું રાહે દરાઝ, બોહોત મેં નેં દેખે નશેબો ફરાઝ.
મેં દેતાહું તુમકો કસમ બારબાર, સીતમ મેં ન કરનાં કમી ઝીનહાર.
સુનાં જબ લઇનોંને હેદરકા નાંમ, ખુશીસે લગે કુદનેં વો તમામ.
ઉડા શોરો ગુલહર તરફ જાબજા, મકાતીલસે જાકર કીસીનેં કહા.
કે અય બાદશાહે ઝમીનો ઝમાં, ખુદા તુજપે હ ઇનદીનોં મેહરબાં.
તુજેહ ચાહીયે શુકરે પરવર દીગાર, કે આયા તેરે જાલમેં યું શીકાર.
લઇનેં સુનાં જીસ ઘડીયે કલામ, કહા ઘેર લે જાકે લશકર તમામ.
અભી જાકે ગરદનમેં ડાલો કમંદ, કરો ઉસકો ઝનજીરસે પાએ બંદ.
ગીરફતાર કરલો ઉસે બે હીરાસ, અભી જાકે લાવો ઉસે મેરે પાસ.
સુનાં જબ યે હુકમેં શહે નાંમદાર, હુઈ ફેરજ આમાદએ કારઝાર.
કરૂં કયામેં જાહો હશમકા શુમાર, ફક્ત પીલથે ઉસકે બારા હઝાર.
ઓર અસસી હઝાર ઉસમેં થે તીરઝન, સીવા ઉનકે લાખોં થે શમશીરઝન.
નથા ફોજે કુફારકા કુચ શુમાર, ચહલલક પીયાદા ચહલ લક સવાર.
ઉઠી ગરદ ચારોં તરફસે કમાલ, ફલકપર હુવા મેહરકો ભી ઝવાલ.
પહા હરતરફ ગુલ ગુલ ઓર ગરેવ, હવાકી તરેહ ઉડ ગએ જીનનોં દેવ.
પહાડ ઓર જંગલભી થરરાગએ. વુહુશો સુતુર ઉસસે ઘબરાગએ.

કહા શાહને સુનકે યે ગુલગુલા, તુ રખયો મેરી આબરૂ યા ખુદા.
તુ માલીકહે હરએકકા ઝુલ જલાલ, હે દીકકત મુજેહ ઓર મુશકીલ કમાલ.
સીવા તેરે અબ કઓનહે મેહરબાં, હીફાઝતમેં તેરી હએં સબ ઇનસોજાં.
મદદ કર તુ ઇસવક્તમેં યા કરીમ, કે હે ઝાત તેરી ગફુરુર રહીમ.
ન ભાઇ યહાં હે ન અપનાં પટદર, સીવા તેરે અબ કઓન લેગા ખબર.
બહર હાલ ઇઝઝત તેરે હાથહે, કે ફતહો ઝમીયત તેરે હાથહે.
હએં સબ નાંતવા ઓરદાનાંહેતુ, હએં નાદાન સબ ઓર દાનાંહેતુ.
અલીને જોકી હકસે યે ઇલતીજા, ઉસી વક્ત હાતીફસે આઇ નીદા.
કે અબહે યેહી હુકમેં ઈઝદ તઆલ, તુ લડ સાથ ઈનકે નકર કુછ ખીયાલ.
નીદાઆઇ અયદોતત અય મેહરબાં, તુ ઇસમમમેં હરબીઝ નહો નાંતવાં.
અગરચે યે લાયાહે લશકર તમામ, સગર ફતહ દુંગા તુજેહ લાકલામ.
યે સબ ફોજહો જાયગી ઉસકી ફોત, તેરે હાતસે હે મકાતીલકી મોત.
ખુદાકીહો જીસ પર યરમકી નઝર, નહીં ઉસકો દુશમનકા હરગીઝખતર.
તેરે ફઝલસેં સારી ભાતેં બન આએં, જો હો લાખો દુશમન તો સબ ભાગ જાએં.
કરે નેહર જીસ શખસપર કાર ફરાઝ, દુઓલમમેં કયુંકર નહો સર ફરાઝ.
સુની જબ અલીને યે ગયબી નીદા, કીયા શુકરકા તબ દુગાનાં અદા.
કીયા વક્તકો અપને સીરફે નમાઝ, કીયે લાખ સીજદે અય બે નીયાઝ.
નમાંઝે દુગાનાંહી પડતેથે શાહ, કે ઝાહીર હુઇ સબવો ફોજે સપાહ.
હુવે હીથલાઝન ખીચ શમશારો તીર, સવાર ઓર પીયાદે અમીરો વઝીર.
હરએક સીમતસે સબને હીમલા કીયા, કે આતીહે સુંરજબે જયસીઘટા.
મકાતીલકે લશકરકો થા યે હીરાસ, કે બાકી નથે સબ કે હોસો હવાસ.
હુવા કતલયે સુણકે કનદોરમેં, હુવા ખુંરવાં શેહરે બંનદોરમેં.
યે આઇ નીદાએ ખુદાએ જલીલ, ખડા કયાહે ઇસ જાપે અય જીબરઈલ.
મેરે દોસતથેહએં મુકાંબીલ ઉદુ, રવાં નેહરકી તરહસે હે લહુ.
અકેલા અલી પેહલવાં હે જહાં, ધીરા દુશમનો બીચ ઇસવકતવાં.
મલાયક યહાંસે તુલે દસ હઝાર, અલીકી મદદકો કે હે વકતે કાર.
કરો ઉસકી ઈમદાદ ગયબી શીતાબ, નહોય મેરે દોસતકો ઇઝતીરાબ,
યે સુનકર ફરીશતે ખુદાકા કલાથ, ચલે ચઢકે ઘોડાં પે હો તેઝગામ.
દીયા જાકે લકકી તરફસે પયામ, કે અય શેરે મરદાં હો તુજપર સલામ.
હુવાહે હમેં હુયમ અઝ જંગકા, કે દેં હરબચેં કામ હર રંગકા.
કહાહે ખુદાને સુનોં ગોરસે, કે ખાતીર રખો જમઆ હરતોરસે.
ખુદાને યે ભેજીકે ગયબી મદદ, કે કરતેહએ કુફાફાર અંઝ તુજસે કદ.
તુ ખાતીરકો રશજમઅ અયબાદશાહ, ફરીશતોંકી આઇહે ફો જો સીપાહ.
યે સુનકર અલી બસહવે શાદમાં, બજાલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં.

જો કરને લગી ગેબકી ફોજ જંગ, તો પુકફાર સબઆએ જીનેસે તંગ
કહા સબને બાહમ અબ કયાકરે, મુનાં સીબતોયેહે કે ધાવા કરે.
કે એકબારવાં સબને હીમલાકીયા, હર એક સીમતસે શેહપે નરગા કીયા.
વો તલવારેં લેલે નીકલને લગે, હર એકકી તરફ તીર ચલને લગે.
કોઇ ડાલતાથા વહાંપર કમંદ, કોઈ ગુરઝસે દે રહાથા ગુઝંદ.
હુવે તેશસે જબ અલી બેકરાર, વહીં ખીંચલી મયાંનસે ઝુલ ફીકાર.
દીલે પાકમેં આયાજી સવક્ત જોશ, અલીને કીયા મીસલે દરીયા ખરોશ.
ઓર એક નારા મારા બનાંમે ખુદા, કે થરરાગએ જીસસે અરઝો સમા.
પદા દોનો આલમમેં એક તેહલકા, ઝમીં આસમાંકો હુવા ઝલઝલા.
ગીરે સુનકે બેહોશ કુફ્ફાર સબ, કોઇ નીંમ બીસમીલ કોઇં જાંબલબ.
ગીરા કીલઆ સબ ઉસકા કુલઝાતકા, બનાંથા જો કનદોરમેં ધાતકા.
હર એક ચાહકા પાની આયા ઉબલ, ગીરે ઓરતોં કે સીકમસે હમલ.
જો જંગગલમેં થે બેર થરરા ગએ, બહાઈમ પહાડોંમેં ઘબરાગએ,
જો દુલદુલને હેદરકા નારા સુનાં, ની હાયતહી બે ચેનવોહો ગયા.
વહીં ઉસને હનજીરકો તાડકર, ઉઠા અસતબલસે વોમું મોડકર.
ગયા વાંસે દુલ દુલ બસુએ અલી, તો કુફ્ફારકો ફીર પયદા હુઇ.
પકટનેં કો જો ઉસકે પીછે ગયા, વહીં ઉસકો દુલ દુલને ઝખમીં કીયા.
બદનપર લગી જીસકે દુલદુલકી લાત, મરાહી ગીરા બીન કીયે મુસે બાત.
ઇંસી તરહ વો બદ્લઇ નાંબકાર, ગએ સબ જહનનમકો બારાઝહાર.
વહાંસે વો પેસે અલી જબગયા, કદમ ચુમકર ગીરદને લગા.
હુવા ઊનપે કુરબાનવો તીનબાર, કીયા અપને ઉપર અલીકો સવાર.
હુવે ઝીનત અફ્ઝા જો રેહવાર પર, ગીરે બરકકી તરહે પુકફાર પર.
કીયા સબ ફરીશતોંને હીમલા વહાં, કે હસતીસે કુફ્ફાર હોં બેનશાં.
પડીથી હરએક સીમત લાશોં પેલાશ, અજલ કરતીથી કાફી રોકી તલાશ.
જો લી શાહે મરદાંને ફીર ઝુલાફીફાર, કીયે કતઆ એક દમમે સર એક હઝાર.
અલીસે જો દમભર લડાઇ હુઇ, તો સબ કાફી રોંકી સફાઇ હુઇ,
હઐ શેરે ખુદાયે શુભ અત હેયે, નહીં લડાઈ કયામતહે યે.
લડાઇકા કયુંકર હો મુંજસે બયાં, કે હે લાલ ખામેં કી યાંપર ઝબાં.
હુઈ શામ ઓર જબકે સુરજ છીપા, તો વાપીસગએ વાંસે વો બેહયા.
બુલાએ મકાતીલને સબ જંગ જુ, વઝીરોંસે અપને યે કી ગુફતગુ.
મેં હયરાંન હું યે મુસીબતહે કયા, લડાઇહે કયસી યે આફત હે કયા.
કરીશતાહે યાજી નહે વો નવજવાં, ભલાઇતની ઇનસાંમેં તાકત કહાં.
અજ ભુબ નસી હો ફરીશબા અગર, કે તનહાં કીયા મુલક ઝેરો ઝબર.

બતાવોતો મકતુલ કીતને હુવે, કહોતો કે કીતની હુએ ઝખમી પડે.
કહાતબ વઝીરાંને અય શેહર યાર, નથા આજકી જંગમેં કુછ શુમાર.
હુવે કતલ છે લાખતો પેહલવાં, હુએ ઝખમી કઇ લખ બેશકવહાં.
કીયાથા ગુઝારીશ જો અય બાદશાહ, ઝરા ભીનકી ઊસપે તુને નીગાહ.
કીયાથા ઉસી વકત મેંને બયાં, કે દુશમનહે તેરા કોઇ બે ગુમાં.
રૂવા તેરા ગુસસા મેરે હાલ પર, બદીકી નઝર ડાલી આમાલપર.
હુવા મેરી બાતોંસે જબતુ મલુલ, જો લડલા નહીં દીનકર અબપુગુલ.
ઉસે કેહેતે હુએ સબ અલી મુરતુઝા, કોઇ ઉસસે જાં બરહો મુમકીનહે કયા.
મોહમમદકે ઘરમેં હે યે પેહલવાં, કીથે હુએ બોહોત કતલ ઇસને જવાં.
હુએ બેકાર સબ તીરો તેગો તબર, અલીપર ન હોગા કોઇ કારગર.
નમાનાં હમારાં કહા તુને શાહ, કીયા હાય હમ સબકો આખીરનબાહ.
વો મયકદ તેરા મોતમીદહે કહાં, બડાં ઝોર આવુર બડા પેહલવાં.
મુકાબીલ કર ઉસકો અલીકે ઝરા, કે વો ભીતો પાએ ખુશીકા મઝા.
ગએ ભુલ મયકદકી બાતો પે યું, ન સમઝે ઝમાનેકા ખુબો ઝબુ.
કહાતબ લકાતીલને કરકે ગોર, નથા મુજકો માલુમ થે ઝુલમાંજોર.
મગર ખેર જો કુછ હુવા સો હુવા, કીસીતરહ વાપીસભીવો જાયેગા.
કહો ઉસસે જાકરકે અયને કઝાત, તુદે શેહરકો અબ હમારે નજાત.
ફકત હમતો લા એથે અદહમકા સર, કીથે કતલ તુને તો લાખો બશર.
હુવા હમસે જો કુછકે રોઝે મુસાફ, બરાએ ખુદા કરતુ ઉસકો મોઆફ.
કહા તબ વઝીરોંરે અય નેકનામ, કહેંગે તેરા સુબહ ઉસસે પયામ.
ઇધરકાતો અહવાલ ઇસ તોરથા, સુનોં ઉસતરફકાભી તુમ માજરા.

અહવાલે હઝરતે અલી.

અલીકો કઇ દીન જો લડત હુવે, તો ઝખર ઊનકે તનપર કઇ સો લગે.
બ જુઝ હર કોઇ વાં યગાનાં નથા, મયમસર વહાં આબો દાનાં નથા
જહાં પર લડાઇકા સામાનથા, હઝારોહી લાખોંકા ઘમસાનથા.
ખડાથા વો લનહા બીયાબાંનમેં, અકેલાવો લડતાથા મંયદાંનમેં.
કહું કયા મેં ઉસ શેરકા માજરા, કીસીકા ઉસે ખોફ ઓર ડર નથા.
શબોરોઝથા જંગમેં બે હીરાસ, નહોતાથા હરગીઝ કભી વો ઉદાસ.
હુઇ સુબહ સાદીક ઉઠા સબ હીજાબ, નીકલ આયા પરદે સે ફીર આફતાબ.
ઊઠે સરબસર લોગ સોતેહુવે, દરખંતા પે ભીં જાનવર બોલે ઊઠે.
હરઝ શાલંને વાં તયમમુમ કીયા, દુગાનાં કીયા સુબહ કા તબ અદા.
કીયા યાદફીર ઇંઝદે પાકકો, કે ઉસકાહી હે આસરા ખાકકો.
મેંફી આબરૂપર તુ રખનાં નીગાહ, તેરાહી ભરોસાહે શાહો પુગાહ.
હુઝુરે ખુદાકરકે યે ઇલતીજા, ઉઠા જંગકો ફીર વો શેરે ખુદા.
હુવાફીર શીતાબાં વોદુલદુલ સવાર, પહન ઝરાહ ખીંચકર ઝુલફીકાર.

કુદાકર વો ઘોડે કો એક આનમેં, મુકાબીલ હુવા જાકે મયદાંનમેં.
લઈ નોંકે જીસદમ નઝર યે પડા, કે હઐં માઈલે જંગ શેરે ખુદા.
લગે કેહને બાહમ પશેમાંહઐં હમ, ખરાબો પરેશાનોં હયરાંહઐં હમ.
કીસી તરહકી ઉસકો દેહશત નહી, હમેં ઉશસે લડને કી તાકત નહીં.
ફીર ઉન સબને અફસરસે જાકરકહા, હે આમાદએ રઝમ શેરે ખુદા.
કહોતો કરૈં ઉસસે યે ઇલતીજા, કરો અફવ અબતુમ હમારી ખતા.
બોહોત પેશકશ કરકે લાલો ગુહર, ખુશામદ કરેં ઉસકી હમ સરબસર.
ઉસ અફસરને સુતકર દીયા યે જવાબ, કે બેહતરહે તુમ જાવયાંસે શીતાબ.
બહર તોર દીલ જુઇ ઉસકી કરો, વો જીસતરહે રાઝીહો રાઝીકરો.
યે ઝગડા કીસીં તરહ યાંસે મીટે, કીસી તરહ સરસે યે આફતટલે.
ગએ સુનકે સારે અમીરો વઝીર, કહા જાકે હયદરસે અય દસતગીર.
પીગીરા કરો જો કે કેહતે હઐં હમ, ઓર ઈસ એહદપર આપખાએં કસમ.
કે મયાકદ જો લાયાથા કાટ એકસર, નથી ઈતતીલા ઉસકોથા થા બે ખબર.
હુવે એક સરકે ઈવઝઅય જવાં, કઇ લાખ કતલ ઇસ જગેહ પેહલવાં.
હસેં અબનં બરબાદ યું કીજીયે, નબીસે કહો સુલહકર લીજીયે.
ઝરો લાલ લીજે જો કુછ ચાહીયે, બસ અબ ઘરકો તશરીફ લે જાઇયે.
ખતા અબ હુથારી તુ કરદે મોઆફ, નરખ દીલમે તુ હમસે કસદે મુઝાફ.
યે જંબ હાલ શેરે ખુદાને સુનાં, તો ઈનઝાલી મોંકો યે પાસખદીયા.
કે અય કાફીરાંને નુહુસત શઆર, કીયા તુમને કતલ અદહમેં નાંમદાર.
ન દરકારહે મુજકો લાલો ગુહર, મેં જીતાન છોડુંગા તુમકો મગર.
મેંરી બાતકો ગરોગે કુબુલ, નહોગે કીસી તરહસે તુમ મલુલ.
કરો શોકસે બાદશાહી મુદામ, ગરઝ દોસતસે ઓરન દુશમનસેકામ.
જો મેરે કહેકો બજાલાવ તુમ, હર એક તરહે આસુંદગી પાવતુમ.
કહા સબને મીલકર કે કયાહે બાત, કે જીસબાતસે હો હમારી નજાત.
કહા શાહને તુમસેહે યે સવાલ, કરો લાતો ઉઝઝાકો તુમ પાએમાલ.
વો હઅ જીતનં બુતખાને બાનદારમેં, નરખખો ચુમ અબ મુલકે કનદારમેં.
ઉનેં અપને હાતાંસે તોડોગઝાર, કરો ઉસજગેહ તુમ ખીનાં હકકાધર.
કેહો બાંગ, સલવાત ફીરયાં સદા, ઇમામત કરેં યાં રસુલે ખુદા.
પછો દીલસે કલમા નબીકા મુદામ, કહો બાંગ સલવાત તુમ સુબહો શામ.
ઝબાં પર રખો અપને નાંમેં ખુદા, રહો લાતો ઉઝઝાસે હરદમ જુદા.
હમારે તરીકે પે ચલતે રહો, નમાઝેં પછો ઓર રોઝે રખો.
નહીં હકકી રેહમતમે કુછ ગુફતઝ, કે કુરઆમેં આયાહે લાતકનતુ.
જો ઇસ મેરે કેહને કો લાવો બજા, ઇસી વકત જાઉ વતનકો ચલા.
જો મનઝુરહો તો કહો સાફ સાફ, કે મેં ખુન અદહમકા કરદું મોઆફ.
અ અગર માંનોં બેહતર તો યુંદો જવાબ, નહીંતો ફીર ઈસ તેગસે લું હીસાબ,

યે મત જાંનીયો મેં અકેલાહું યાં, કરૂંગા અભી ખુંકા દરીયા રવાં.
એકલાહું ગરચે મેં ઇસ આંનમેં, ખડાહું લડાઈ કે મયદાંનમેં.
મગર હો મદદગાર મેરા ખુદા, ન તન હાઈ કા મુજકો ગમહે ઝરા.
સુનાં જબકે કુફ્ફારને યે કલામ, હુવે જંગલ વાસતે તેઝ ગામ.
કોઈ લેકે નેઝાં ચલાંને લગા, કોઇ ગુરઝ સરપર ઉઠાનો ગસ.
કીસી હાતમેં નંગી તલવારથી, યેહી ઉનકી આપસને ગુફ્તારથી.
ઇસેજીતા અબયાંસે જાને નદો, યે બેહતરહે જો તુ ઇસે મારલો
યે કહેકર વો કુફ્ફાર સબ એકબાર, હુવે હીમલા આવુર સુએ નામદાર.
હુવા શોર ચારોં તરફ હશરકા, ઉઠા મુલકે કનદોર મેં ઝલઝલા.
તોફીર શા મરદાંને લી ઝુલફીકાર, જુદા કરદીયે તનસે સર સો હઝાર.
કે ચલતી થી જીસવકત તેગે દોસર, તો પીતી થી દુશમનકા ખુનેં જીગર.
કીયા મતકા દીનથા વો અય નેકખું, તનેં શાહપર ઝખમથે સાત સો.
હુવા શાહકાં જબકે ઇસજા યે હાલ, કીયા દમમેં કુફ્ફાર કો પાએમાલ.
જબ એક નાંરા મારા બહુકમેં જલીલ, સરે ખાકપર કાંપ ઉઠા રૂદે નીલ.
હુવે સુનકે બેહોશ સબ અનવર, મકાં તીલકાભી ફ્ટ ગયાથા જીગર.
જહાતકકે થે બેહરોબર કોહસાર, ગીરે બસઝમીં પર વો સબ એકબાર.
થે ઇસે દશતમેં જીસકદર દેવ પીલ, જીગર ઊનકે ફ્ટકર હુવે ખીલ ખીલ.
હુવે સુનકે બેહોશ સારે લઇ, ગઇ અકલ ઉનકી કહીસે કહીં.
ઊઠે હઝદા આલમકે દીલ બસ ઢડક, ઓર આએ થે ચકકરમેં સાતોં ફલક.
ઝનોં મરદકો ખોફયે છાગયા, મરેકીતનેં કીતનોંકો ગશ આ ગયા.
ખડે થે જો નઝદીક ચારોં પહાડ, ઉનેં ઇસ તનઝઝલનેં ડાલા ઊખાડ.
પડા શોર હર મુલક હર શેહર મેં, હુવા ખુશક પાની હર એક નેહરમેં.
યે સદમા હુવા જીસકદર કોહથે, ઉખડ કર વહીં સબ ઝમીંપર ગીરે.
કહા શેહકો સબ કાફીરોંને બગોર, યે આદમ નહીં હે મગર હે પુછઓર.
ફરીશતાહે યા યેહે અઝરીસમેં જીન, દીખાયા હે હમકો કીયામતકા દીન.
યે દેહશત હુઈ મુલકે કનદોરમેં, ઉઠા ઝલઝલા શેહરે બનદોરમેં.

અઝમે જનાંબે રીસાલતમ આબ અઝમદીનાં મુનવ વરા.

યહાંકાતો હાલ હાય ઇસતોરથા, સુનાંતાહું અબ દુસરામાજરા.
ચલે જબ મદીને સે હઝરત રસુલ, કીયા જુમલા યારોં ને મરનાં કુબુલ.
બરાએ ખુદા જંગકો સબ ચલે, કમર બાંધ ઘોડાંબે સબ ચઢલીયે.
અજબ તરહ લશકર ચલાદીંનકા, જીગર કાંપ ઉઠા રૂમ ઓર ચીનકા.
સહાબા ચલે ઇસતરેહ સરબર, નીકલતાહે જીસતરહ સે શેરે નર.
તોજી બરીલભી અપને લશકરકોલે, મદીનેં મેં આકર નબીસે મીલે.
ચલે લેકે લશકર રસુલે ખુદા, સભી શેહર ઓર મુલક મેં ગુલપડા.
કીયા કુચપર કુચ હરરોઝો શબ, નીકલ ભાગે જંગલસે જીનનાંત સબ

પડી મુલકમેં હરતરફ ખલબલી, ઝમીં ચારે દેહશતકે હીલને લગી.
ચલા તે ઝવો લશકરે જંગજુ, ઊઠી બાગ ઘોડાં કી ઉસ સીમતકો.
ઊડી ગરદ વાંસે છીપા આફતાબ, ગુમાંથા કે હે આસમાંપર સહાબ.
જો તલવારકી આંચ આઈ નઝર, ફરીશતોંકે જલને લગે સાફપર.
મલાયકકા આપસમેં થે કોલથા, કે અબ આ રહે હૈં એ રસુલે ખુદા.
ચલો ચલકે તુમસબ કદમ બોસહો, મોહમમદકી ચલકર મદદ સબ કરો.
યે કેહકર ચલે સબફરીશતે શીતાબ, હુઝુરે નબીચેં હુવે બાર યાબ.
મલાયક જો આએ બસદ એહતી શામ, કીયા સબને આકર નબીકો સલામ.
કહા સબને મીલકર બસદ ઇલતીજા, હમેં હુકમહે અય શફી ઊલ વરા.
કરૈં જંગ આગે તેરે યાર ચુલ, ખુદાકા હુવા હુકમયે અબ નુઝુલ.
કરો જાકે તુમવાં લડાઈકો સર, અદાહે મેંરા દોસ્ત કુફફાર પર.
સોઈસ વાસતે હમ સબ આએ યહાં, ખુશી હોકે ફરમાવ અય મેહરૂબાં.
સુની જબ મોહમમદ ને યે દાસતાં, કે હકને ફરીશતોં કો ભેજાયહાં.
વુઝુ કરકે ઊસદમ ઝરૂએ યકીં, દુગાનાં પડા શુકરકા બસવહીં.
હુઇ યારો અસહાબકો બસ ખુશી, કે ફોજ આઇ ઈમદાદકો ગેબકી.
કીયા કુચ લશકરને વાંશે શીતાબ, ચલે કુચ દર કુચ હો તેઓ તાબ.
અલીકો બોહોત ચાહતેથે રસુલ, ઇસી ફીકર મેં હર ઘડીથે મલુલ.
ચલા લશકરે દીંબો હોત તેઝગામ, ન આરામ દીનકો ન શબકો મકામ.
જહાંતકકે થે લાતો ઉઝઝા તમામ, હુવે બાંગ સુનકર નબીકે ગુલામ.
હુવા શોર સબ મુલકમેં જાબજા, હુવે દુરબુત દીન રોશન હુવા.
ચલા જબકે લશકર ચસલ રોઝો શબ, તો પોંહચે લબે નીલ વો સબકે સબ.
વો દરીયાથા અઝબસ અમીકો દરાઝ, ન બેડા નકીશતી ન કોઇ જહાઝ.
હુવે દેખ હયરાં રસુલે ખુદા, કે કીસતરહ હું પાર અય કીબરીયા.
હે વકતે મદદ અબ સભાલેગાતુ, હમેં વારસે પાર ડાલેગાતુ.
તુવોહે કે ઈઝઝત જીસે ચાહે દે, તુ વોહે કે ઝીલલત જીસે ચાહેદે.
તુહે સારે મખલુકકા મેહરૂબાં, બચાઇથી માંહીસે યુનુસકી જાં.
સુલયમાંનકો તખતે શાહી દીયા, સરે તુર મુસાકો બુલવા લીયા.
દીયા મોજીઝા એસા દાઊદકો, કે ચુટકી મેં ફોલાદથી મોંમહો.
દીયા ઇશક યુસુફકા યાકુબકો, દીયા શુકર ઓર સબ અઇયુબકો.
ફલકપર મસીહાકો બુલવા લીયા; ઓર આદમકી રેહમતસે બખશીખતા.
વો ફતબા કીયા તુને શદદાદકા, કે હુકમ ઊસકા અઝ શરક તા ગરબથા.
બનાઇથી દાવેશે ઊસને ઈરમ, નહીં પાઇ રાહત મગર એકદમ.
બની પાય સદ સાલમેં થી જીનાં, મગર દેખનેકી ન પાઇ અમાં.
તરે ભેદકા હાલ ખુલતા નહીં, ફીરૂં ગો ભટક તા કહીંકા કહીં.
તુ કરતા હે સબપર ઇનાયત મુદામ, હએં સબ ફલપર તેરે મોંકુફ કામ.

તુ અપને કરમસે મેરે હાલપર, નઝરકર તરહહુમકી અયદાદગર.
મદદકર મેરી અયમેરે દાદગર, તુ રેહમત સે બેડા ને પાર કર.
સુનાં જબ ખુદાને નઝીકા કલામ, ઊસી વક્ત ભેજો દુરદો સામલ.
યે દરીયા જો ઝખખા રહે રૂદે નીલ, કે ઇસ શેહરકે ગરદહે મીલમીલ.
કરો બે તકલલુફ ઊબુર ઇસસે તુમ, નતરહોંગે લશકરકે ઘોડોંકે સુમ.
તસલલીસે હોજાવ દરીયાકે પાર, નડુબેગા લશકર તેરા ઝીનહાર.
યે સુનકર નબીને પયામે ખુદા, કહા અપને લશકર સે યે બરમલા.
ખુદાકા મુજેહ હુકમ અબયું હુવા, સલામત ઊતારૂગા લશકર તેરા.
યે સબ સુનકે પયગામે રબએ જલીલ, ગયા સુખ ઊસદમ વહીં રૂદે નીલ.
મોહમમદકા લશકર જો તઈયારથા, બસ એક આંનમેં દારસે પારથા.
જો દરીયા ઊતર કર વહાંસે પારથા, તો કનદોરમેં જાકે દાખીલ હુવે,
જો દેખાતો તન હાહે શેરે ખુદા, મગર કાફીરોંહેડે ગરમે વગા.
બહા ખુનહે કુચા બાઝારમેં, બોહોત શોરો ગોગાહે કુફફારમેં.
મુકાબીલહએં કુફફાર ઊફર બેશુમાર, અકેલા ઈધર હૈદરે નામદાર.
તને મુરતુઝા પર બોહોત ઝશમથે, હુઈ સુરખ પોશાકભી ખુનસે.
કરૂં ઊનકે દુલદુલકા કશામેં બયાં, લગેથે બોહોત ઝખમ તીરો સીનાં.
જો દેખા નબીને યે એહવાલે શાહ, તો ફીર મુસપુરાકર ઉઠાઇ નીગાહ.
અજબહે બહાદુર દીલાવર દીલેર, કીયા કતલ કુફફારકો ઘેર ઘેર.
પરેશાં હુવાતબવો લશકર તમામ, લગે કેહને આપસમેં સબ ખાસો આમ.
ખુદાકા કસમથા અલીપર મગર, કહાં લાખોં ઇનસાં કહાં એક બશર.
કે ઇનને મેં જીબરીલ આએ વહીં, રખી શેહકે કદમોંપે અપની જબીં.
કહાહો મુબારીક શહે ઝુલફીકાર, કે આ પોંહચે અહમદ બસદ ઈફતીઆર.
યે જબ કેહચુકે જીબરઇલે અમીં, હુવે શાદો ખુરરમ બોહોત શાહેદીં.
લગે કેહને દુલદુલસે હેદર પુકાર, કે આ પોંહચે ઇસજા રસુલે કીબાર.
યે સુનકર જો દુલદુલ ઉડા એકબાર, લગાહોને આકર નબીપર નીસાર.
તસદદુક હુવા ઓર ગીરા પાઉંપર, લગા ચુમને વો કદમ થામકર.
ઉતરકર શીતાબીસે શેરે ખુદા, મોહમમદકે કદમોંપર આકરગીરાં.
બગલગીર હોકર અલી ઓર નબી, મલાકીહુવે ઓર બોહોતકી ખુશી.
મીલે ફીર અબુબકર સે મુરતુઝા, ઉમર કોલીના ફીર ગલેસે લગા.
મીલે આકે ઉસમાન સે ફીર અલી, ગરઝ સબને મીલકર બોહોતકી ખુશી.
ફીર આએ ઈમામે હુસેનો હસન, લગે ચુમને પાએ શાહે ઝમન.
મીલે સારે ફરઝંદ ઓર આશનાં, વેઇન સબકો દીન હોગયા ઇદકા.
નબીને વહીં અપનાં જુબબા ઉતાર, અલીકો દીયા ઓર કહા અય સવાર.
મેં દેતાહું તુમકે જો યે પેરહન, કરો ઇસકો ફોરન લીબાસે બદન.
સરાપા થા ઝખમીં અલીકા બદન, મગર જબ મીલા તન સેવો પેરહન.

વો સબ ઝખમ જોથે હઝારોં હઝાર, ઉસી વકત અછછે હુવે અકબાર.
હુવા શીકસ્તે આઇનાં સારા બદન, મહકતાથા મીસલે ગુલે યાસમન.
મગર કાફીરોંકે યેહી ફીકરથી, કે યે ફોજ આઈ કહાંસે અભી.
નથી કોઈ કીશતી લબે રૂદે નીલ, હુઇ ઊનકે અનેકી ફી કયા સબીલ.
લગા કેહને ઊનપર કોઇ બદઝબાં, મોહમમદકા લશકર હે આયા યહાં.
અલી ઓર મોહમમદ હએં ભાઇ બહમ, કીસી બાતકા યે નહીં રખતે ગમ.
મકાતીલસે જાકર કીસીનેં કહા, કે આપોંહચે અબખાતી મુલ અમબીયા.
સુનાં જબ મકાતીલને ઉસનાંમકો, તો કાફીર લગાદેનેં દુશનાંમકો.
શીતાબી બુલાકર કહા ફોજકો, કીસી રાહસે ઉસકો જાનેં નદો,
ન છોડું કીસીરાસે જીતા ઉસે, બોહોત દીનસે થી જુસતજુયે મુજેહ.
પકડ કર સઝાદો શીતાબીસે તુમ, કે યે નાંમ દુનયાં સે હોજાએ ગુમ.
ચલી ફોજત યાર હોકર શીતાબ, છુપા ગરદસે ચરખમેં આફતાબ.
ઊઠા શોર કાંપે ઝમીંનો ઝમાં, લગે કેહને અફલાક ભી અલઅમાં.
ચઢાફીર મકાતીલ કમર બાંધકર, થી એક હાતમેં તેગ એકનેં સીપર.
મકાતીલનેં હઝરતસે ફીરયું કહા, મે કબસે હું પયાસાતેરે ખુંનકા.
કરૂંગા તુજેહ કતલમેં બે દરેગ, કે હે તીશનએ ખુંતેરી મેંરીતેગ.
મેરે દામમેં આકે તુ ફસગયા, કરૂં કતલ તુજકો કહાં જાએગા.
નબીનેં સુનાં જબયે ઉસકાં કલામ, રૂઆકી કે અયદાવરે ખાસો આમ.
તેરી ઝાત જબબારો કહહારહે, દીખાતાહે ઝોર અપનાં પેશે નબી.
તુ કર અપની રેહસતસે મુજપર નઝર, પરેશા હું મેં લેતુ મેરી ખબર.
યે આઇ નીદાગેબસે અય રસુલ, કીયા મેં ને કેહનાં તેરા સબકુબુલ.
નરક ફીકર કુછ ઈસકી અયરૂલ અનાંમ, કે ઈસ જગમેં ફતહહે તેરે નામ.
તુ કર શોકસેજંગ અય નાંમદાર, લડૈ મુરતુઝા ઓર સબ તેરે યાર.
તેરી ફતહહે અય રસુલે કરીમ, નહો તેરે અસ હાબકે ખોટો બીમ.
અબુબકર સીદદીક આમમપનાંહ, કરૈ ફોજે દુશમનકો યકસર તબાહ.
ઉમર ઈબનેં ખતતાબ આલી જનાંબ, કરૈં કતલકફફારકો યકસર તબાહ.
ખુદા દોસત ઉસમાન ફરરૂખ સીવર, કરૈં ફોજે આદાકો ઝેરો ઝબર.
અલીએ જવાંમરદ આલી માકામ, ન છોડેગે દુનયાંને દુશમનકા નાંમ.
પયમબરને લોગોંસે જબને અઝમેં વગા, પએ જંગ આયા હે હુમકમેં ખુદા.
યે સુનકર કીયા સબનેં અઝમેં વગાં, સવારોનેં ઘોડોંકો દોડા દીયા.
લગે જંગકરનેં રહાબા તમામ, નથી તેગ કોઈ મીઆને નયામ.
ઊઠા શોર હર સીમત ગોગાહુવા, પડા ખોફ ઓર ઉનમેં એક ઝલઝલા.
લગે નેંઝઓ ગુરઝ ચલનેં તમામ, લગા હો નેં કુફફારકા કતલેઆમ.
ન સુદ બુધ રહી આપને બેગાનેંકી, ન કાસીદકી વાં ઓર નપરવાનેંકી.
હુઈ ગરદ ચારોં તરફસે અયાં, છુપા આફયાબ ઓર હુઇરાતવાં.

અબુબકરને લેકે ગુરઝે ગીરાં, હઝારોં કીયે કતલ વાંએ ગુમાં.
થે હઝરતે ઊમર એક તરફ ખીંચે તેગ, બરસને લગા ખુંન ફીર બે દરેગ.
ઓર એક સીમત ઊસમાન ફરરૂખસીયર, લગે કતલ કરને ઇધર ઓર ઊધર.
ઓર એક સીમતકી શાહેમરદાંને જંગ, લઇ હોગએ ઝીનદગાનીસે તંગ.
પડે ફોજમેં જબહુસેનો હસન, ભરા લાશે પુરફારશે સારારન.
મોહમમદ હનીફ ઓર અકબર અલી, મચાતે થે લશકરમેં એક ખલબલી.
થે શેરે ખુદાકે અઠારા પીસર, વો કરતે લશકરકો ઝેરો ઝબર.
ઇધર ઓર ઊધર પડગઇ ખલબલી, પડી ફોજે દુશમનમેં હલચલ બડી.
ગીરી લાશપર લાશ મયદાનમેં, મજાત્ર અકામત નથી જાનમેં.
ઝમીપર હુવે અસપે તુરકી દવાં, અપીકી તરેહ કોઇ કબહે જવાં.
ચલી તેગ અયસીકે દીન છુપ ગયા, બફોજે ઊદુ કોસે રેહમત બજા.
હુવે દોનોં લશકર ઇધર ઓર ઊધર, બચા લોટકર વો મકાતીલઝે ઘર.
બોહોત ફીકરકર ઓર બોહોત ગોરકર, કહ દીલમેં અબ હાય જાઊ કીધર.
હુવા જબ બોહોત ઊસકોખોફોહીરાસ, બુલાએ અમીર ઓર વઝીર અપને પાસ.
લગા કેહને અપને વઝીરોં સેયું, હુવે કયસે યે નવાકીયા તે ઝબું.
હે ઘેરા હમેં અયસે જનભલનેં, કીયા હમકો બરબાદ તકતાલનેં.
કીસીકા ડરથા ન અનદેશાથા, યકાયક યે હમપર પડી કયાબલા.
બરાબ અલીયાંસે મયકદર ગયા, ઊતારા વહાં જાકે સર ઓરકા.
નથા મુજકો માલુમઇનકા ચલન, અલીકી તરેહ કોઇ કબહે જવાં.
અલીસારે લશકર મેં હે પેહલવાં, અલીકી તરેહ કોઇ કબહે જવાં.
યે લાઝીમહે તુમકો રહો ઘાતમેં, પકડ લાવ ઊસે આ જહી રાતમેં.
અલીકો કરો કતલ જાકર શીતાબ, અલાને કીયા મેંરા ખાના ખરાબ.
વઝીરોં નેં સુનકર કીયાયે કલામ, કે અય શાહ હે સખત મુશકીલ યે કામ.
તેરા લશકરો ફોજ બેહાર હે, અલી હાત આએ યે દુશવા રહે.
અગર લાખહોં ઝરરબતેગો તબર, અલી પર નઝીનહાર હો કારગર.
મગર તુમ કરો બાત મેંરી કબુલ, કે વો જોહે ઊનમેં મોહમમદ રસુલ.
અભી ઊસસે જાકર કરો ઇલતીજા, બોહોત ઊશકી તાઝીમલા ઓબજા.
કરો અપની દુખતરે સીમબર, તુમેં ઇસસે લાઝી હેહીંહે ઊંદુલ.
ચેતસમઝો મુઇ દુખતરે સીમબર, કરો સાથ ડોલીકે લાલો ગુહર.
યે સામાન સબલેકે અય શેહર યાર, તુ કર શેરે મરદાંકે સરપર નીસાર.
કરો નઝર હીરા જવાહીર તમામ, અલી ઓર માહમમદ કે હો તુમ ગુલામ
દીલ આપકું નઇસ બાતસે કર મલુમ, કે તા તેરા કેહનાં કરેં સબ કુબુલ.
યેહી બાત બેહતરહે અયનાંમવર, કીસીકા નકુછ ખોફો અનદેશાકર.
યે જીતનાં અરબકાહે લશકર તમામ, કરે આપસે તુજકો સલામ.
હુઇ યે વઝીરોંકી તજવીઝ જબ, રઝામંદ સુનકર હુવા શાહ તબ.

હુઇ શેહ્રરકે મરદો ઝનકો ખુશી, કે ઇસ બાતસે ચાંકી આફતટલી.
ન બેઠે થે ખુશહોકે ઉસદમ ઉધર, કે ઇતનેંમે કાસીદનેંદી યે ખબર.
બશાં આજકી જંગકા કયા કરૂં, કે દસલાખ કાફીર હુવે સર નગું.
યે સુનકર હુવે ગુમ મકાતીલકે હોશ, હુવા મીસલે તસવીર કાફીર ખમોશ.
યે દેખા તો દોડે વઝીરો ગુલામ, ઝમીંસે ઉઠાકર લીયા ઉસકો થામ.
કોઇ દસતોપા ઉસકે મલકે મલને લગા, કોંઇ લેકે પંખેકો ઝલને લગા.
સીવા ઉસકે છીડકા કીસીને ગુલાબ, તબ આઇ બદનમેં ઝરા ઉસકે તાબ.
હુવાં હોશમેં જીસઘડી બાદશાહ, લગાકરનેં હરએક તરફકો નીગાહ.
યે ઘબરાકે તેહનેં લગા કયા હુવા, મુજેહ કોઇ થામોં મેંરા જીગયા.
દીગરગુંહે ઇસવકત હાલત મેરી, બીગડ તીહે અઝબસતબીઅતમેંરી.
અરે કીસ તરેહકાયે તુફાનહે, ઇસીફીકરમેં જાન હેરાન હે.
ગયા માલ સબ ઓર ગઇ ફોજસબ, સીતમહે સીતમહે ગઝબહે ગઝબ.
કહા સબ વઝીરોં નેં અયદાદગર, હુવા જો હુવા આજ કુછ ગમન કર.
સહરકો ઈજાઝત જો પાઐં હમ, સભી લે કે રોલેકો જાઐંગે હમ.
બોહોત મીનનતોં સે બોહોત ગોરસે, કરૈંગે રઝામંદ હર તોરસે.

ય હાંસે એહવાલ રસુલે ખુદાકાહે.

ઊધરકા તો એહવાલ ઈસતોરથા, ઇધરકા તો એહવાલ ઈસતો માજરા.
નબીને કહા અય શાહે ઝલફી કાર, કરો અપનેં લશકરકા યકસર શુમાર.
કહા આકે કાસીદને યે મોતેબર, સુનાઊ શહીદાંકી તુમકા ખબર.
કે ઈસરાત હમનેં કીયાહે શુમાર, શહાદત કો પોંહચે જવાં દસ હઝાર.
સીવા ઈસકે લશકરમેં સભ ખેરહે. સહર હય હુઅ ઓર જંગકી સેરહે.
ગએ સીજદે હેય દે નામદાર, કહા શુકર અય પાક પરવર દીગાર.
ગઈ રાત હરદો તીકાયા તમેં, સહરહો ગઈ બાતકી બાતકી બાતમેં.
નમાઝે ઝહર સબનેં ઊડકર પડી, ચલે જંગ કો ફીર નબી ઓર અલી.
ઊધરસે લીયે એક ડોલા કહાર, ચલે કરકે દુખતરકો ઊસમેં સવાર;
વો લાલો જવાહીર વો માલો મનાંલ, વો કીનખાબો અતલસ વઝર બફત શાલ.
હઝારોં શુતર અશરફીસે ભરે, અજાયબ ગરાયબ સે છકડે લદે.
લીયે દુરરો ગવહર બોહોત બે શુમાર, કે થે દુરરે મકનું હઝારોં હઝાર.
લગાએ હુવે હાત અમીરોં વઝીર, ચલે સાથ ડોલકે બર નાંવો પીર.
પીયાદે સવાર ઓર છોટે બડે, યકાયક સબ આકર નબીસે મીલે.
ગરઝલાકે ડોલા જો રખખા વહાં, હુવે સખત હેરાંન પીરો જવાં.
નબીંને યે જબ પનકો આવાઝદી, કે અયફીકરએ કાફીરાંને શકી.
કીયા શાહે અદહમકો તુમને શહીદ, હુઈ ઊસકો વાં જાકેજનનતમેં ઈદ.
યહા મીલકે સબ આએ હો કીસલીયે, યે ડોલા યહાં લાએહો કીસલીયે.
કીયા બાંધકર હાત સબનેં બયાં, કે ભેજા મકાતીલને હમકો યહાં.

કહાકે નબીઓર અલીકો સલામ, દીયાહે બોહોત આજેઝીસે પયામ,
કે હમકો ખાકી ન દીજે સઝા, ખુદાકે લીયે બખશદીજે ખતા,
યે દુખતર હે મેરી કનીઝક તેરી, હમેં શા રહેગી કનીઝક તેરી.
ખઝાનાં દીરહમ ઓર દીનારલે, વલેકીન તુ ઈસ શેહર કો છોડદે.
તુજેહ લાલો ગવહર જો દરકારહે, મેરે પાસહર શેકા અમબારહે.
સુનેહરી રૂપેહરી હે ખીલઅત યહાં, પહન ઇસકો ઓર તેગશે દે અમાં.
બરાએ ખુદા અબ ન કરનાં ખરાબ, હમેં હે અઝાબ ઓર તુમેં હે સવાબ.
સુનાં જબયે એહવાલ ઉનકા તમામ, તો બોલે મોહમમદ અલયહીસ સલામ.
મકાતીલકા કેહનાંહે મુજકો કુબુલ, વલે બાત એક મેંરી કરતુ કુબુલ.
ચલો રાહ સીધી હે ઉલટી ખરાબ, ઇસીબાતમેં પાવગે તુમ સવાબ.
મોહમમદને કરકે અલીસે સલાહ, હસનકા કીયા સીમબરસે નીકાહ.
વો લાલો ગોહર ઓર ખઝાનાં જોથા, વો તકસીમ એક દો કર દીયા.
કહા ફીરયે સબકામકરકે તમામ, પયમબરને પેગામબરસે પયામ.
કે લારે બહું મેં ખુદાકા રસુલ, કરો તુમ ખુદાકી ઇતાઅત કુબુલ.
કરો કુફરકો તરક ઇસલામલો, ન અબ લાતો ઉઝઝા કાતુમનાં મલો.
બુતોં કો નચુમોં જસીજદે કરો, ગરઝ બુત પરસતીસે તોબા કરો.
ખુદાકો કહો વેહદહુલા શરીક, કીસીકો ન જાનોં તુમ ઉસકા શરીક.
વો ખાલીક વો માંબુદ વો બે નીયાઝ, ઉસીકા હે રોઝા ઉસીકી નમાઝ.
કરો તુમયકીં મેંરી પેગમબરી, અગર અપની મનઝુરહે બેહતરી.
હે જો કુછકે હુકમેં ખુદા ઓર રસુલ, વુહી દીંન આમીં કરોં તુમ કુબુલ.
કરો બાત સબ મીલકે ઈમાનકી પડો, પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
ઓર અમરે નવાહી જો નાંઝીલ હોવે, બનોં મોંતે કદ દીલસે એક એક કે.
યે સમઝા ચુકે જબકે સારા પયામ, કીયા કેહનાં આખીર કોઇ તનાં પયામ.
કે તેરા કહા હમને સબકુછ કીયા, વલે માંન અબતુ હમારા કહા.
ઇહે માનલો તુમ ઇસીમેં હે ખેર, વગરનાં દીખાએંગે હમઆકે સેર.
અગર તુમનેં ઇનિકાર ઈસમેં કીયા, તો ચખખોગે ઇનિકારકા તુમ મઝા.
સુનોં ગોશે દીલસે મેંરી નેંક બાત, લગાઓ તુમ ઇસલાતો ઉઝઝાકો લાત.
કરોગે જો લશકરપે અપને ગુરૂર, કરૂગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
જો ઈમાન લાનેં મેં હોગા દીરંગ, તોફીર તેગહે ઓર મયદાનેં જંગ.
નછોડુગાજી તા કોઈ પેહલવાં, કરૂં શેહર બનદોરમેં ખુંરવાં.
યે ફરમાંન તેહરીર ફરમા દીયા, તો હઝરતનેં ઉનસબ કો રૂખસત કીયા.
કીયા વકતે રૂખસતયે ઉનસે ખીતાબ, કે ફીલફોર દો ઇસકા લાકર જવાબ.
ગએ સબજો આયેથે લેકર જવાબ, બોહેત ઉસકો સુનકર હુવા ઈઝતીરાબ.
દીખાયા ઉસે જોકે ફરમાંનથા, સુનાંયા ઉસે જાકે ફરમાંનથા.
યે સુનકર મકાતીલ હુવા દીલકબાબ, બડાતેશ ખાનેં લગા પેચોતાબ.

બુલાએ વઝીર ઓર અમીર ઓરયાર, કીયા ઉસને હરએક સે આ શકાર.
કે લશકર મેરા જલદ તઇઆરહો, મોહુઇયા અભી ફોજે જરરારહો.
સુનાં જબકે યે હુકમતો બે દરંગ, બજાને લગે લશકરી કોસેજંગ.
ઝમીંસે ઉડી ગીરદતા આસમાં, શબે તીરાપર રોઝઃથા ગુમાં.
વો ફોજે લઈનાં ખુદાકી પનાંહ, થી કાલી બલા યાકે અબરે સીયાહ.
ઈશ્વર સે ભી લશકર નબીકા બડા, અયા નાંરા અલલાહુ અકબર કાથા.
લગે કાંપને ચબઝમીં આસમાં, પુકારે મલક અલ આસાં અલઅમાં.
લગે છુટને ગુરઝો તીરો તુફંગ, હુવે દેખકર દંગ ઝંગો ફીરંગ.
પડી ખલબલી મુલકે ફનદોરમેં, બરસને લગા ખુન બનદોર મેં
ચમકને લગી ગરદમેં તેગ તઝ, વયાં અબરમેં બરકથી શોલારેઝ.
બડે પેહલવાંનાંને શમશીરઝન, હુવે હરતરફ જાકે વો સફ શીકન.
યે થી હયબતે લશકરે શાહે દીં, લગા કાંપને મુલકતા રૂમોં ચીં.
બડે શાહે મરદાને દુલદુલ સવાર, અલીકે પીસર સબથે ઓર ચાર યાર.
સહાબા જહાંતક થે છોટે બઢે, ઉદુપર વો એક બારણી જા પડે.
લગા સરપે સર ગરને હર ગામપર, શો જંગગલહુવા ખુન સે તરબતર.
હુઈ ઇસકદર જંગમે જસતો ખેઝ, કે મયદાં બનાં અરસએ રીસતે ખેઝ.
બહુાઈસકદર દશતમેં ખુંને નાંબ, કે ઝોહરે દીલે રોકે થે આબઆબ.
હુવા ગરમ હંગગામએ કારઝાર, ગીરી લાશપર લાશવાં બે શુમાર.
જો શેરે ખુદાકી ચલી ઝુલફીકાર, કીયા તીન સો ગામતક ઉસને વાર.
ચલી ઝુલફીકાર એસી કુફફાર પર, કે સરવારે લાખોં ને હર ગામ પર.
ગીરે હોંકે યું ખસતા વો નાં બકાર, કે એક એક તનકે થે ટુકડે હઝાર.
હુઈ મારકી હરતરફ ધુમધામ, લડે અયસે અસહબે હઝરત તમામ.
કહું કયા અજબ તરહકી જંગથી, જીસે દેખકર અકલ ભી દંગથી.
કહાંતક કહું મેં યે કીસસાહે દુર, કીયા સારે કુફફાર કો ચુર ચુર.
વો કેહને કો દીનથા મગર દીન નથા, અગર થાભી વો દીન તો થા હશરકા.
બહાઇમ ઝમીપર લગે હાંપને, મલાયક ફલક પર લગે કાંપને.
રહી દેરતક ખુબ જંગગો વગા, ખુદાકે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
ફીર આખીર મકાતીલને પાઇ શકશત, ન કુછ કર સકા જંગકા બનદોબસત.
વો સબફોજ ઉસકી ગીરેઝાં હુઈ, હીરાસાં હુઇ ઓર પરે શાં હુઈ.
પુકારા મકાતીલ યે અનજામેં કાર, ક અય સાહીબે સેહર દુલદુલ સવાર.
તુ કરતાહે જાદુ મેંરી પ્રપ્રબર, લડેં કયા તેરે સાંમને યે બશર.
લડાઇ હમે એસી આતી નહીં, કે જાદુસે કુછ પેશ જાતી નહીં.
યે જીતને હએં સારે અરબ રૂમ, મચાતે હએં હરસીમત જાદુસે ધુમ.
યે સુન સુનકે બાતેં અલીએ વલી, મકાતીલ સે બોલેકે સુન અય શકી.
તુ કાફીર હે મુશરી કહે ગુમરાહ હે, યે જાદુ નહીં ફઝલે અલલાહહે.

ખુદાકે લીયે કર ખુદાપર ચકીં, બસ અબકુફરકો છોડદે અય લઇ.
ચકીં જાનં દીલમેં ભલાઈ નહીં, કીસી તરહ તેરી રહાઈ નહીં.
ખુદાએ જહાંકી કસમએ મુજેહ, ન છોડુગા કીસી તરહ જીતા તુજેહ.
ભલાઈ અગર અપની મનઝુર હો, તો ઇમાન લાકુફાર સે દુરહો.
નમાઝ ઓર રોઝેકા પાબંદહો, રઝાએ ખુદાપર રઝામંદ હો.
જહાંમેં તુ કર બાદશાહી મુદાંમ, કે તા આકે બતમેં રહે નેક નામ.
ખુદાકો ખુદાકે લીયા યાદકર, ઓર ઇસલાતો ઉઝઝાકો બરબાદકર.
યે સુનકર મકાતીલકો જોશ આ ગયા, કહા અય અલી તુહે દુશમન મેંરા.
ફરેબ ઇસકદર તુ નકર મેરે સાથ, નહીં આઊંગા મેં કભી તેરે હાથ.
નરબ મુજસે ઊમમીદ કુછ ઝીનહાર, યે કેહકરે કીયા ગુરઝકા એકવાર.
અલીને જો, ગુરઝ દેખા અલમ, કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ.
પડી ઇસ સફાઈ સે વો ઝુલફીકાર, કે સાબુન સે જયહે નીકલે હે તાર.
ખડા રેહ ગયા ઇસ તરેહ વો લઇન, લગા કુછસે કુછ કેહને વો બદયકીંન.
કહા ઊસકો તબ શાહને યુ પુકાર, ઝરા હોશમેં આકે કર અપનાં વાર.
યે સુનતે હીલી ઉસને શમશીર તેઝ, હુવા શાહે મરદાંનસે ગરમો તેઝ.
ન તેગ ઊસકી હઝરત અવીપર પડી, ઉસીકીથી તેગ ઓર ઊસીપર પડી.
હુવા પડતેહી તેગકે સરનગું, બહોજીસમસે ઊસકે દરીયાએ ખું.
સીપા ઉસકી સબ અશકરેઝાં હુઈ, કદમ જબ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઇ.
નમાંનાં ખુદા ઓર નબીકા કહા, જહનનમસેં દાખીલ હુવા બે હયા.
નબીનેં દીયા હુકમ અનસારકો, બરાબર કરો કઅલકુફફારકો.
સુનાં જબયે હુકમેં રસુલે અનાંમ, બઢે લેકે શમશીર ઝાઝાં તમામ.
કહું કીયા કીસકદર કુશતો ખું, ઇધર કુછતો ખુંથા ઊબેર કુશતો ખું.
હુઇ કતલ કુફફારકી સબ સીપાહ, હુઈ લાલા ગું ખુનસે રઝમગાહ.
સદાપીરતો દેનેં લગે મરદોઝન, અમાંનો અમાં યા રસુલે ઝમન.
હમારી ખતા બખશદો યા રસુલ, કીયા દીન હમનેં તુમહારા કુબુલ.
ખુદાકે લીયે અબ ખતા બખશદો, બરાએ ખુદા રેહમ હમપર કરો.
કરો હમસે લુતફો કરમકી નીગાહ, બતાઓ હમેં અપનેં મઝહબકીરાહ.
હમ અબદીન અપનેં સેબેઝાર હએં, ઓર આનીંનસે અપનેં બેઝાર હએં.
કીયાલાતો ઊઝઝાને હમકો ખરાબ, દીબાઓ હમેં જલર રાહે સવાબ.
કીયા દીનેં ઇસલામહમનેં કુબુલ, સીખાઓ હમેં હુકમેં હકયા રસુલ.
બતાઓ હમેં દીન અપનાં સભી, નહોગી ખતા હમસે ફીર અબકભી.
હમ અબતકતો ગુમરાહનાં પાકથે, ખબર દીજીએ મઝહબે પાકસે.
હમેં કલમએ હક પઢાદીજીયે, હમેં શીરકહે અબ છુડા દીજીયે.
ખુદાસે કભી મુંન મોંડે ગેહમ, અભીજાકે બુતખાંને તોડેં ગેહમ.
કીયાહે બુતેને તબાહો 'ખરાબ, દીયા લાતો ઊઝઝાને પેચો તાબ.

અબ ઉનસે બુરે પેશ હમ આં એંગે, અભી તોડકર સબકો ફીકવાં એંગે.
ખુદારા જહનનશે બખશો ન જાત, કરેંગે ન અબ કુફરકી કોઈ બાત.
ખુદાપાકહે વેહરહુ લા શરીક, નહીં દુસરા કોઇ ઉસકા શરીક.
હે મહબુબ ઉસકા રસુલે કરીમ, દીખાઇ હે ઉસસે રહે મુસતકીમ.
બતાયા નબીસે કીયા સબકુબુલ, સુનાં દીલસે હુકમે ખુદાએ રસુલ.
નબીને કીયા સબપે લુતફો કરમ, કહા અબ ન હોગા તુમે કોઇ ગમ.
કીયા એક અમીરોમેં સે બાદશાહ, કહા શેહર પર રખ કરમકી નીગાહ.
તુહે શેહર કનદોરકા શેહરયાર. તુજેહ રખખે આબાદ પરવરદીગાર.
કીસીકા તુજેહ ડર નહીં અબયહાં, હે માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
શબેરોઝ તુમ યાદ ઉસીકી કરો કરો, અઝાંને કહો ઓર નમાઝેં પઢો.
જો બુતખાને હએં ઉનકો તુડવાવતુમ, મસાજીદ જહાં તકહો બનવાવતુમ.
ગરઝ બુતકદે તોડ ડાલે તમામ, હુવા મસજીદોકા વહાં એહતીમામ.
હુવે આકે ખુરદો કલાં મુકતદી, ઇમામતજ નાંબે મોહમમદને કી.
દુગાનાં કીયા સુંકરકા તબ અદા, ફીર ઉનકે લીયે કી ખુદાસે દુઆ.
કે યરિબ ઉને કર ઇતાઅત નસીબ, કીયા મતમે મેંરી શફાઅત નસીબ.
હુયે સબસે રૂખસત જનાંબે રસુલ, કીયા હીજરને ઉનકે સબકો મલુલ.
ઇલાહી મેરા તુજસે હે યે સલાહ, રખ અપની અમાંમેં મુજેહમં હો સાલ.
નબી ઓર અસહાબકા કર ગુલામ, ઇતાઅત મેં ઉનકી મુજેહ રખમુદામ.
ઇલાહી બહકકે મોહમદ રસુલ, દુઆઇસ ગુનેહગાર કી કર કુબુલ.
હુવા જંગ નાંમાં દુઆપર તમામ, મોહમમદ નબીપર દુરૂદો સલામ.

જંગ હઝરતઅલી બમકાંમ બીરૂલ અલમ બીસમીલલા હીર રેહમાં નીરરહીમ

અદાકર શુકર અયદીલ કીબરીયાકા, કે હે ખાલીક વુહી અરઝો સમાકા.
વુહી મઆબુદહે બેશક સબોંકા, વુહી ગરદન કશોંકા સર કશોંકા.
વુહી રેહમત કુશાએ મુમીનાંહે, વુહી બખશીનદએ પીરોજવાંહે.
ઉમર ઉસમાનકી તો હે બડી શાંન, સનાંકર ઉનકી ઓરહો જીસે કુરબાંન.
સબબસે પનજતનકે કીબરીયાને, કીયા કવને નકો પયદા ખુદાને.
શરી અતકી તરીકતકી ખુદાને, બુઝુરગી દી ઉને રબબુલ ઉલાને.
યે હએં મકસુદ દોનોં કીબરીયાઈ, જનાંબે મુસતફા ઓર મુરતુઝાઈ.
યે દોનોં નસલે આદમહએં બીલાશક, યે દોનોં ફખરે આદમહએં બીલાશક.
યેહી મકસુદ બેશક કુદસીયાં હએં, હકીકતમેં યે સબકે કાંમરાં હએં.
કયામતમેં બીલાશક મોંમીનોંકી, શફાઅત યે કરેંગે મુજરીમોંકી.
હુઈ જબ ખતમ અહમદપર નુબુવત, અતાકી હકને હેદરકે વીલાયત.
મોહમમદ પર ખુદાકા સર અયાંહે, અલી સબ મુસતફાકા રાઝદાંહે.
કાસીકો કબઅલીસે હમસરીહે, અખીહે મુસતફાકા ઓર વસીહે.
યેહીહે લહમકા લેહમીં નબીકા, યેહી દલલક વલી હોગા નબીકા.

હકીકતમેં ફરક ઈનમેં નહીંહે, અલી બેશક નબીકા જાંનશાંહે.
દુરૂદ હો સદ હઝારાં અયમુહીબબો, પડો દીનરાત બા સીદકો સફાહો.
મોહમમદ ઓર અલી ઓર ફાતેમાપર, હસનપર ઓર શહીદે કરબલાપર.
ખુશી જીસસે શહીદે કરબલાહોં, ફીર ઉસસે રાઝી અહમદ મુજતબાહોં.
અલી ખયરૂન નીંસાંહો જીસસે ખુશનુંદ, નબીકા ઉનકે હકમેં હે યે ફરબુંદ.
યે તેરા ખાસ બનદાહે ઈલાહી, સબ ઉમકી દરદે તુ ઉસદા કુશાઈ.
જો ચાહો નાંરે દોઝખસે અમાં તુમ, પડો અય મોંમીનોં અઝદીલો જાં તુમ.
સુનોં યારો ઝરા તુમ જાનોં દીલસે, કહું હું યે રીવાયત મેં અસલસે.
હદીસે મોંતેબરમેં હે યે મરકુમ, લીખે ઈસમોંજીઝે કો મોલહીરૂમ.
વલેકીન હે ઝબાનેં ફારસીમેં, કહું હું મેં ઝબાનેં હીનદવીમેં.
વલેકીન જો ખુદાકા ફઝલ ચાહું, તો મેં યે મોંજીઝા કેહકર સુનાંઉ.
મદદ જો પજતનકી મુજ ઉપર હો, યે જબ તરતીબ નઝમેં મોંતેબર હો,

આગાઝે દાસતાં.

સુનોં ઈસમોંજીઝેકા અબબયાંતુમ, અગર હો તાલીએ બીલ ખેરયાં તુમ.
કહે હે જાફરે તઈયાર યારો, કે એક દીન અહમદે મુખતાર યારો.
લડાઈ કર ફરીતે ફતહ યે તબ, મએ લશકર ચલે ઘરકી તરફ જબ.
કીયા એક રોઝઆ જંગગફમેં ડેરા, ગરઝ શબકો હુફા ઉસજા ઝસેરા.
મગરથા મોંસમેં ગરમાં નીહાયત, હરએક પર તીશનગી સે થી કીયામત.
નઈસ જંગગલમેં યાં કોઈ કુંવાંથા, તકાઝા પયાસકા હરએકકો વાંથા.
અલીકો પાસતબ અપને બુલાકર, લગે ફરમાંને યે હઝરત પયમબર.
અખી તુમ આપ કવસર કે હો સાકી, નહીં લકરમેં પાની બુંદ બાકી.
ચઢો ઘોડે પે જંગગલકો રવાં હો, ખબર લાઓ જહાં ચશમા રવાં હો.
યે સુનકર મુસવૃફાસે મુરતુઝાનેં, બજા તસલીમ લ શેરે ખુદાનેં.
બ મુજબ હુકઇં હઝરત કે હો તઈયાર, મંગા ઘોડા હુવે ફીર જલદ અસવાર.
ચલે જો શાહ આખીર હુકમ લેકર, સવારે અસપેઆ સાકીયે કવસર.
ગએ જંગગલમેં જબ અસવારહો શાહ, તો કયા દેખે હુએં ઉસજંગગલમેં નાંગાહ.
ખડા એક ખેમાહે જંગગલમેં ભારી, કે જીસકો દેખ ફસતમ હોવે ખારી.
ઓર ઉસજંગગલમેં એક ખેમા ખડાહે, મગર અઝ મરદમાં ખાપી પડા હે.
જો દેખા શાહે દીંનેગોર કરકર, થા બેઠા બુઢા એક ખેમેંકે અનદર.
બધી દસતારહે રસમે કુફરકી, કરે થા ડેરા અનદર બુત પરસતી.
ઓર એકબુત અપનેં આગે ધરવો મકદુદ, ઉસે સીજદા કરે થા ઝુદતર ઝુદ.
બજાએ હક વો બુતકો માનતાથા, નવો કાફીર ખુદાકો જાનતાથા.
યે દેખ અહવાલ શેરે ખુદાને, કીયા નાંરા અલીએ મુરતુઝાનેં.
કહા કયા કુફર કરતાહે વો કાફીર, ખુદાકા ખોફ કર અય મરદે ખાસીર.
ઉસી ખાલીકકો યે સીજદા રવાંહ, તુજેહ જીસનેં લઈ પયદા કીયાહે.

કમરસે અપને તુજકો ઉસ ખુદાને, બતાકી જીસમેં જાં ઉસકી બરીયાંને.
શીતાબી ઉઠ અરે મરદુદ ગનદે, ચલું લે રૂબરૂ તુજકો નબીકે.
ગુસલમાંહો શીતામ અબ જાનોં દીલસે, ગુઝર ઈસકુફરસે ઓર મુરતદીસે.
ચેહી કેહકરકે ઉસ ખેમેં સે બાહર, લે આએ ઉસ લઇકો શાહે સફદર.
પકડ કર હાત ફીર ઉસકા અલી શેર, ગએ લે પાસ અહમદકે નકીદેર.
જબ આયા રૂબરૂ વો મુસતફાકે, જબી બરહક શહે હરદો સરાકે.
મોહમમદને કહા મત દેર કર અબ, બસ આતુ આતુ દીને ઝુદ તર અબ.
કહા ઉનસે જોહએં હઝરત મેરે યાર, તુમ્હારે ખોફ સે સબહોકે ચકબાર.
ઇધર ઉધરકે વો જંગગલમેં સારે, ગએ છીપ ખોફસે હઝરત તુમ્હારે.
વલેકીન સુનલે બેટા શાહ ખુશહાલ, ઉમર મેંરીકો ગુઝરે દેડ શો સાલ.
ઓર એક ઓરનહે મેંરીયા પયંમબર, મેં ઉસકે તાબેહું હઝરત સરાસર.
ઉમરકે ભી હએં સો સાલ ઉસકેં ગુઝરે, નહીં કુછ કરતા મેં બીન હુકમ ઉસકે.
અગર હઝરત વો પેહલે હો મુસલમાં, તો બેશક ઉસ ઘડી મેં લાઊં ઈમાં,
કહેસે ઉસકે મેં ચુખે નમોડું, બીન ઉસકે હુકમ કે તીન કાન તોડું.
યે સુન બુઢકી બાતેં શાહ બોલે, કે યાં ઉસકો લે આ અય મરદ બુઢે.
ગયા યે સુનકે વો ઉસકો લે આયા, ગરઝ હઝરત કે આગે લાબીઠાયા.
જો દેખી નાર વો હઝરતને બુઢી, કમર ખમથી કમાં હો જયસે ટેઢી.
કહા ઊંસનારકો યુ મુસતફાનેં, શહે આલીકદર ખયરૂલવરાનેં.
કે કર ઈસદીનેં હકકો તુ કુબુલ અબ, મતાલીબ સબ તેરે હોવેં હુસુલ અબ.
ખુદા ઊપર અગર ઈમાંન લાવે, અમનતુ આતીસે દોઝખસે પાવે.
કહા બુઢીયાંને સુન અય શાહ શાહાં, દીલો જાંસે મેં હોતીહું મુસલમાં.
વલેકીન રખતીહું હાજત યે સરવર, અગર બરલાવ તુમ ઈસકો સરાસર.
સુનોં હઝરતકે ઇસ જંગગલકે અનદર, કુવાંહે એક ઉસ ઉપર મુકરર.
રહેસે અઝદહા ઉસ એક ઉપર મુકરર, ઓર ઉસકે સાથહી એક શેર બાહમ.
વો દોનો દુશમનેં જાં આદમી હએં, કિસીકો છોડતે જીતા નકીં હએં.
નહીં જાતા કોઇ ઊસ ખોફસે વાં, અગર જાવે ન આવે જીતા ઇનસાં.
જો તુમ ઊસ ચાહસે યા શાહે ઝીશાં, મગાદો ડોલ પાનીકા મુજેહ યાં.
તો બેશક મે અભી ઈમાંન લાઊં, જો મેરે સાથ હએં કલમાં પઢાઊં.
યે સુનકર મુસતફાને દોફતાંકો, ખુદાકી રાહમેં ઊન ગાઝીયોં કો.
કહા અબ કઓનહે તુમમેં સે યારો; રઝાએ હકમેં જા બાંવે કમરકો.
યે સુનકર મુસતફાસે માલીક અશતર, કહા રૂખસતકો મુજકો યા પયગમબર.
ચલે રૂખસત હુવે સારે પહલવાં, કે થે વોરાહે હકમેં જયસે કુરબાં.
જગેહ લશકરસેથી પેંતીસ વો મીલ, ચલા ઘોડેકો જા પોંહચાનાનેંકી ઢીલ.
ગરઝ ઉસ ચાહપર જબ માલીક અશતર, લગા હતીયાર જા પોંહચ, દીલાવર.
બસ ઉનકો દેખકર વો અઝદહા શેર, કીયા હીમલા ઉંનો પર ઓર નકી દેર.

જડી એક તેગ જબ માલીકને જાકર, ભગે શેર અઝદહા દેહુશત સે બાખીર.
ગરઝ વો ભાગ દેહસતસે કુવેં પાસ, લડે ફીર ખોફસે હો ઉસસે બે આસ.
ફીર આખીર પાસ જાકર માલીક અશતર, દીયા ફેક ઉસ કુવેં મેં એક પથથર.
ગરઝ જબ અસંપસે નીચે ઊતકકર, ૦હુાં કયા દેખતે હુએં આંખ ઉઠાકર.
કુવેં મેં સે બોહોત આંતા ધુવાંહે, ઝમી સે વો ધુંવાં તા આસમાંહે.
ઉતરકર અસપસે પ્રીર સીંગ મારા, જીનોં નેં ઉંસમેં તબ ગેગા મચાયા.
ઓર ઉસ આવાઝસે સારા બયાબાં, ગયા ઇસતહુ હીલ જું ભેદ લરઝાં.
યેહુી આવાઝ આતીથી વહુાંસે, કે અય બે ચારમાં ભાગો યહુાંસે.
સુનીં આવાઝ જબ માલીકને યકબાર, લગા યારોં હે કેહુનેં રેહુનાં હુશીયાર.
કુવેંમેં અબકોઇ યારો ઉતરકર, ખબરદો મનનોગન સબ મુજકો આકર.
જવાં એક સાથથા માલીકકે જું શેર, સઇદા નામથા ઉસનેં નકી દેર.
કહુા માલીકસે યેહે કામ મેરાં, બજા લાતાહું મેં યે હુકમ તેરા.
ગરઝ યે કેહુકે ઉસમરદે ખુદાને, રસન ઘોડે કી ખોલી બા વફાનેં.
કમરમેં એક રસસી બાંબાંધ અપનેં, દીયા ફીરજા સીરા માલીકકો ઉસનેં.
કુવેં મેં અલગરઝ વો આપ ઉતરા, જબ આધી રાહુમેં વો જાકે પોંહુચા.
રસનકો ઇનજીનોનેં કાટદી પ્રીર, સઈદા ગીરગયા કુવે કે અનદર.
ગીરા જબચો તો સર ઉસકા કમલકર, રખા સર તનકો ફેંકા ઉસકે બાહુર.
યે દેખ અહુવાલ ઊસકે યાર જાની, લગે વાં કરનેં સબ શોરો ફુગાની.
અલમસે ઉસકે વાં શોરોકુંગાથા, હુવા માલીકકા રંગગે અરગવાંથા.
ગરઝ ફીર ઉસકા તનેબે સર ઉઠાકર, રખાફીર રૂબરૂ અહુમદ કે લાકર.
કીયા ઇઝહાર ફીર અહુવાલ સારા, ગયા હઝરત સઇદ ઈસતરહ મારા.
યે સુન અહુવાલ હઝરત ખુબરોએ, મુબારક નેંનસે મોતી પીરોએ.
ઉસીદમ હઝરતે જીબરીલ આએ, ખબર યું ખાલીકે અકબરસેલાએ.
યે ફરમાયા કે મહુબુબે ઇલાહી, તુમેં કવનેંનકીહે બાદશાહી.
સલામ અવવલ દુરૂદ ઉસબાદ હકનેં, હે ભેજા માલીકે ચવદા તબકનેં.
કુવાં વો જો મોહુમમદ પુર સીતમહે, રખા નાંમ ઉસકા જો બેરૂલ અલ મહે.
ઝમીં ઉપર યે વસુઅત જીસતરાહે, ઝમી કે નીચે ભી સબ ઈસતરાહે.
અગરચે હે અધેંરા ઉસકે ઉપર, વલેહે રોશની નીચે સરાસર.
હરએક દેવો પરીકા ઉસ જગે હુપર, રહે હે બાદશાહ હઝરત પયમબર.
ઝમીં નીચે સબ ઉસકે હુકમકે સાથ, પડે ફીરતે હુએંવો યા દીનરાત.
હે નામ ઊસ બાદશાકા રખદ જીનની, બડી ભારીહે ફોજ ઊસ પાસ જંગગી.
વહુાં તુમ ભેજો અબ શેરે ખુદાકો, તનેં તનહુા અલીયે મુરતુઝાકો.
નહીં ઇસ બન કીસીમેં ઓર તાકત, ઈસીપર ખતમહે શાહુા શુભ અત.
જો કોઈ દીંને હુકસે સર હીલાએ, અલીવાહે કે ઉસકા સર હીડાએં.
જડે યું ઝુલફીકારે જું સતાંકો, નપાવે જીસમ ઊસકા અપની જાંકો.

ચે જબ હુકમેં ખુદા જીબરીલલાયા, જનાંબે મુસતફાકો પડ સુંનાંયા.
ઉસીદમ મુસતફાને મુરતુઝાકો, બુલાકર યું કહા શેરે ખુદાકો.
કે અય શેરા ખુદા જાને કોઈ બીરાદર, નહીં કોઈ સીવાતેરે દીલાવર.
તુમીકો અબ વહાં જાનાં રવાહે, કે જીસ જંગલમેં વો જીનની હુવાંહે.
ડપટ ઘોડા કુવેં કે પાસ જાકર, ઊતર કર અસપશે સાકીયે કવસર.
બહુકમેં મુસતફા શાદીંયો ફરવાં, તનેં તનહા ચલે હો કર કે ખનદાં.
કનાંરે પડકર કુવેં કે જીનનીંયાં સબ, શડે થે દેખ ઉનકો ગીર પડે સબ.
ગરઝ હઝરતને પડકર ઈસમે આઝમ, ઠીયાજીસમેં મુબારીક પર વહીં દમ.
ફીર ઉસકે બાદ વો સાકીયે કવસર, કુવેં મેં મીસલે બરક ઊસદમ ઉતર કર.
પડાથા સંગ એક ઈસ ચા કે ઉપર, ખડે ઉપર હુવે સાકીયે કવસર.
ગરઝવાં શાહેદી દમભર ઠહરકર, ઊઠાકર આંખ કયા દેખે હએં સરવર.
પડાહે એક જંગલ ઉસમેં ભારી. કે જીસકે દેખ રૂસતમહો ફરારી.
ઓર ઉસ સેહરાંમેં કયા દેખેં શહેદીં, બીછા હે ઉસજગેહ એક તખત ઝરરીં,
આર એકજીન બેઠા હેઇશ તખલ ઉપર, ન પુતલક કુછ ખીયાલ ઉસકે કે દીલપર.
સુનોં અબ શકલકા ઉસકી બયાં તુમ, ઈસે સચ જાનીયો અઝદીલલો જાંતુમ.
તન ઉસકાથા પહાડ ઓર સરકીલાથા, અજાયબ ઢબસે સરઊસકા બનાંથા.
થે દોનોં કાંન મીસલે બુરજ ઉસકે, દડે મીરરીખભી દેખે સે ઊસકે.
ઓર આંખે ઉસકીથી એસીકુશાદા, કીલે કે દર ખુલે જેસે ઝીયાદા.
સીયાહી જીસમપર ઊસકે ગઝબથી, કહું કયા મોમીનોં તારીક શબથી.
દહનથા ઉસ લઈકા મીસલે તનહેર, ભગે રૂસતમ ભી દેખેસે બોહોત દુર.
લઇકી ઈસકદર બીનીં થી લંમબી, કે બીચ દીવારકે વો નાંબદાંથી.
ઓર ઉસકે હોંઠથે જેસે સુવરકે, ફરારી જીસકે દેખેસે દરીન દે.
અયાંથે બાલયુ મીઝગાં ભથોં પર, કે હોવેં જીસકદર અસપો સુતર પર.
તીસાલ ઉનબાઝુઓકી કયા બતાઊં, હેસે શેહતીરયા લઠઠા બતાઉં.
થે જીસમે નેહપર ઉસકે વો યું બાલ, કે હોવે જીસકદર બરછી ઉપર બાલ.
ખેડે થે જીતબોહોત ઉસ જીનકે ઉપર, લઇ મરદુદ રઅદે પુરજફાકે.
મગર સુરતથી હરએકકી અલેહદા, ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
કીસીકી થી અયાં નાંગોકી સુરત, કીસીકી શેર ઓર હાતીકી સુરત.
કોઇ ઇનમેં મીસાલે અઝદહાથા, ગરઝ હર એક સુરતમેં બલાથા.
બડા જાનૈં થે અપના બલ પહલવાં, બતેકત જંગથે સબ શોલા અફશાં.
ઓર ઉનકા બાદશા ઉસતખત ઉપર, જોથા બેઠા હુવા રઅદે સીતમગર.
ઝુરાથા તશત ઝરઠા ઉસકે આગે, ઈસી મલઉન મરદક પુર જફાકે.
સઇદે નવજવાંકા ઉસમેં સરથા, ધરા ઉંસ મરદે સાલેહ બા સફાકા.
જો સર દેખા ધરા શેરે ખુદાનેં, કીયા નારાં અલીયે મુરતુઝાંને.
સુનાં નારા તો યું શોરો કુગાંકી, કે અય યારો કહી છત આસમાંકી.
ગરઝ પોંહચી વો જબ આવાઝદર ગોશ, દડે સબ ખોફસે જાના રહા હોશ.

મરેથે દસહઝાર આવાઝ સુનકર, જીગર કટકર ગીરે રૂઅ ઝમીંપર.
રહે બાકી જોવો મલકર સભી હાથ, પકઠકર દીલગીરે સબ સાથકે સાથ.
હરએકપર મુરદનીસી છાગઇથી, કીયામત ઈન જીનોં પર આગઇથી,
ગરઝવાં નેબ જીનોં પર બેખુદીથી, અજલ જુ ઉનકે સરપર આ પડીથી.
બડી સીદેરગં જબ ઇન જીનોં કો, હુવા ગશસે ઇફ઼ાકાં જબ ઊનોંકો.
લગે કેહને વોચું શોરો પુગાંસે, કે યારો યે સદા આઈ કહાં સે.
ઓર ઉનકા બાદશા ભીહોકે બેહોશ, ગીરા થા તખતસે નીચે હો બેહોશ.
ખબર ઉસકો ન જીસમેં ને હસકીછી, પડાથા તખત નીચે બે ખુદીથી.
મગર દીલ હોસ ખાતાથા લઈકા, કહેથે ફટ ગયા તખતા ઝતીંકા.
ગરઝ જબ દેરમેં આયા છરા હોશ, તો બેઠા તખીતપર હોકર ફરાસોશ.
તો કયા હે દેખતા વો આંખ ઉઠાકર, ખડે હુએં સામનેં સાકીયે કવસર.
જનાંબે તુરતુઝાકોં દેખ ઉસનેં, લગાયું હસકે વો બદબખત કેહનેં.
વો આયા ધર મેંરે જીસકી સદામેં, રહુંથા જુસતજુમેં રહામેં.
લગા કેહનેં બુતોંકો સરઝુકાકર, કે તુમકો કયું ન પુજુંમેં સરાસર.
કે તુમનેં વો મેંરા દુશમન બુલાયા, બુલાકર યું બલા અનદર ફસાયા.
યે કેહકર ફીર પુકારા શો કરકે, મેંરે તીનોં પહલવાં આવ તનકે.
સીપાનેં તીનથે ઊસકે પહલવાં, બુલાકર યું કહા ઉસકો ઈલીઆં.
ગરઝ શેક એક શેહર ઉનકો દીયાથા, બડા સરદાર ઉને ઉસનેં કાયાથા,
થા ઇનતીનોંમેં એકકા નાંમ શમરાત, કે લડનાથા અકેલા લાખકે સાત.
રખાથા રૂસરેકા નાંમ ફરતાસ, બોહોત થી ફોજ ઉસ મલ ઉનકે પાસ.
કહું કયા તીસયે કા નાંમ તેહવર, ઉસે મરદુર વો કેહતાથા તેહવર.
લીખાહે તીન લાખ અન્સારકે સાત, લડે તનહાથા વો તેહુર બદઝાત.
કહા તીનોંકો પાસ અમને બુલાકર, કે ઇસકો જાનતેહો અય બીરાદર.
કરો કુકગોર ઇસદમ ધયાન કેરકર, ખડા હે સામનેં જો સખસ આકર.
અઝીઝો યે ઝબરદસતે જહાંહે, બડાં યે પેહલવાં જંગગી જવાંહ.
અલીહે નાંમ ઈસકા અય અઝીઝાં, હમારી ફોજકાહે દુશમને જાં.
તસલલુત કરકે સબરૂએ ઝમીંપર, ઝમીંકે નીચે અબ આયાહે સફદર.
પુહી હેદર યેહે જીસકી હે શમશીર, પકડલે જંગમેં ફીર હોન કુઝ દેદ.
પહલવાંને જહાંકો કરકે કુચતા, લગાએ સરકશોંકે ઇસનેં પુશતાં.
ઇહીને ઝુલ હીમાર ઓર અલકમરકો, સલાસત ઓર ઉમર અનતર સકરકો.
બઝરબે તેગ ઉનકો ઘર ખપાયા, સફે હસતીસે શર ઉનકા ઉડાયા.
જો હુએં રૂએ ઝમીંપર બુત પરસતાં, ન છોડી એકકે બીજી સમમેં જાં.
ફીર આખીર ઈન બુતોંકો તોંડ કર સર, કીસે મયદાંન બુત ખાનેં સરાસર.
ગરઝ કરકે તસલલુત સબ જહાંકા, કીય હે કસદ અબ ઇસને યહાંકા.
શોહમમદને અબ ઇસકો ભેજા હે યાં, કે આકર હમકો ભી કરલે મુસલમાં.

ભલા અબ હમમે કયાયે લડસકેગા, લડાઇ કયા જીનોંસે કર સકેગા.
ઊફ્રહે ફ્રોજ યે નવલખ હઝારાં, ન તનહાં ઇફ્રહે એક ઈનસાં,
યેહી તુજકો અઝીઝો આઝુરથી, હમેશાં ઈસકી મુજકો જુસતજુથી.
તમનનાં થી સો વો મેરી બર આઇ, હે અબ વો કઓનસા તુમમે સીપાહી.
બસ અબ તીનો મેં સે તુમ એક જાઓ, મેરે આગે ઉસે ઝીનદાલે આઓ.
ગરઝ સુનકર યે બાત ઇસ બેહયાસે, લઇને રઅદ મરદક પુર જફાસે.
ઉઠા તેહુર બસહો કરકે તઇયાર, ઈરાદા જંગકા કર દીલમેં ખુંખાર.
લડાઇકે સભી હતીયાર તનપર, જડે ઉસ બદ લઇને જલદ લેકર.
થા સીતતર ગછકા તન ઉસબે હયાકા, લઈ તયહુર મરદક પુર જફાકા.
હુવા એક અઝદહે પર જલદ અસવાર, બજાએ કોડે કે લે હાથમેં માર.
ચલા સુએ જકોંબે મુરતુઝાઇ, ખુદાકી શરમ કુછ ઇસકો ન આઈ.
ગયા જબ સામનેં વો શાહે દીકે, શહે મરદાં અમીરૂલ મુતીસાક.
પહલવાં હું મેરા હે નાંમ તયહુર, મેં ચીને ચીનકાહું શાહ મસતુર.
બોહોતહે ફ્રોજ મેરે સાથ જંગગી, નહીં જીનકો લડાઇસે દરંગગી.
સવાલહે તુમસે મેરા શાહે મરદાં, કે આનાં આપકા કયું કર હુવા યાં.
નપટ યે ચાહ પુર આફ્રત બલાહે, યહાં ઇંનસાંનકાં તો દખલ કયા હે.
મગર તુમને યે કયા જાદુ ચલાયા, તને તનહા જો ઈસજા આપ આયા.
નહીં તુમકીન હમાને આગે ઈંનસાં, અગર આવે તો લેકર જાએ ફીરજાં.
વલેકીન ગોરમેં તુમને યહાં આ, ફસાયા આપકો નાહકહે ઈસજા.
કે મતલબ આજે મેરે દીલકા નીકલા, પહલવાને જહાંકા લુંગા બદલા.
ઈવઝ જબતક ન ઉનકા તુમસે લુંગા, કદમ હટકર ન પીછે મેં ધરૂંગા.
નલે તુ નામ ફીર લડનેંકા ઝીનહાર, ચખાદું અબ તુજેહગો તેગે ખુંખાર.
દગાદીહે બોહોત તુમને જહાંકો, બચાલે અબ ભલા તુ અપની જાંકો.
યે તબ સુનકર અલીયે તુર તુઝાનેં, કહા ઉસસે શહે હરદો સરાનેં.
કે અય નામરદ કયા કુદરતહે તેરી, જો તું કરતાહે યાં ઇતની દીલેરી.
ન કરયે શીરકકી બાતેં લઈ તું, ખુદાકે ભેદસે વાકીફ નહીં તું.
જીસે ચાહે વો દેવે આપ નુસરત, મગર અબ તુ લઈ પાવેગા ખીફ્રત.
શો એસી ઝાત પાકે કીબરીયાહે, તકરબુરકી વહાં ફ્રોરન સઝાહે.
કહા હઝરત નેં જબ યે ઉસ લઇંકો, અસર કુચ નાં હુવા બદયકીંકો.
વલેકીન ઇસકદર જલકર હુવા સીયાહ, કે તનસે ઉસકે નીકલે શોલે નાંગાહ.
ગરઝ મરદુદને જબ જોશ ખાયા, ચઢાકર નાંક બસ ખાંઢા ઉઠાયા.
કીયા હીમલા શહે દુનયાંવદીંગર, મોહમમદ મુસતફાકે જાનશીપર.
વલેકીન જીસઘડી ઉસબે હયાંનેં, કીયાથા હીમલા મરદક પુર જફાનેં.
થી આંખ ઓર મુપર ઉસકા ફીરફઇકે, નીકલતી આંગથી ઉસ બદયકી કે.
કે ચાહીયે થા જેસે વો લઈ વાર, અલમકર તેગકો શાહે ખબરદાર,

જડી ગરદનપે ઊસકી બાસફાઈ, ગીરા લગતે હી ફીર જુરઅતન આઈ.
કદમતે પરગીરાથા સરતો જાકર, બદન તડપેથા ખાપુસતરકે ઉપર.
કરીથી સરવતનમેં યું જુદાઈ, ખબર ઉસ સરકી ફીર તનને નપાઈ.
સીપાને ઉસકો દેખા જો મરાવો, યે ખાકર તેગે ઝરએ મુરતુઝાવો.
જહનનમકો ગયા તેહયુર બદઝાત, લગેવો ગુલ મસાને મ લકે સબહાત.
સરોંપર ખાક લોગોંને ઉડાઈ, કીસીને હાય વાવેલા મચાઇ.
ગરછ જાતે રહે વાં દોશ સબકે, જો વારે શાહ યે દેખે ગઝબકે.
લઇને પુર તહુરકી ફોજ યકબાર, વલીહકને કીયે સબ દમમેં કીરનાર.
એ બાકી એકકે ભી જીસમમેં જાં, ન છોડી શેરે હકને બસ ઊસી આં.
ખબર તેહયુરકી જબર અદકે પાસ, ગઈ વો હો ગયા જીને શે બે આસ.
ગરઝ રઅદે સીતમગરને ઉસી, ખુલા ફરતાસ ફીર અપનાં પહલવાં,
ખુલાકર યું કહા ફરતાસ નાંની, હુઇ તેહયુરકીછે ઝીનદીગાની.
બડા જંગગી પહલવાં ઘર ખચાય, યે કયસા શેર ઈસ જંગલમેં આયા.
મુજેહ જીને કીહે અબ આસ છુટી, મગર તેહયુર કે મરનેં સે ટુટી.
સો અબ તેરે સીવા કીસીકો કરૂં મે, રવાં સુએ બગા કીસકો કરૂં મેં.
યેહી લાઝીમહે તુજકો જલદતરજા, સરે શેરે ખુદા તુ કાટકર લા.
સીવા ઉસકો અગર ઝીનદાલે આવે, બોહોતસા આજતુ ઈનઆમ પાવે.
યેહી કરતાહું કોલ અબ હોતુ ઓગાહ, વહી કરદુંગા તુજકો ચીનકા શાહ.
મગર લાવે પરડ જો આગે મેરે, તો યાવર તાલે હોવેં દમમેં તેરે.
યે સુનકર વો લઇ કાં હુકમ મરદુદ, ચલા સુએ અલી ખુદદોંને નાબુદ.
સજાકર જીસમપર સબ અપનેં હતીયાર, હુવા એક અઝદહે પર જલદ અસવાર.
થા દોદો ગઝકા કદ ઉસ બેહુથાકા, લઈ ફરનાસ મરદક પુર જલાકા.
ગરઝ વો રૂબરૂ હઝરતકે આયા, બોહોતસીફોજ અપને સાથ લાયા.
લગાયું કેહને અય શાહે ખુશાઇકબાલ, સુનોં યે ગોરસે તુમ મેંરા અહવાલ.
પહલવાં હું મેરાહે નાંમ ફરતાસ, બશ અબતુમ ઝીનદગીં કી છોડદો આસ
તીસર ઓર શમકા મેં બાદશાહ હું, મગર તનહુરકામેં દાદખા હું.
કહો યે સુજસે ઈસદમ શાહે મફદર, હુયા કયું કર ગુઝર તેરા યહાંપર.
કીસકો રાસતાહે તુંને પાગા, જો ઇસ ચાહે બલામેં આપ આયા.
યે કયા જાદુથા તેરે સાય ઈસદમ, ચલા આયા કુએમેં શાદો ખુરરમ.
નહીં તાકતહે આદમકી યે ભાઈ, જો આંયા જાન ઉસને યા ગવાઈ.
હમેં હે યાદુ સબસે ઝાદા, સો અબ જાદુકો તેરે દર ખપાઉં.
સો અબ તમહુરકા લું તુમસે બદલા, તુ કયા જાનેં ગા મેં થા ઘરસે નીકલા.
યે તુ મત જાનીયો દીલમેં ગુમાં અબ, કે બચ જાવેગી ઈસસે મેરી જાં અબ.
કહાં હઅં વો રૂહોંકા ઓર તેસે યાર, કે જીનકે ઝોર પર પકડે થા તલવાર.
તુ કેહલા તાહે દુનયામેં બડા શેર, સો અબ તલવાર કરતા હું તેરી ઝેર.

કસમમેં વતકી ઇસવકત ખાકર, કહુંહું બાત તેરે હકમે બેહતર.
ચલે જો બાદશાહકે તુમહારે, અભી યાવર હોં બસ તાલે તુમહારે.
કહા માને અગર મેરા તુ ઈસદમ, રહેગા બપંહમેંશા શાદો ખુરરમ.
બીલાશક જાનલે સા જહાંમેં, ફીરાકર શોકશે સારે જહાંમેં.
સમજ ઇસબાતકો હો સાથ મેરે, ચલુંલે બાદશા યે સાથ તેરે.
યે સુન ઉસજીનકી બાતેં શાહ બોલે, કે અય મરદક કહી કયા બાત તુનેં.
ગરઝ ફરમાયા મું શેહને લઈ કો, કે તુ સમઝાહે કયા ઉસ બદયકીંકો.
ઠહે હે બાદશા તું જીસકો અપનાં, સમજ તે હઐંગેદુ હમ ઉસકો અપના.
લોહે રઅદે લઇ મરદુદ કાફીર, ઉસે કયા તુ સમજતા હે સીતમગર.
જતાતાહે ખુદીકયું અપની અયખર, ખુદાકે ખોફસે તુજકો નહી કર.
સો દેખ ઈસદમ તુજેહઅઝફરીઝલેકાદર, કરૂં હું તેગ નીચે તુજકો અય ખર
મગર ઈસદમ જો તુ ઈમાનલાવે, અમન તેગે અલીસે આજપાવે.
ખુદા રાઝીહો ફીર તુજસે સરાસર, તીલે યાકુતકા ફીરદો સમેં ઘર.
નહીતો કરતાહું તુજકોભી ફીનનાર, અઝાબોમેં રહેગાતું ગીરફતાર.
અઝીઝો સુનકે હઝરત સે લઈકો, ચડા ગુસસા વહીં ઊસ બદ યકીં કો.
ચબા દાતોંકો ઓર ફીરતેશ ખાકર, કીયા હીમલા અલીએ મુરતુઝાપર.
લઈકાવાર રદકર શાહે દીને, કીયા હીમલા નબીકે જાનશીં.
કમર મેં તેગ ઢગસે લગાઈ, યે બોલાવો ઝડે દસતે સફામે.
વલેકીન યે નજાનાં ઉસને ઝીનહાર, નીકલ અપની કમરસે હો ગઈ પાર.
મીસાલે કકડી દો ટુકડે હુવા ખર, ગીરા જાકર સકરમેં બનગયા ઘર.
કમર પર તેગ ખા આખીરકો ફરતાસ, જહનનમમેં ગયા તયહુર કે પાસ.
રફીકોને લઇકા દેખકર હાલ, લગે સરપીટનેં મુઝીબદ અફઆલ.
કદમ આગે ધરાફીર જીસલઈ ને, ઉસીકો ઝુલફીકારે શાહે દીનેં.
સમજ કર ઉનકો યે હે અપનાં ચોરંગ, કીયા લાચર એસા સબ હુવે દંગ.
ગરઝ લશકર દમમેં ઉસલઇ કે, કીયા નાંબુદ મરદક બદ યકીંકે.
હુઇ ફરતા સકી જબ યું સફાઈ, પડી જબ રઅદ પદ ઝીયાકા તબાહી.
જો દેખી ઝરબ દસતે મુરતુગાકી, હુઇ હાલત બુરી ઊસ બેહયાકી.
પહલવાં તીસરાથા નામ શમરાત, બુલાયા દઅરનેં ઉસકો કીસી હાત.
જુંહી શમરાત આયા રઅદકે પાસ, કહા યે રઅદને હોકરકે બે આસ.
લગાયું કેહને અય મરદે પહલવાં, નીહાયતહી હુવા દીલ આજ હેરાં.
ખડાહે યે જો શખસ ઇસને ઇસીદમ, કીયે ફરતાસ ઓર તયહુર બેદમ.
બડે જંગગી પલવાં વરખપાએ, સફે હસતીસે વરક ઉનકે ઉડાએ.
ઉનોંહ કે કતલસે ઇંસદમ બીરાદર, પડા જીનાંહે અબમુશકીલ સરાસર.
ખીજા લતરો અજબ હાલત હુઇ હે, દીખાનાં મુંકા લાઝીમ અબ નહીં હે.
મગર મેં તુજકો ઇસ્ખાતીર બુલાયા, કે તુજકો બારહામેં આઝમાયા.

પહેલવાં કઓન હે તેરે બરાબર, તુહી મેદાનમેં અબજા બીરાદર.
લે ઉનકા બદલા જોકર જલદતર યાર, નહીં હે કોઇ તુજબીર મેરા ગરમખાર.
વલેકીન કરતાહું તુજસે યે ઇકરાર, અગર અનજામ હોવે તુજસે અયસાર.
કે યાને સર અલીયે મુરતુઝાકા, લે આવે કાટકર શેરે ખુદાકા.
તો તુજકો ખુબસા ઇનામ દુંગા, વીલાયત ચીનકા સુલતાં કરૂંગા.
ગરઝ સુનકર યે રઅદે જીનસે એકબાર, હુવા મેંદાનકો શીમરાત તઈયાર.
ચલા આખીર તરફ સેરે ઇલાહી, જહેનનમકી હવા ખુશ ઉસકો આઇ.
તન ઉપર જંગકે હતીયાર જડકર, ઓર ગનડે કે ઊપર જલદ ચડકર.
અજબ આમદ લઇ શીમરાત કીથી, વે દીનથા ગોયા આમદ રાતકીથી થી.
મીસાલે કોહ જબ મયદામેં આયા, ઠહરકર શાહે દીંકો યું સુનાંયા.
કે યા હેદર મેં હું જંગગી પેહલવાં, કે હું મે રૂમકે તખેતેકા સુલતાં.
મેરા શીમરાત બયરંગ નામ હેગા, તુમી સે વડકે મેંરા નામ હેગા.
જુહીં ફરતાસ ઓર તય હુરકીજાં, ગવાંઇ આંનકર મેં મુફતમેં જાં.
સો ઉનકા બદલામેં લુંગા યહાં સબ, ગઝો યાં આનેકા દુંયાં તુજેહ અબ.
પીયું પાની લઓરમેં ખાનાં ખાઊં, ન તુમકો જબતલકમેં ઘરખપાઉં.
યે સુનકરકે જનાંબે મુરતુઝાને, યે ફરમાયા ઉસે શેરે ખુદાને.
કે અય મુઝીનકર ઇતના તકબબુર, તેરા ભી અબ મીડાતાહું તકબબુર.
તુજેહ ફરતાસ ઓર તયહુરકે પાસ, હું પોંહચાતા તુ ઉનસે બે આસ.
ખુદાકીબાત કયા કરતાહે બડકર, જો તું માલીકકો ભુલાહે સરાસર.
સો અબ ઉસકા મઝા દેખેગા આખીર, કીયા તુને ખુદહી દોઝખમેં જાકર.
અગર તુ કુફરસે અબ બાઝઆવે, નફા કવનેંનમેં વલલાહ પાવે.
ખુદા ખુયહોવે તુજસે હમહોં રાઝી, દો આલમમેં હો તેરી સરફરાઝી.
સુનીથે બાત જબ શાહે ઝમનસે, લગી આતીશ નીકળને ઉસકે તનસે,
ચુરઝ હફતાદ મનકા શાહે દીપર, લગાયા ઝોરસે તીવરી ચઢા દર.
કીકા વો વાર રદ શેરે ખુદાને, વો ખીચી તેગ શાહે અવલીયાને.
જડી યું સરપે અઝદસતે સફાઇ, કે દો ઝખ ઉસકી ઝીંપર આપ આઇ.
લગી જબ ઉંસ અદુકે તેગ કારી, ગીરા યે કેહકે વો મલઉન નારી.
ઝહે દસતે સફાઈ અઝ અલી શેર, રહે તેરી હમેશા તેઝ શમશેર.
બઝરબે શાહેકી દોટુકડે હોકર, ગયાં દોઝખમેં આખીર જલ્દ વો ખર.
લઇકા શાહને જબ સર ઉડાયા, ફીર ઉસકી ફોજસે હર એક આયા.
ગરઝ દમમેં રફીકોંકો લઇ કે, કીયા નાબુદ મરદક બે યકીંકે.
ખબર યે રઅદને જીસવકત પાઇ, અજબ તરહેકી વાવેલા મચાઈ.
લગા સર પીટને ઓર ખાક ઉડાને, કહેથા ખોદીયા શેરે ખુદાને.
સીપાહે જીનનીયાંમેં થા મચાસોર, કીયામત કાસાથા ઉપર બધા તોરે.
અઝીઝો એહદેથા એક ફરઝંદ, જુદા ઊસકો નકરતાથા વેહ હર ચંદ.

અહવાલ પીસરે-રઅદ નાંમ રાહીલકા.

નીહાયત શેકલસેં વો ખુબરૂથા, ફીદા ઉસપર ગરઝવો મુંબમુંથા.
રખારા નાંમ રાહીલ ઇસ જવાંકા, વો શેહજાદાથા કોમેં જીનનીયાંકા.
નવા સાથા જોવો શાહે પરીકા, કીસે દાવાથા ઉસકી હમ સરીકા.
પરી ઝાદા વો સુરતમેં પરીથા, સદા રઅદ ઉંસકી કરતા રીલબરીથા.
ગરઝ માં બાપકા લશતેજીગરથા, ઓર અપને દાદાકા નુરે નઝરથા.
એક આલમ ઇશક રખતા ઉસ ઉપર, ફીદા જાન અપની કરતેથી ઊસપર.
ઊસે ઇસને બુલાકર યું કહાપાસ, કે અય બેટા નહીં જીનેકી અબ આસ.
પહલવાંથે જો લશકરમેં હમારે, ગએ ઇસિ શેરકે હાતા સે મારે.
ઉનીં કે ઝોરપર કરતાથા મે રાજ, સો વો ઊસને મીલાએ ખાકમેં આજ.
નઝર આતાહે બદઅનજામ ઈસદમ, બીગડતાહે મેરાયે કામ ઈસદમ,
સો તુજસે ઈસલીયે કેહતાહુંયે બાત, કે તેરી જંગકે દેખે હેં મેં હાત.
શો ઝાલીમહે યે તુજકો અબ મેંરીજાં, કે જાકર રૂબરૂ ઉસકે ઈસી આં.
શુજાઅતસે નસબકર ઊસપે તલવાર, અભી મયદાંકો જાસે ઓર ઉંપે માર.
નહીં કરનીં મુનાંસીબ દેર ઈસદમ, બીલાશક હમકો થે કરદેગા બેદમ.
ન કુછ દીલ બીચ અપને ખોફ કરનાં, મીસાલે શેરે નર તુ ઉંસસે લડનાં.
કુમકકો તેરી મેં ભી આરહાહું, સલાહે જંગ અબ મંગવારહાહું.
કરોગે ઈસઘડી એકદમકી જો દેર, બીલાશક યે કરેગા ઝેરે શમશેર.
કરેગા આંનુમેં બેજાન યું જાન, મેરે કેહંકો લાઝીમહે કે તુમાન.
યે સુનકર બાપસે રાહીલ આખીર, મગાયા અસપે સેહરી અપનાં કેહકર.
ફીર અપને ઇસને સબ હતીયાર લેકર, સજા જીસમપર અપને સરાસર.
ગરઝ તઇયારહો મેંદાંમેં આયા, વલીયે હકકો યું હસકર સુનાયા.
કે ઈસ ચાહે બલા ઓર પુર સીતમમેં, ગુઝર કયુંકર હુવા બે રલ અલમમેં.
બડી ઇસવકતહે વલલા દીલેરી, ઝહે હીમમત ચહે જુરઅત યે તેરી.
સુનો અય શાહેદીં ઇસજા ગર અનજાન, જો આવે ઉંસકો જાનોં દુશમને જાન.
ન છોડંગે ઊસે ઝીનહાર, ઝીનહાર, વલે કીન હેં તુમ્હારે આગે લાચાર.
સો મેરે પેહલવાંથે તીન નાંમી, કીયે હેં અપને વો સબ તમામી.
વો મેરે રૂબરૂથી કયા હકીકત, મેરે આગે થી ઉનકી પસત હીમમત.
ઇરાદાહે મેરા યે તુમસે યાશાહ, ઈવિઝ લું ઈસ ઘડી મેં તુમસે દીલખાહ.
વલેકીન જંગસે પેહલે મેરા કાલ, સુનોં યે ગોરસે અબ મેરા અહવાલ.
મેરા હે નાંમ રાહીલ અય દીલાવર, પીસરહું રઅદ જીનનીકા મુકરરર.
મેરી મા દુખતરે શાહે પરીહે, કીસીકો મુજલે યાં કબ હમસરીહે.
સુએ રાહીલ હેઝરત ને નઝરકી, નઝર સુરત પડી શમશો કમરકી.
ધરાથા તાજ એક સરપર ઝેરીકા, ઓર ઊસપર એક આલમથા પરીકા.
કમર બસતા મુરસસાથા સરાસર, બહારે ભુસનથી ઊસપર અજબતર.

અગર ઈનસાન હેગે ઉસકી સુરત,
ફીદા ઉસપરકરે જાં અપની સો બાર,
નઝર આતીથી સુરત ઉંસકી જીસકો,
ગરઝ ફીર શેહકો રાહીલને પુકારા,
ખબરદાર હોકે અબમેં ઓરહાહું,
યેહી કેહકરકે ઓર ઘોડા ઊઠાકર,
અમલકર તેગ જયસે શાહેદીંપર,
શહે મરદાંને તબ કુછ સોચકર બાત,
ફીરા કર ગરદ અપને કાઇ બાર,
કે અય રાહીમ અગરહે જાન પયારી,
યમી ઉપર અભી મારૂં પટકકર,
મુસલમાંહો અગર ઇસવકત અયયાર,
ઝરાતો રહમ તુ કર અપને ઉપર,
તુજ ઊપર પયારસા આતાહે મુજકો,
પીદરકા સર તેરે અબમેં કલમ કર,
તેરે સર તાજ શાહીકા ધરૂંગા,
અગર હોગા મુસલમાં અયબીરાદર,
બેહીશત અનદર મકાં તુજકો મીલેગા,
યે સુનકરકે હુવા રાહીલ મુસલમાં,
હુવા કલમેસે આખીર વો સરઅફરાઝ,
ગરઝ ઉસકો અમાં દેકર શહેદીં,
યે ખુશ હોકર ઉસે શેહને સુનાંયા,
બચાતુ ઝુલફીકરે જાં સીતાંસે,
ન કીજે દીલમે કુછ વીસવાસ ઝીનહાર,
ખુદાકે ફસુલસે લાઝીમહે દેખઅબ,
ગ્રકબખુરકી સઝા ઉનકો યખાઊ,
દમાગ ઉનકા મેં બરલાઊંઝ શમશીર,
હુવા રાહીલ બેશુદ્ધ ખુશ શાહે દીંસે,
મગર અધની ઝબાંસે શુકર પયહમ,
કહેથા હરઘડી યે અઝ દીલો જાં,
બલુતકે આંજનાં બે સુરતુઝાઈ,
નીકાલા કુફરમે હે મુજકો ઇસદમ,
ઇધર યે શુકર કરતાથા ખુદાકા,
ગનાં બેટાહુવા દીલસે મુસલમાં,
મોહબબત શેહકી ઉંસકો હોગઈ હે,

ન ભુલ દીલસે ઉસકો તા કીયામત.
કે થા વો ખુબરૂયોં મેં નમુદાર.
દીલ અપને મેં જગેહ દેતાથા ઉસકો,
કીધરહે ધયાન યા હઝરત તુમારા.
મઝા ઝરબ અપનીકા દીખલા રહાહું.
કીયા હીમલા શાહે હરદો સરાપર.
કીયા ચાહેથા વો હીમલા દીલાવર.
ઉઠાકર અસપ સે ફીર કુછ કહીબાત.
લગે ફરમાને યે રાહીલકો સરદાર.
તો કેહ કલમાં નહીં તા તેગ મારી.
ક જાં જાતી રહેગી ચુર હોકર.
બચાતાહું તુજેહ અય મરદ હુશયાર.
જલે મત આતીશે દોઝખકે અનદર.
મેં ઇસ ખાતીર યે સમઝાતાહું તુજકો.
બીઠાતાહું તુજેહ ઇસ તખત ઊપર.
તુ જીકો યાંકા મેં સુલતાં કરૂંગા.
ખુદા ગુશ તુજસે હોવેગા સરાસર.
નમાનેગા તો દોઝખમેં જલેગા.
બસીદકે દીલ વો લાથા ઉપતે ઇમાં.
હુવા કવનેનમેં અઝહદવો મુમતાઝ.
લગે ફરમાને ઉંસકે હકમેં તહસીં.
કે અય રાહીલ જો તુ ઇમાન લાયા.
અમન પાઇહે તેગે દીલ સીતાંસે.
ગીરોહે જીનનીયાંસે મરદ હુશયાર.
કીયે તેહ તેગ મેને જીનનીયાં સબ.
ઝ ઇમદાદે ખુદા સબધર અપાઊ.
કીયે અપને દો ભુગતે કોમે બે પીર.
ગયા વો બેટ બાસીદકો યકીં સે.
અદા કરતાથા દીલસે હકકા હરદમ.
કે અય ખાલીક તેરી કુદરતકે કુરબાં.
હુઇ કોનેનમેં મુશકી કુશાઈ,
કીયા દીને મોહમમદસે મુકરરમ.
હુઈ જબર અદપદ યેબાત હુવયદા.
મોહમમદ મુસતફાપર લાયા ઇમાં.
અસર ઉંનકી નસીહત કર ગઇ હે.

યે સુનકર રઅદને શોરોકુગાંકી, મોહબબત ઉંસકી મેં આહો પુગાંકી.
વગારોને ફીર આખીર જલજલાકર, ગીરાલો તખત નીચે ભુલભુલાકર.
કહેથા પીટસર ગાહે વો નાંરી, કે બેટા હો ગયા મુજસે ફરારી;
મુજેહ કયું ખોદીયા અયજાન તુંને, લીયા કયું કેહનાં શેહકા માન તુંને.
યે કયસી કર ગયા મુજસે મેરીજાં, હુવા કીસવાસતે વાં તુ મુસલમાં,
ભરોસાથા તેરા મુજકો નીહાયત, સો અબમેં કયા કરૂં આઇ કીયામત.
જો તુંને યું મુજેહ દીલસે ભુલાયા, તો મેંને હાત જીનેસે ઉઠાયા;
ફીયા વો કામ તુને અય કડે દીલ, કે છોડ અપને અઝીઝોં કો ગયા મીલ.
સો અબદીલમેં ખીયાલ આતાહે ઈસહાં, કે પેહલે મેં હું તેરા દુશમને જાં;
મઝા ઈસ દીનકા તુજકો દીખાઊં, કે તરે તનસે આકર સર ઉડાઊ.
વલેકીન કયા કરૂં હું ઈસસે ન ચાર, જો હોનાંથા હુવા અબ હો ચુકા કાર;
બોહોતસી અલગરઝ ઝારી બુકાકાર, કહાયે ફોજકો અપની બુલાકર.
કે અય યારો અલીય મુરતુઝાકા, લે આવે કાટસર શેરે ખુદાકા.
તરફદારી ન કુછ ઈસવકત કરનાં, બીગડના વાર ઉસપર મીલકે કરનાં.
બન આવે જીસતરે તુમસે અઝીઝાં, પકડ લાવો મેરે પાસ અય રફીકાં.
યે સુનકર ઉસ લઈકા હાલ બે પીર, ચલે લે હાતમેં તલવાર ઓર તીર;
જો થી વાંફોજ સબ નવલખ હઝારાં, ઝુકી એક મરતબા બર શાહે મરદાં.
ગીરે હરસીતમસે આ શાપે દીંપર, મોહમમદકે અખી રોશન જબીંપર.
પહાડોંકી તરે જબ આગીરે ખર, અધેરા હો ગયા ઉસજા સરાસર,
કીયા મીલકરકે સબને ઈસકદર ગુલ, કે પોંહચા અસમાંપર સોર બીકફકુલ.
હુઇ લરઝાં ઝમીપર ગુલ મચાયા, કદસ ગાવે ઝમીંકા ડગ મગાયા.
લગે રાહીલકો ફરમાને હઝરત, કે અય રાહીલ હીરાસાં હોજીયો મત.
ન ઉનકે ગુસ્સે તુ ઇસવકત ડરના, ન કુછ અનદેશા અપને દીલમેં કરના.
ખુદાકે ફઝલેસે તુ દેખ ઈસદમ, કીયા કતલ ઉનકા રેહ તુ દીલમેં ખુરરમ.
ફતહદે મુજકો ખાલીક હરજગેહપર, અતા કરતા હે તુ કુછ ખોફ મતકર;
સો સર અઝ એકકા તનપર ન છોડુ, મરે જબતક નયે મુકો ન મોડુ,
ગરઝ યે કેહકે પડ તકફીર શેહને, વહીં ફીર ખીચકર શમશીર શેહને;
કીયા હીમલા અદુએ બેનશાંપર, ચલી વો તેગ વાં ઈન બદ ગુમાંપર.
નથી ઇસતે ગસે રગઅત કીસુસે, મગર ન આતીશે કોમે અદુસે,
કીયા હીમલા હુવે વો સબ શીકારાં, કીયા ઇસ તેગને લોહેકા બારાં.
ચમક જાતીથી મીસલે બરક હરઆં, કટે થા વાં અદુકા હરખ હરઆં.
અજબ ઇસતેગકા પાનીથા વલ્લાહ, પીયા જીસને કહા સુબહાનઅલાહ.
ઇધર ચમકી વો તેગે બરક આગીં, ઉધર દુશમન વો સબ કરતેથે તેહેસીં.
બોહોત ઇસ બરકકી ગરમીસે જલકર, ગીરે બર ખાક કહે અફસોસ મલકર.
કોઇ તડપાથા મીસલે મુરગ બીસમીલ, લગીથી ઝરબ જીસકે સેહકી કાતીલ.

ઝરા યારો યહાંસે ગોર કીજો, કે ઈસજા મુતતફી કહો દાદ દીજો.
બશરસે ભી કભી અયસી, હુઈ હે, અલીયે મુરતુઝા શેરે વલી હે,
તને તનહા ઈધરથે શાહે સફદર, ઉધરથે જંગપર નવલખ સીતમગર.
લીખાથા થે લઈ નવલખ હઝારાં, થે સબ શોલા ફીશાં જંગગી સવારાં.
કોઈ નાંગોપે ઓર ગનડે પે અસવાર, કીસને પીલ અપનાં કરકે અસવાર;
ચડે થે સબ જનાંબે મુરતુઝાપર, વલીયે હક વઝીયે મુસતફાપર.
અઝીઝો સબ લઈ અતીશફીશાંથે, બીલાશક સબ અદુ જાદુગરાંથે;
સભોં પાસ આગકી હતીયાર વાંથે, ગરઝ ઇસતેગસે માયુસ જાંથે.
સો ઉનકો ઇસ તરે વો તેગ ખુંખાર, ગીરા તીથી કલમ કર ઉનકોએકબાર.
કે જું બરગે શજર હાએ જહાંકે, ઝમીં ઉપર ગીરે મારે ખીઝાંકે.
ચલેથા શેહકા જબ દસતે સફાઇ, અજલ આદાકો દેવેથી દીખાઇ;
અગર ચેથી નીહાયત ઉનકી કસરત, મગર મલતેથે દસ્ત અઝરૂએ હઝરત.
ન બન આતીથી કુછ ઊસકોમ સેવાં, બ જુઝ મરનેકે મુતલક અયઅઝીહાં.
અગરચે નુહ જેસા ઇસ જહાંપર, અથાંથા ઇશ જગેહ તુફાં સરાસર.
મગરવાં ઝુલફીકારે શાહે વાલા, વુહી જવહર રહીથી અપનાં દીખલા.
કભી બનકર નહંગ ઇન બદતરોંકો, નીગલ જાતીથી અપને દુશમનોં કો.
ગરઝ બે જાં અદુ હઝરતને દમમે, કીમે થે ઈસકદર બેરૂલ અલમમેં,
કે ઇનલાશોંકી કસરતસે બીયાબાં, હુવા હમવાર ઈસદરજે અઝીહાં.
હઝારોં લાશપર લાશેં પડીથીં, ન વીલ ધરનેકા જા બાકી રહીથી.
શુજાઅત કયા લીખું શાહે ઉમમકી, કરી જાતીહે છાતી અબ કલમકી.
કહાં હે ઇસકદર નાકત રકમકી, લડાઇ કયા લીખે બેરૂલ અલમકી.
વલેકીન મુખતેસાર કુછ વો લડાઇ. લીખેહે યે કલમ જોહો રહાઈ.
યેહી જુમલા હદીસોં મેં લીખાહે, કીતાબોંમે દેખા જાબજાહે.
કે સતરા રાતદીન બેરૂલ અલમમેં, લડે થે ઇસકદર યાહે અલમમેં.
નદી લોહુકી હરસુશે સરાસર, બહાઈ શાહે દીને અય બીરાદર.
કે ઇસ લોહુમેં કીતને ડુબ મરદુદ, હુવે વો અપની જાસે આપ નાબુદ.
મરેયે ઈસઘડી ઈસીમેં વો ખુંખાર, ન બનપડતીથી કુછ તબ હોકે લાચાર.
કહેં થે કયા કરેં ઇસવકત હમસે, ન કુછ હો સકતાહે બે વકત હમસે.
મુહીબબો રવનકે અરસે બંદો. વલીયે હક શાહે મરદાંને દી દો.
ન ફુરસત રાતદીનમેં એક દમભર, ઝરા હોતી નથી હઝરતકો વાંપ.
મગર વકતે નમાઝ ઊસ શાહકો વાં, જો હોતાથા રૂજુ આકર મુહીબબાં.
ઝમીં પર હાતમે ધરે તેગ હઝરત, વહીં હોતો થે મખગુ લે ઇબાદત.
ઉસીદમ અઝદહાએ તેગે હેદર, બ ગરદે શાહેદીં ફીરતી સરાસર.
રહેથી અઝદહેકી શકલ જબતક, નમાઝે હક અદા કરતે થે તબતક.
રખે થે હુકમેં ખાલીકસે હીફાઝત, કે તા કરલે વલીયે હક ઇબાદત.

ફરાગત પાચુકે થે જબકે હઝરત, તો ફીરહો જાતીથી વો તેગ ઝટપટ.
નમાઝ અનદર અઝીઝોં શાહે સફદર, જબ હોતે થે તો વો કોમેં સીતમગર.
કરે થે કસદ જબ કતલે શહેદીં, કરઝ એકબાર મીલકર કે વો બેદીં.
વોં જબ આતે થે હીમલા કરકે ખુંબાર, તો તેગે શાહેદીં હોકર ખબરદાર.
વહીં બન અઝદહા ઓર મું ખુલાકર, જલાદેતીથી આદાકો સરાસર.
જો બચ જાતે થે થે જલને સે બદ અખતર, નવો આસકતે શે આગે સીતમગર.
ગરઝ વો ભાગકર કેહતે થે મીલકર, નીગલયે હમકો જાએગી મુકરરર.
નમાઝ અનદર ભીવો આતા નહીહાત, કરેં કયા ઈસઘડી હયહાત હયહાત.
કહેં તેગ ઈસકો યા કેહરે ઇલાહી, હમારી કોમપર આફત યે આઈ.
જબ ઉસકો હાનસે રખતાહે યે શેર, તો હોવે અઝદહા વો તેગ સમશેર.
કહેં કયા અલગરઝ ઉસતેગકી બાત, હમારે હકમેં હે યે તો મકાફાત.
કીસી અવાં વો લગતાહી નહીંહાત, હમારે સરપે યે ટુટી હે આફાત.
ગરઝ કર મશેવીરત ઇન સબને એકબાર, ચલી રઅદ લઇ પર ફોજ કુફફાર.
કહા યું જાકે કયા બેઠ હે હુશયાર, વહાંતો સબકા આખીર હો ચુકાકાર.
હમારી ચલકેવાં ઇમદાદ કીજે, દુહાઈ હે દુહાઇ દાદ દીજે,
અગર એકદમ કરોગે દેર તુમય, બચેગી એકકી બીલકુલ નહીં જા.
લડે કયા ખાક એસે શેરે નરસે, મરે ગુસસેકી બસ નઝરસે.
બસ ઈસ ગુસસે સે યારો હે હમેં બાત, કેવો જો તેગહે ઉસ શાહકે હાત.
કહેં જાદુ ઉસે યા તેઝ શમશેર, તમામી ફોજકી ઉંસ તેગને ઝેર.
અજબહે કાટ ઉસકી ઓર સફોઇ, ઊધર ચમકી ઇધર જાં લબપે આઈ.
કઝારા હમમેં સે જીસકી નઝરવાં, પડી ઉસપર તો :વોંહે તેગે બુરરાં.
ચમકકર મીસલે બરક ઓર ઉસકી મુડકર, છીપી આખીર મીયાંપેં ફીરેજા આખર.
રહે સબ દેખતે ઓર કેહતે યે બાત, કે હે યે બરકયા મરગે મુફા જાતા.
બસ ઉસકી ઝરબકા તો હે યે આલમ, કહેં ઇસવકત કયા અહવાલ દરહમ.
કે જબ વકતે નમાઝ હોતીહે ઉસકા, કહેં કયા હમ નીહાયત કેહર હેગા.
ગરઝ લગ અપની રખ હઝરત ઝમીંપર, ઝુકા દેતે હે સર સજદે કે અનદર.
કે ફોરનહી વો તેગે શાહેવાલા, બ શકલે અઝદહા જુંનાંગકાલા.
બસાને કોહ તન હેતાહે ઉસકા, મીસાલે ગાર મું ખોલેહે અપનાં.
નીગલનેકો હમેં હોતાહે તઈયાર, હમારે પીછે વો દોડેહે હરબાર.
બસ ઇન શોલોંકી ગરમીસે નીહાંયત, હમારી ફોજપર આઈ કીયામત.
વો ઉનકા અઝદહા વાં પાસબાંહે, નીગેહબાને શહેદીં દીલવજાંહે.
ગરષ જાદુ હમારા શાહેદીંપર, નહી કુછકાર ગરહોતા ઝરા ભર.
બસ ઉનકા સેહર જાદુસે હમારે, હે ગાલીબ બીલયકીં આગે તુમ્હારે.
ફહાયે રઅદને તનહાહે વો તો, તુમહો નવલખ હઝારાં યે તો સોચો.

શીતાબ ઉસકો પકડલો અય અઝીઝો, મેરે પાસ મીલકે સબલે આવ ઉસકો.
કીસીને યે ન દેખાહોગા યારાં, કે આગે એકકે નવલખ હઝારાં.
હોં આજીઝ ઇસકદ યે કયા ગઝબહે, ખડા ઇસબાતકા મુજકો અજબહે.
કે સતરા રાતદીન તક અયસા દીનસાં, લડે લાખોંસે યુંહે અકલ હેરાં.
નખાનાં ઓર નપાની પીને દેવે, લડાઇ ઇસ તરેહકી કઊન લેવે.
અઝીઝો બાતયે હરગીઝ જહાંમેં, જહાંમેં ખલકે યે કોમોં મકાંમેં.
કીસીને આજતક દેખી ન હોગી, હુઇ હે ઇસ જહાંમેં ઓર ન હોગી.
યે કયા બે ઇજ્ઝતી નાં મરદમી હે, જો તુમકો ઇસકદર દેહશત હુઇ હે.
કરો હીમમત ઝરાઓર દીલ બઢાવો, મેરે આગે ઉસે ઝીનદા લે આવો.
ઝરા સોચો તો જીન આદમ સે કોઈ, ડરાહે આજતક લાંખોં સે કોઈ.
યે તીસપર એક તને તનહા ઇધરહે, કે લશરર લખહઝારાં યે ઇધર હે.
તુમેં ગેરત નહીં આતીહે ઇસ આંન, અરે બે ઇજ્ઝતો કુમેં વઇનાંન.
હમેશા તુજકો સબ ખલકત જહાંમેં, હસેંગે બેઠકર ખુરદો કલાંમે.
સુનેગા જો કોઇ ઇસ જંગકા અહવાલ, હર્સાહોગી તુમારી અય બદ અફ્આલ.
ગરઝ યે કેહકે ઉઠઠા તેશ ખાકર, મગાયા આપનાં ઘોડા ઉસને આખીર.
જીનોંકી થા જો પયદા ઇશકા ઘોડા, સુંનોં ઉસકા બયાં અબ મુજસે થોડા.
થીં આખેં ચારતો માથે કે ઉપર, સીતારા જીસતરેહ ચમકે ફલકપર.
કદમથે ચાર જેસે અસપકે પાઉં, જો તન દેખો તો બસહે ફીલકા સાંઉં.
થી સીસલે માય દુમ ઉસકી દો યારાં, યે પરભી ઉસકે યારો બે શુમારાં.
ઓર એક સીંગ ઉસકે ઉપર યું અયાંથા, નથા વો સીંગ બસ નોંકે સીનાંથા.
મીસાલે બરકથી રફતાર ઉસકી, હુઇથી ચાલસે નાંચાર ઉસકી.
ગરઝ અસવારહો ઉસપર સીતમગર, સુએ લશકર ચલા અપને બદ અખતર.
કહા યું આંનકર દેવે લઇને, ઇસ અપની ફોજસે ઉસ બદકીને.
કે લેયર સબસી પહ અપની ઇસીદમ, ગીરાવો આગ શેરે હકપે બાહમ.
જલાદો આગસે શેરે ખુદાકો, વલીયે હક અલીયે મુરતુઝાકો.
ધીર આઇ વો સીપા સબ સુએ હેદર, ઉઠે આતીશકે શોલે ઊસસે યકસર.
ઝમીંસે આસમાં તક શોલા બનકર, વો આએ શાહકી જાનીબ સરાસર.
ગરઝયે દેખતેહી શાહે મરદાં, અમલકર ઝુલફીકાર અપની ઉસીઆં.
કરી તબ આગે અપને શાહેદીંને, મોહમદ મુસતફાકે જાંનશીંને.
વહી ઊસ યેગસે યારો મુકરરર, નીકલકર સોલએ આતીશ સરાસર.
યે સુએ લશકરે ગુમરાહ હોકર, ઓર ઉનકી આગકો હમરાહ હોકર.
જલાયા જલકે વો લશકર જીનોંકા, ઉસીકી આગને લશકર ઉનોંકા.
જલેથે દસહઝાર અવવલ લઇનાં, ઝબરકે તેગ આં શાલે શહીદાં.
અધેરા હોગયા ઇસ ચાહકે અનદર, ધુવેં સે ઇન લઇ નોંકે સરાસર.

કુંવેં સે જબ ધુવાં વેં આસમાંપર, લગાજાને અઝીઝો ફીરતો આખર.
લગી આવાઝસી એક ઉંસસે આંને, કે સુન જીસકો દગા દીલ હોલખાને.
હુવા શોર ઈસકદર નાંરે લઈકા, ફટા જાતાથા સુનકર જીસકો સીનાં.
સીવા ઉસકે હઝારોં તબલ ઓર ઢોલ, બજાતે થે હુંવે કે બીચ બદકોલ.
ઝમમીં કાંપી ફલક જુમબશમેં આયા, ગરઝ સુવદા તબ કોં થર થરાયા.
અધેરા હોગયા રૂએ ઝમીંપર, કીયામતકા બધા સબતો આકર.
ધુવેં કો દેખકર હસરત કે વો પાંસ, લગે કેહને વો યું જીનેસે બે આસ.
કે યા હઝરત યે કયા ઈસરાર હેગા, કુંવેસે યે ધુવાં નીકલા હે કયસા.
કે શાયદ અબ હુંવે મેં શાહે દીંકો, લઈનોંને અમીરૂલ મોં મીનીકો.
જલાયા શેરકો ભી કરકે મઝલુમ, ધુવે સે અયસાહી હોતાહે મઆલુમ,
મુકરરર અબયેહી હોતા થકીં હે, કે કામ આયા શહે દુનયાં વદી હે.
ઝમીહેં કાંપતી ઈસ ગમેસે હઝરત, જીનોંકી શેરે હકપર હે યે બીદઅત.
તને તનહા હુંવેં મેં શાહથે બસ, હુવે શાયદ ગરોહે જીનસે બે બસ.
ઊનોને ગમમેં અબ શાયદ મલાયક, યે રોતે હેં જો ગુલ આતાહે યાં તક.
હુવાહે યે ગઝબ અય શાહે વાલા, કરો આગાહ મમકો જલદ ઈસજા.
કીયામત લાઇ ગર ઈસદમ જીનોંને, અલીયે મુરતુઝા કે મુદબીરોંને.
કીયા તેહ તેગ બસ ફીરકયાહે બાકી, નહીં જીનેકી હમકો આસ બાકી.
યે ફરમાને લગે સુનકર પયમબર, કે યાનો યે નલાવો તુમઝબાંપર.
કરો તોબાકે યે શેરે ખુદાહે, અલીયે મુરતુઝા મુશકીલ કુશાહે.
નહીં તાકતયે આતીશ મેં ઝરા ભર, કરે કુછભીં અસર શેરે ખુદાપર.
બનાંઇ હે વો હકને ઝાત આલી, કે રોઝે હશરહો દો જગકા વાલી.
સુનોં યારો જો હોવે હકકે ઊપર, જલાવે કયસે આતીશ ઉસકો યકસર.
અલીહે શેર હકહે હકકે ઊપર, અસર કયુંકર કરે આગ ઉસકે ઊપર.
વો હોગા સાકીયે કવસર હસરકો, સભોંકા હાદીઓ રેહબર હશરકો.
કીયામતમેં બીલાશક ઇસસે જાંનો, પડેગા વાસતા તુમ સચયે માનો.
અઝીઝો વો અલીહે શેરે મરદાં, રહે હકપર ફીદાહે અઝ દીલો જાં.
ભલાફીર આપમેં યે કયાહે તાકત, કરે જો કુછ અસર કયાહે લીયાકત.
કે ખુદ ડરતી હે વો આલી કહર સે, આલીકે યારો ગુસસેકી નઝર સે.
ખુદાસે નીત યેહી ઈસકી દુઆહે, તેરા આશાક જો યારબ મુરતુઝાહે.
રહે ઉસકા કરમ મુજપર ઈલાહી, કરે મેરીભી વો મુશકીલ કુશાઇ.
યે કેહકર ખોંફ કરતેથે અલીકા, બીલાશક દોસતો હકકે વલીકા.
મેરા કેહના અગર સચ તુમને જાનાં, ઝબાં ઉપર ન ફીર યે હરફ લાનાં.
જનાંબે મુસતફા યે કેહકે આખર, કુવે પર આએ સાથ અસહાબ લેકર.
જો પોંહચે ઇસ જગેહપર શાહ જાકર, તો સર અપનાં ઝુકા ઈસયેકે અનદર.

કીયા એક નાંરા શાહે અમબીયાને, બુલાકે દોશ મોહમદ મુસતફાને,
ખુરશ ઊસકા સુનાં શારે જહાંને, જહાં કયા માલીકે કોને મકાંને.
યે ફરમાયાથા હઝરતને અઝીઝાં, બ આવાઝે હઝીં ઉસદમ રફીકો.
કે અય જાનાંને મત તુરે ઈલાહી, તુમહારી કુછ ખબર અબતક નપાઇ.
કરો હાલઅપનેસે આગાહ ઇસદમ, કરો આવાંઝસે અબ મુજકો ખુરમ.
જુદાઈમેં અબી ઈસદહ તુમહારી, અજબ હાલત હુઇહે અબ હમારી.
સુની આવાઝ જબ શેરે ખુદાને, મોહમમદકી અલીયે મુરતુઝાને.
કહાયા શાફએ મેહશર પયમબર, ઝ ઈમરાદે ઇલાહીયાં સરાસર.
મેં ખુરરમ હુંટી અઝ ફઝલે ઇલાહી, મગર દરપેશહે મુજકો લડાઇ.
ઝ કોમે જીનનીયાં બે પીરનાંરી, હુઈહે ઇસકુંવેં મેં જંગ ભારી.
ન કુછ વીસવાસ દીલમેં અપને કરનાં, મેરી જાનીબસે બે અનદે શારેહનાં.
વલે તુમ અઝ ઝબાને પાક સેવાં, દુઆ કરને રહો યા શાહે ઝીશાં.
સીવા ઈસકે નહીં કુછ ડર ઝરાસા, બડા હે તુજકો ખાલીકકા ભરોસા.
હુવે ખુરરમ વશાદાં ફીર સરાસર, ગરઝ યે સબને વાં આવાઝ સુનકર.
કીયા સબને અદાસીજદા ખુદાકા, ઉસીદમ પાક ઝાતે કીબરીયાકા.
સુનોં સબ યાર ફીર હઝરતકી ગુફતાર, કીયે બે જાં બોહોત એકદમમેં ખુંખાર.
બહેથા હરતરફર વોહુ ઝમીંપર, કીયામત આઇહે કોમે લઈસુર.
પડે ફીરતેથે સબ ભાગે લઇવાં, બચાતે જાનકો અપની બદઈયાં.
યે લેકીન ભાગકર જાતેથે જીસજા, વો જાતે તેગલે ફોરન ઊંસીજા.
સીપર ગર સરયે લેતા કોપ બદખું, તો ઉસકી કરતી તેગે શાહ ફીરદો.
લઈ કે સરપે પાતકથી ફીર ઈસદમ, ઉતર આતીથી વો શમશીર પયહમ.
હુવે આજીઝ વો તબ સારે સીતમગર, કરી તદબીર ફીર સબને યે મીલકર.
કે યારો ભાગકર યાંસે કીસીતોર, બચાવો જાનકો અપની કીસીતોર.
ચલો દેં બાદશા પર જા દુહાઈ, હમારી જાન તુમને ગવાઇ.
ગરષ રઅદે લઇસે જીનનીયા શબ, લપુ યું જાકે કેહને બે ઘુમાં સબ.
હુઇ લશકરકી તેરી ઉમર બરબાદ, કહે કયા તુજસે જુઝ ફરીયાદ ફરીયાદ.
અગર હેવે હમારા સાથ ઇસદમ, કરે ફતહે લડાઈ હોકે બાહમ.
યે સુનકર રઅદને લશકરસે ગુફતાર, ઊઠાયા સુએ હેદર અપનાં રેહેવાર.
લીખાહે સુરખ આંખે ઉસકી એકબાર, હુઈ સુન સુનકે યે લશકરસે ગુફતાર.
મીસાલે બુરજથા ગુરઝ ઉસ લઇકા, થા યારો સર પહાડ ઊસ બદયકીંકા.
કમરમેં ખાંધ અપને આખીર વો ઢાલ, ચલા અલકીસસાયું સજકર બાઅફમાલ.
ગુરઝ જું કોહ ખુદ મીસલે ખુદહે; બ શકલે કોહ કયું સુરકબન વોહે.
ગરઝ તીનો પહાડ આએ બયકબાર, બઘ ઊસદમ કીયામતકે વો આસાર.
ઝમીં લરઝી ફલક હરકતમેં આયા, તબક ચવદા બીલાશક થર થરાયા.

ગરઝ આકર મુકાબીલ શાહે:દીંકે, લપને ઉસ શહે દુનયા વહીંકે.
કીયા નારાં બલબ શોરો બુકાઈ, ઝમીં ઇસદમ નીહાયત થર થરાઈ.
રખેથા રેસમાં હાતોં મેં વોખર. ઓર ઉસપર પડકે કુછ જાદુ બદઅખતર.
હુંકાએ ફીર સુએહેદર બયકબાર, સુનોં યારો અજબ તુમહે યે અખબાર.
હુવા વોરેશમાં એક અઝદહા ફીર, ચલા સુએ જનાંબે મુરતુઝાફીર.
છીડેથી આગ મુંસે ઉસબલાકે, લઇકે સેહરસે ઇસ અઝદહાસે.
જા દેખા અમદહા યે શાહેદીંને, વહીં શમશીર અમીરૂલ મુમીંનીને.
અલમ કરકે મુકાબીલ ઉસકે આકર, કહા જીસવકત ફીર અલલા હોઅકબર.
મીસાલે બરક આગ ઉસસે નીકલકર, જલાયા આગકો ઉસકે સરાસર.
હુવા વો અઝદહા, વો ખાક જલકર, ઝ આતીશ તેગે આં સાકીયે કવસર.
કુંવે સે ઉસકે જલનેકા ધુવાંફીર, લગાજાને ગરઝ સુએ સમાપર.
કીયા આવાઝ અહમદ મુસતફાને, અખીકો ફીર મોહમમદ મુસતફાને.
જવાબ ઉનકો દીયા શેરે ખુદાને, તો યારો ફીર મોહમમદ મુતફાને.
કીયા ફીર શુકરકા શીજદા અદાવાં, કે યારબ મેં વરી કુદરતકે કુરબાં.
હુવે યે સુનકે ફીર રાઝી રફીકાં, લગે કરને સતાંએ શાહે મરદાં.
ગરઝ ઇતિનેનેં રઅદે બદગુમાંકે, લગે શોલે નીકલને બે નશાકે.
ચલાયા ગુરઝ ઉસને શેહપે આખર, તો વાર ઊસકા વહીં હઝરતને રદકર.
લેગાઇ ઝુલફીકાર એક ઉસપે હસાકર, ગીરા કટકર કદસ ઉસકા ઝમીંપર,
ગીરા જો પાઉં, ઊસમરદકકા યકબાર, હુવા પેલે દમાંકી શકલભદકાર.
જો ઊસને આપકો હાતીબનાંયા, તો શેહને હાત ફીર ઉસકા ઉડાયા.
કટે જો હોંટ ઊસકે ફીરવો યકગાર, બ શકલે અઝદહા હોકરકે તઈયાર.
ગરઝ મું ખેલા મીસલે મારઆખીર, કીયા હીમલા શહે આલી કદરપર.
વો આંખે દોનોં ઉગકી ખુંફીશાંથી, કહું કયા દાતકો નોંકે સીનાંથી.
ચડા દાતોંકો ઓર મું ચીરા ઇસ આન, કીયા ચાહેયા હીમલા હોરદ શાંન.
જડી જબ ઝુલફીકાર એક ઉસપે કારી, ગીરા ખર તુમ મેં દાંતાકે સારી.
લઈને ગુસસા હોકર હીમલા શેહપર, કીયા ઈસદમ નીહાયત જોશ ખાકર.
કમલકર જબ કદમ ઉસ બે હયાકો, કીરાયા શાહને ઉસપુર જફાકો.
હુવે દોરન જબ ઉંસકે સાથ મુંપર, ઓર આંખેસબહુઇ ચલદા મુકરરર.
તો સેહને દેખ સુરત ઉસ લઇકી, અલમ વો તેગ અપની ફીર વહીંકી.
લઈકા કાટસર એક ઝરબમેં ફીર, ગીરાએ અલગરઝવો સબઝમીંપર.
કટે સર જીસઘડી સબ ઉસકે એકબાર, સુજોં અય યારો તબ રઅદે સીતમગર.
બ શકલે બીછુ યે આખીર ગયા બન, મીસાલે કોહ વો અપનાં બદનતન.
ચલા હઝરતપે ડંગ અપનાં ઉઠાકર, કે મારૂં ડંગ નીકાલુ જાન જાકર.
જો દેખી શકલ હઝરત મુરતુઝાને, તો ઉસકો ફીર ગરઝ શેરે ખુદાને.

લગાઇં ઝરબ દો ટુકડે કીયા યું, ગીરી કકડી કે દો ટુકડે કીયે જું.
ગરઝ ફીર બનગયા ગેંદેકી સુરત, કભી ગેંદા કભી હતીકીં સુરત.
વો જીસ શકલમેં હોતાથા તઇયાર, ઉસી સુરતકો શેહ કરતે થે ફીનનાંર.
ગરઝ ફીર ઓર એક સુરત પલટકર, બનાંકર હાત બો હોત અપને બદનપર.
પડાથા સીંગ જો સદમન ઇસજા, ઊઠાકર બદયકીંને દીલમે ઠાનાં.
કે મારૂં ઉસકો એસા ઝોર કરકર, કે જાં એક ઝરબમેં જાતી મુકરરર.
ફીરદકર સીંગ સરઅયને કે ઉપર, સુએ હઝરહ લગાયા ઉસને યડસર.
ગુમાં યેથા કે ઇસ પથથર શે ઝીનહાર, નહીં બચને કે ઇસસે આખેરીકાર,
ગરઝ ઉસસે પથરથ વો ફીર ઉઠાકર, જો ફેંકા દીલપે અપને, જોપ ખાકાંર.
મોહીબઓ તબતો દીલપર શાહે દીકે, છડા ગુસસા અમીંરૂલ મોંમીનીકી.
યેહી ચાહાંકે યે તબકા ઝમીંકા, ઉલટ દીજે લઇતે બદ યકીંકા.
યે દીલમેં ખીયાલ ફીર ઉનકે આયા, જો દીમમેં આયાથા ઉસકો ભુલાયા.
મગર ઇસજંગમેં યકદસત યકસર, ચલાઇ તેગયે ગુસસે મેં આકાર.
ચલી ખુદ ઝુલફીકારે શાહે મરદાં, તો ઇસ પથથર કે દો ટુકડે કર ઉસઆં.
લઇ કે કરકે દો ટુકડે જો સરકે, ગીરાયા ચીયકર ઘોરે કે નીચે.
ગરઝ ઇસ જીનકે ઓર મરકબ કે રદકર, બ આખીર ઠેહરીવો ગાવે ઝમીંપર.
ઇરાદ ફીર હુવા કર ઇસકે ભીચાર. પગર ફીર પોગએ વો ઇસમે નાંચાર.
કે જબ ગુસસા હુવાથા શાંડે દીકો, હુવાથા હુકમ જીબરીલે અમીકો.
કે જલદીજા ઝમીંકા હો નગેહબા, નહીં દો ઉસકે ભીહોતે હેં ઇસઆં.
ચલાતાહે મેરા મેહબુબ તલવાર, ખબરદારહો યબરદારહો ખબરદા.
અગર દો ટુકડે હો ગાવે ષમીં અબ, ગીરેગા બીલયકીં અરશે બરીંઅબ.
યે હાતીફને નીદા અયસી સુનાંઇ, નહીં ફતહે બજુઝ શેરે ઇલાહી.
બ જુઝ તલવાર અલી તલવાર કોઈ, નહીં આફાકમેં હતીયાર કોઈ.
ગરઝ ઇસિ રઅદે સીતમગર' મએ મરકબ ગીરા દો ટુકડે હોકર.
પડા એક કોહસા જબ વો ઝમીપર,, ઝમીં લરઝીથી અય સારો સરાશર.
યે ચીલલાકર લઇ ઉસદમ ગીરાથા, કે શોર ફરીશતોં ને સુનાંથા.
જો જીસમે નેહસપર ઉસ બેહુયા કે, લગાથા ઝમમકારી પુર જફાકે.
બહેથા ઉસકે મું કોહુ હરએકજા, કે જેસે પાની બારીશકાહો બેહતા.
નદી જારીથી ઊસકે ખુંસે યારાં, નીકલતીથી લઇકી પર નહીંજા.
ગરઝ કોમે લઇ દેખેથી સારી, જબ ઉસ મરદુદને એક આહમાથી.
ગઈ ફીર સાથહી ઇસ આહકે જાં, હુવા દોખને દાખીલ જા ઉસીઆં.
થા જયસા લાનતી ઊપર અડકા નાંમ, પડા માલીકસે જાકર બસ ઊંસે કામ:
મરા દેખા જો લશકરને લઇ કો, હુઇ દેહશતે ગીરોહે બદયકીં કો.
બચાલો જાં હમારી શાહે શાહાં, પુકારે અલઅમાં તબતો લઇનાં,

કહા હમરો બચા બેહુરે ઇલહી, તો ઈસદમ યા જનાંબે મુરતુઝાઇ.
કરેં તોબા બસ અબહમ અઝદીલોજાં, જનાંબે મુસતફા પર લાવેં ઈમાં.
યેહી સુનકર કહા શેરે ખુદાને, લઈ નોં સે જનાંબે મુરતુઝાને.
અગરહે જાન પયારી અય લઈનાં, તો લાવો દીલસે તુમ ઇસવકત ઇમાં.
સનાંએ મુરતુઝાકી સબને મીલકર, હુવે ખુશ ઉનસે તબ સાકીયે કવસર.
ખુશહોકર ઉનસે યારો શાહે મરદાં, ઓર અપને ઝાથસે રાહીલકો ઈસઆં.
નીકલકર ચાહસે ફીર આએ બહાર, મીલે ખુશહોકે પયગમબરસે જાકર.
અખીકો દેખકર હઝરત પયમમર, લગે કરને સનાંએ હક સરાસર,
પયમબર ભી હુવે અલકીસસા ખુશનુદ, ઓર ઉસ ઓરતકા ભીબર આયા મકસુદ.
પરઝ વો ડોલપાનીકા અલીશેર, લે આએ અમરે હકસે કરં ઉને ઝેર.
જો દેખા ડોલ ઉસ ઓરતને ઉસઆં, મુસલમાં સબ હુવે દીલજાસે ખુશવાં.
સનાંએ મુરતુઝા, ઓર મુરતુઝ જબ, અદા કરને લગે વો પારસા તબ.
હુઈ ઈસલાસપર વો જીસે કુરબાં, લગી પડને દુરૂદ હઝરતપે હરઆં.
ઉઠો ગરદે કદમપર શાહે દીં કે, લગાઇ ચશમમેં રોશન જબીં કે.
ગરઝ યે કેહકે ફીર સબ જીનસે ઇકરાર, તુમ્હારી કોમસે ઝીનહાર ઝીનહાર.
નકોઈ આદમીકોં આસતાએ, ન તુમમે સે ઝમીપર કોઇઆએ.
તુમ્હારી કોમસે બસ આદમી ઝાદ, ન દેખે બરઝમી બસયે રહે યાદ.
યે સુનકર અહમદો હેદર સે પ્રીલહાલ, કીયા અઝ દીલલોઇંમાં સઝતે ઇંકલાલ.
હુવે યે મુસતફા ખુશ ઉનસે સુનકર, દુગાનાં શુનરે ખાલીકકાં અદાકર.
બીઠાકર તખતપર રાહીલકો ઇસઆં, દુઆદે ઉનકો આખીર શાહે ઝીશાંન.
મદીનેકો ચલે હે શાદો ખુરમ, મએ લશકર અઝીઝાં શાહે આલમ.
તસદદુક પાક ઝાંતે કીસબરીયાકા, તસદદુક યા ઇલાહી મુરતુઝાકા.
તસદદુક ફાતમા ખયરૂનની સાકા, તસદદુક ઓર હુસેને મુજતબાકા.
તસદદુક આ શહીદે કરબલાકા, તસદદુક હઝરત ઝેનુલ અબાકા.
તસદદુક બાકરે સાહબ ઝુકાકા, તસદદુક જાફરે સાહબ લેવાકા.
તસદદુક બાકરે કાઝમ સખાકા, તસદદુક ઓર અલી મુસા રઝાકા.
તસદદુક ઓર તકીયે રેહનુમાકા, તસદદુક ઓર નકી સાહબ હુદાકા.
તસદદુક અસકરી સાહબ ઉલાકા, તસદદુક મેહદીયે સાહબલીવાકા.
ઈલાહી બેહરે સદકા ઇતમએ પાક, મુજેહ ઇસયાંસે બસ તુરખીએ બેબાક.

તમામ શુદ જંગનાંમાં બીરૂલ અલમ.